KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/870

av den 24 juni 2020

om införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska utjämningstull som införts på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten och om uttag av den slutgiltiga utjämningstullen på registrerad import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 16.4,

och av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 7 juni 2019 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antisubventionsundersökning beträffande import till Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*) av produkter av ändlösa glasfiberfilament (nedan kallade *glasfiberarmering*) med ursprung i Egypten på grundval av artikel 10 i grundförordningen.

(2) Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(3) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 24 april 2019 av European Glass Fibre Producers Association (nedan kallad *klaganden* eller *APFE*), såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 71 % av unionens totala tillverkning.

(4) Under undersökningen fann kommissionen ytterligare bevisning för relevanta subventioner som inte till fullo omfattades av tillkännagivandet om inledande. I enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen beslutade kommissionen därför att låta den pågående undersökningen omfatta dessa subventioner och att ändra tillkännagivandet av inledande i enlighet med detta.

(5) Den 12 februari 2020 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om ändring av tillkännagivandet om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]). En notering lades till i ärendehandlingarna i detta avseende och de egyptiska myndigheterna uppmanades att inleda samråd om dessa ytterligare subventioner.

1.2 Provisoriska åtgärder

(6) Den 7 mars 2020 införde kommissionen provisoriska utjämningstullar på produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/379 ([4]) (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).

(7) I enlighet med skäl 27 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av subventionering och skada perioden från och med den 1 april 2018 till och med den 31 mars 2019 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*), och undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2016 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) EUT C 192, 7.6.2019, s. 30.
([3]) EUT C 48, 12.2.2020, s. 18.
([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/379 av den 5 mars 2020 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten (EUT L 69, 6.3.2020, s. 14).

1.3 **Efterföljande förfarande**

(8) På grundval av offentliggörandet av tillkännagivandet om ändring av tillkännagivandet om inledande i *Europeiska unionens offentliga tidning* (se skäl 4) skickade kommissionen en begäran om upplysningar till de egyptiska myndigheterna, den exporterande tillverkaren och Folkrepubliken Kinas myndigheter (nedan kallade *de kinesiska myndigheterna*).

(9) Begäran om upplysningar skickades till de egyptiska myndigheterna för att fullständigt undersöka samarbetet mellan de egyptiska och de kinesiska myndigheterna till den exporterande tillverkarens fördel. Med anledning av de kinesiska myndigheternas samverkan och nära samarbete med de egyptiska myndigheterna när det gäller den subvention som beviljades för produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten (nedan kallad *den undersökta produkten*) fastställde kommissionen att de kinesiska myndigheterna var en berörd part i undersökningen och vidarebefordrade den begäran som skickats till de egyptiska myndigheterna till dem, med en uppmaning att samarbeta i undersökningen. De kinesiska myndigheterna besvarade dock inte kommissionens uppmaning och registrerade sig inte som berörd part i undersökningen.

(10) Efter det att tillkännagivandet om ändring av tillkännagivandet om inledande offentliggjorts och när de egyptiska myndigheterna mottagit begäran om upplysningar påpekade de egyptiska myndigheterna för det första att kommissionen inte kunde begära att de skulle lämna upplysningar eller samordna enheters svar, vare sig statliga eller privata, eftersom detta går utöver deras behörighet.

(11) För det andra påpekade de egyptiska myndigheterna att de upplysningar som kommissionen begärde inte fanns att tillgå inom deras jurisdiktion. Enligt de egyptiska myndigheterna lade kommissionen en orimlig börda på dem genom ett begära att de skulle lämna upplysningar som inte var nödvändiga för undersökningen.

(12) För det tredje hävdade de egyptiska myndigheterna att kommissionen faktiskt inbegrep Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) i undersökningen utan att uppmana till samråd före inledandet.

(13) För det fjärde påpekade de egyptiska myndigheterna att det enligt grundförordningen föreligger en subvention endast om ”ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet förekommer”. De egyptiska myndigheterna konstaterade att tillkännagivandet om ändring av tillkännagivandet om inledande avser subventioner som påståtts beviljats av de kinesiska myndigheterna. Genom tillkännagivandet om ändring av tillkännagivandet om inledande överträdde kommissionen följaktligen grundförordningen genom att i undersökningen inbegripa finansiella bidrag som inte kan anses utgöra subventioner enligt unionsrätten.

(14) De egyptiska myndigheterna hävdade avslutningsvis att begäran om upplysningar i själva verket utgjordes av det inledande frågeformulär som skulle skickas till de kinesiska myndigheterna. Genom att bevilja 15 dagars svarstid i stället för 30 hade kommissionen därför överträtt artikel 12.1.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder och artikel 11.2 i grundförordningen.

(15) Kommissionen instämde inte i de egyptiska myndigheternas synpunkter. Vad beträffar de egyptiska myndigheternas påstående om att de saknar behörighet och att Kina faktiskt inbegripits som exportland ansåg kommissionen att de undersökta subventionerna beviljas inom ramen för ett samarbete mellan de egyptiska och de kinesiska myndigheterna. Subventionerna kunde därför tillskrivas Egypten till följd av att Egypten bekräftat och antagit de kinesiska myndigheternas åtgärder som sina egna. Undersökningsresultaten angående denna punkt beskrivs utförligt i avsnitt 3.2.2.

(16) Kommissionen konstaterade dessutom att skälet till att den hade uppmanat de egyptiska myndigheterna att inkomma med upplysningar om den allmänna rättsliga ramen för banksektorn i Kina och om finansinstitut i Kina är att de egyptiska myndigheterna är de myndigheter som berörs av denna undersökning och dessa subventioner skulle kunna tillskrivas dem enligt avsnitt 3.2.2. De begärda upplysningarna var följaktligen nödvändiga för att kommissionen skulle kunna fastställa förekomsten av subventionering.

(17) Kommissionen gav även de kinesiska myndigheterna en direkt möjlighet att registrera sig som berörd part och direkt inkomma med de begärda upplysningarna om dessa frågor. Såsom förklaras i skälen 96 och 97 har de egyptiska myndigheterna tillsammans med de kinesiska myndigheterna inrättat en förvaltningsmekanism med tre administrativa nivåer enligt artikel 8 i 2016 års avtal om den egyptiska Suezkanalens ekonomiska zon (Suez Economic and Trade Cooperation Zone) mellan Kinas handelsministerium och den allmänna myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon (Suez Canal Economic Zone). Denna mekanism har bland annat inrättats för att hantera frågor som kan påverka samarbetszonen (inbegripet införande av utjämningstullar på export från den zonen).

(18) Även om de egyptiska myndigheterna inte förfogade över en del av de begärda upplysningarna ansåg kommissionen att de däremot förfogade över alla nödvändiga medel för att inhämta de begärda upplysningarna från de kinesiska myndigheterna.

(19) Kommissionen höll inte heller med de egyptiska myndigheterna om deras benämning av begäran om upplysningar. Begäran om upplysningar skickades flera månader efter det att det inledande frågeformuläret till de egyptiska myndigheterna skickades. Kommissionen skickade begäran om upplysningar för att den behövde samla in ytterligare uppgifter som hade blivit nödvändiga till följd av den ytterligare bevisning som den hade samlat in under undersökningens lopp. I detta sammanhang påpekade kommissionen att de egyptiska myndigheterna redan hade fått det inledande frågeformuläret och beviljades en svarstid på 37 dagar.

(20) Kommissionen påpekade dessutom att det faktiska innehållet i begäran om upplysningar var begränsat till andra relevanta subventioner som konstaterats under undersökningens lopp och att nivån på och den mängd upplysningar som begärdes inte på något sätt var jämförbar med ett inledande frågeformulär. Kommissionen konstaterade avslutningsvis att den sammanlagda tidsfrist som de egyptiska myndigheterna beviljats efter en begäran om förlängning av svarsfristen för denna kompletterande begäran om upplysningar uppgick till 22 dagar, trots att undersökningen redan befann sig i ett mycket sent skede.

(21) Utifrån en jämförelse mellan den tidsfrist som de egyptiska myndigheterna beviljats för att besvara den mest omfattande begäran om upplysningar i det inledande frågeformuläret och den svarsfrist som beviljats för att besvara den kompletterande begäran om upplysningar, ansåg kommissionen därför att de egyptiska myndigheterna hade fått tillräckligt med tid på sig.

(22) På grundval av ovanstående avvisades de egyptiska myndigheternas påståenden.

(23) Efter det att de viktigaste omständigheterna och övervägandena som låg till grund för införandet av provisoriska utjämningsåtgärder hade meddelats (nedan kallat *det preliminära utlämnandet*), inkom de egyptiska myndigheterna och den egyptiska exporterande tillverkaren med skriftliga synpunkter på de provisoriska undersökningsresultaten.

(24) De egyptiska myndigheterna och den egyptiska exporterande tillverkaren gavs möjlighet att bli hörda.

(25) De egyptiska myndigheterna höll också ett hörande med förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

(26) Kommissionen har beaktat de synpunkter som ingetts av berörda parter och har behandlat dem i denna förordning.

(27) På grund av risken för spridning av covid-19 och de åtgärder som vidtas för att hantera utbrottet ([5]) kunde kommissionen inte fullständigt kontrollera de uppgifter som lämnats in av den exporterande tillverkaren och de egyptiska myndigheterna. Med tanke på att denna situation uppstod i ett mycket sent skede av förfarandet och att ingen annan lösning (exempelvis att anordna ett distansmöte för att dubbelkontrollera de inlämnade uppgifterna med andra kontrollerbara källor i enlighet med det tillkännagivande om covid-19 som utfärdats av kommissionen) inte längre var möjlig, använde kommissionen undantagsvis de upplysningar som lämnats in av dessa parter för beräkningen av subventionsbeloppet, vilka kontrollerades på grundval av all tillgänglig information.

([5]) Se noteringen i ärendehandlingarna om konsekvenserna av coronavirusutbrottet för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar, referens t20.001226, och kommissionens tillkännagivande om konsekvenserna av utbrottet av covid-19 för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar (EUT C 86, 16.3.2020, s. 6).

1.4 **Slutligt utlämnande av uppgifter**

(28) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheterna och övervägandena på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig utjämningstull på import till unionen av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten (nedan kallat *det slutliga utlämnandet*).

(29) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade de egyptiska myndigheterna, Jushi Group, klagandena och en grupp av europeiska användare och distributörer av glasfiberarmering inlagor med synpunkter på de slutgiltiga undersökningsresultaten.

(30) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter höll kommissionens avdelningar höranden med de egyptiska myndigheterna och Jushi Group.

(31) Kommissionen har beaktat de synpunkter som ingetts av berörda parter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och har behandlat dem i denna förordning.

1.5 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(32) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden bekräftades skäl 27 i förordningen om provisorisk tull.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Invändningar gällande produktdefinitionen**

(33) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande produktdefinitionen, bekräftade kommissionen undersökningsresultaten i skälen 44 och 48 i förordningen om provisorisk tull.

3. **SUBVENTIONERING**

3.1 **Subventioner och subventionsprogram inom ramen för den aktuella undersökningen**

(34) På grundval av informationen i klagomålet, tillkännagivandet om inledande, tillkännagivandet om ändring av tillkännagivandet om inledande samt svaren på kommissionens frågeformulär och begäran om ytterligare upplysningar undersökte kommissionen den påstådda subventioneringen i form av följande subventioner från de egyptiska myndigheterna:

a) Policystyrda förmånliga lån, kreditlinor, annan finansiering, försäkring och garantier.

b) Statligt tillhandahållande av varor eller tjänster mot för låg ersättning.

— Statligt tillhandahållande av el mot för låg ersättning.

— Statligt tillhandahållande av mark mot för låg ersättning.

c) Uteblivna intäkter genom program för befrielse från och nedsättning av direkta skatter.

— Bolagsskatteprivilegier för företag belägna i en särskild ekonomisk zon.

d) Uteblivna intäkter genom program för indirekta skatter och importtullar.

— Momsbefrielse och importtullavdrag för användning av importerad utrustning.

— Momsbefrielse och tullbefrielse för import av insatsvaror som används i färdiga varor som exporteras.

3.2 **Suez Economic and Trade Cooperation Zone (nedan kallad *SETC-zonen*)**

(35) Den påstådda subventioneringen i Egypten gäller ett företag beläget i China-Egypt SETC-zonen. Zonen omfattar ett område på 7,34 kvadratkilometer, som är indelat i ett startområde på 1,34 kvadratkilometer och ett expansionsområde på 6 kvadratkilometer.

(36) Denna särskilda ekonomiska zon inrättades tillsammans av Kina och Egypten, och dess historia går tillbaka till 1990-talet. Vid den tidpunkten besökte Egyptens dåvarande president Kinas särskilda ekonomiska zoner och uttryckte en önskan att dra nytta av Kinas erfarenhet av sådana zoner för att inrätta ett liknande system i Egypten. Till följd av detta undertecknade Kinas och Egyptens premiärministrar 1997 ett samförståndsavtal, där de två länderna ”enas om att samarbeta för att utveckla en fri ekonomisk zon i norra Suezviken, genom att dela det kinesiska experimentet med att inrätta särskilda ekonomiska zoner och delta i moderniseringen av undersökningar om zonen och uppmuntra relevanta ekonomiska sektorer i Kina att bidra till de projekt som ska inrättas inom zonen” ([6]).

(37) Enligt detta avtal utsåg Kina Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd (nedan kallat *Tianjin TEDA*), ett statsägt företag under Tianjins kommunalstyrelse, att utföra uppgiften på den kinesiska sidan. Tianjin TEDA anslöt sig därefter till förvaltningen av den egyptiska Suezkanalen, Egyptens nationalbank och ytterligare fyra egyptiska statsägda företag för att inrätta företaget Egypt China Joint Venture Company (nedan kallat *ECJV*), för att utveckla och bygga upp den ekonomiska zonen. Den kinesiska sidan ägde 10 % av aktierna i ECJV, och den egyptiska sidan 90 %. Under 1998 överfördes den motsvarande marken i nordvästra Suezviken från Suezprovinsen till ECJV. Efter detta hände det inte mycket med projektet under flera år ([7]).

(38) Under 2002 klassificerades ett större område på 20 kvadratkilometer, där SETC-zonen var belägen (dvs. Northwest Gulf of Suez Economic Zone), officiellt som en särskild ekonomisk zon av de egyptiska myndigheterna ([8]). Således var bestämmelserna i den egyptiska lagen nr 83/2002 om särskilda ekonomiska zoner nu tillämpliga även i SETC-zonen.

(39) Avtalet fick ny drivkraft 2006, då Kina beslutade att ytterligare främja sin globaliseringspolitik för att få kinesiska företag att investera utomlands. I detta sammanhang föreslog Kinas handelsministerium att så kallade *utländska handels- och samarbetszoner* skulle inrättas, och SETC-zonen blev den första av 18 officiellt godkända zoner ([9]). Vid toppmötet i forumet för samarbete mellan Kina och Afrika i Peking 2006 tillkännagav Kinas president Hu Jintao att ”tre till fem utländska samarbetszoner för ekonomi och handel kommer att inrättas i afrikanska länder under de närmaste tre åren” ([10]).

(40) Under 2007 anordnade det kinesiska handelsministeriet en upphandling för att utse en byggherre för den andra uppsättningen officiellt godkända utländska zoner för handel och ekonomiskt samarbete. Tianjin TEDA vann budet för SETC-zonen. I oktober 2008 etablerade Tianjin TEDA ett samriskföretag tillsammans med China-Africa Development Fund för att inrätta China-Africa TEDA Investment Co., Ltd (nedan kallat *China-Africa TEDA*), som den huvudsakliga kinesiska investeringsenheten i samarbetszonen. China-Africa TEDA gick samman med ECJV för att inrätta ett nytt företag vid namn Egypt TEDA Investment Co. (nedan kallat *Egypt TEDA*) för att driva på utvecklingen av SETC-zonen i Egypten. Vid den tidpunkten ägde den kinesiska sidan 80 % av aktierna och den egyptiska sidan (företrädd av ECJV) 20 %. Efter det att företaget etablerades formellt 2008 gick arbetet i zonen snabbt framåt. Den 7 november 2009 invigde de båda ländernas dåvarande premiärministrar startområdet och slog fast att SETC-zonen var ett viktigt samarbetsprojekt för ekonomi och handel mellan de två länderna ([11]). Vid slutet av 2011 hade allt infrastrukturarbete i startområdet slutförts ([12]).

([6]) Samförståndsavtal mellan Arabrepubliken Egypten och Folkrepubliken Kina av den 18 april 1997.

([7]) Rapport från statsrådets utvecklings- och forskningscentrum, *The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*, den 6 augusti 2019 (nedan kallad *statsrådets rapport*).

([8]) Arabrepubliken Egyptens presidentdekret nr (35) av den 15 februari 2003.

([9]) TEDA, *10 Years Summary Report* (2008–2018), s. 4.

([10]) Rapport från statsrådets utvecklings- och forskningscentrum, *The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*, den 6 augusti 2019 (nedan kallad *statsrådets rapport*).

([11]) TEDA, *10 Years Summary Report* (2008–2018), s. 11.

([12]) Statsrådets rapport.

(41) Under 2012, efter de inre oroligheterna i Egypten, reste president Muhammad Mursi till Kina på statsbesök. Under sitt besök talade han om zonen som ett centralt projekt i det bilaterala samarbetet mellan de två länderna och förklarade att han hoppades att alltfler kinesiska företag skulle investera i Egypten via zonen och efterföljande projekt, för att på så vis delta i Egyptens återhämtningsprogram ([13]).

(42) Under 2013 undertecknade Egypt TEDA och de egyptiska myndigheterna ett kontrakt om utvidgningsområdet på 6 kvadratkilometer. Från och med 2013 har utländska zoner för handel och ekonomiskt samarbete såsom SETC-zonen även vidareutvecklats inom ramen för initiativet ”One Belt, One Road”. Utländska industriparker har således blivit en viktig kanal för de kinesiska företagens ”utåtriktade” investeringar. Till följd av detta, och i synnerhet sedan 2013, har SETC-zonen omnämnts i nästan alla viktiga texter om samarbetet mellan de två regeringarna ([14]).

(43) Under 2014 lanserade Egypten planen Suez Canal Corridor Development Plan. Mot bakgrund av denna plan integrerades 2015 den särskilda ekonomiska zonen officiellt i den större Suez Canal Economic Zone (nedan kallad *SC-zonen*), som omfattar hela området på 461 kvadratkilometer kring Suezkanalen. Hela området betraktas nu som ett särskilt ekonomiskt område i enlighet med lag nr 83/2002 och dess ändringar ([15]).

(44) I december 2015 besökte president Abd al-Fattah al-Sisi Kina och förklarade då att Egypten godtog president Xi Jinpings erbjudande om att samarbeta i initiativet ”One Belt, One Road” och utveckla fler projekt i Egypten. Den 21 januari 2016 invigde de två presidenterna officiellt projektet för utvidgning av SETC-zonen med ett område på 6 kvadratkilometer. Under Xi Jinpings statsbesök i Egypten undertecknade de två regeringarna även ”avtalet mellan Folkrepubliken Kinas handelsministerium och Arabrepubliken Egyptens allmänna myndighet för Suezkanalens ekonomiska zon om Suez Economic and Trade Cooperation Zone” av den 21 januari 2016 (nedan kallat *samarbetsavtalet*). Genom samarbetsavtalet klargjordes SETC-zonens betydelse och rättsliga status ytterligare ([16]).

(45) Det huvudsakliga syftet med samarbetsavtalet var att inrätta en tydlig skriftlig ram för detta samarbete och formalisera det inom ramen för initiativet ”One Belt, One Road” och befästa de kinesiska myndigheternas stöd till företag utomlands. Inga ytterligare uppgifter om det förberedande arbetet inför samarbetsavtalet inkom dock, trots att kommissionen uttryckligen begärde sådana uppgifter.

(46) Enligt samarbetsavtalet utvecklar regeringarna SETC-zonen gemensamt. De gör detta enligt sina respektive nationella strategier (initiativet ”One Belt, One Road” för Kinas del och planen Suez Canal Corridor Development Plan för Egyptens del). I detta syfte tillhandahåller de egyptiska myndigheterna marken, arbetskraften och vissa skattelättnader, medan de kinesiska företag som är verksamma i zonen driver produktionsanläggningarna med sina tillgångar och arbetsledare. För att uppväga bristen på egyptiska medel stöder de kinesiska myndigheterna även projektet genom att göra nödvändiga finansiella medel tillgängliga för Egypt TEDA och de kinesiska företag som är verksamma i SETC-zonen.

(47) Jushi Egypt, den tillverkare av glasfiberarmering som bedriver verksamhet i SETC-zonen, har bildats enligt egyptisk lag och inrättades av Jushi Group, ett kinesiskt moderbolag. Moderbolaget för tillverkaren av glasfiberarmering ägs i sin tur av statsrådets kommission för tillsyn och förvaltning av statsägda tillgångar (nedan kallad *SASAC*). Det har fått de berörda kinesiska myndigheternas ([17]) godkännande för att inrätta ett dotterbolag i Egypten. Dotterbolaget finansieras med medel från Kina, använder insatsvaror och utrustning som har importerats från Kina, leds av kinesiska chefer och använder kinesisk sakkunskap. Det tillverkar glasfiberarmering i Egypten, som exporteras till EU från SETC-zonen.

(48) För att säkerställa ett smidigt genomförande av det ovannämnda samarbetsavtalet inrättade de två regeringarna även en samrådsmekanism med tre nivåer. I detta sammanhang undertecknade den allmänna myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon på Egyptens vägnar och Tianjins kommunala handelskommission på Kinas vägnar ett ”samarbetsavtal om inrättande av förvaltningskommissionen för China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone” för mellanstatliga samråd på den första nivån. På den andra nivån inrättades en förvaltningskommitté för SETC i syfte att säkerställa diskussioner på teknisk nivå mellan de behöriga förvaltningsavdelningarna

([13]) TEDA, *10 Years Summary Report* (2008–2018), s. 53.
([14]) Statsrådets rapport.
([15]) Arabrepubliken Egyptens presidentdekret nr 330 från 2015 om upprättandet av Suezkanalens ekonomiska zon av den 19 augusti 2015.
([16]) Rapport från statsrådets utvecklings- och forskningscentrum, *The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*, den 6 augusti 2019.
([17]) Av den nationella utvecklings- och reformkommissionen (nedan kallad *NDRC*) och handelsministeriet.

inom Tianjins kommunala handelskommission och de behöriga avdelningarna inom myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon. Regelbundna möten i dessa kommissioner har ägt rum sedan 2017. På den tredje nivån rapporterar Egypt TEDA och de berörda egyptiska motparterna om de problem och svårigheter som uppstår till högre myndighetsnivåer.

3.2.1 *Delvis bristande samarbetsvilja och användning av tillgängliga uppgifter om SETC-zonen*

3.2.1.1 Tillämpning av artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på de egyptiska myndigheterna

(49) I sitt frågeformulär, i begäran om upplysningar och under kontrollbesöket uppmanade kommissionen de egyptiska myndigheterna att tillhandahålla vissa upplysningar om SETC-zonen i Egypten. De upplysningar som begärdes rörde bland annat frågor om den rättsliga och institutionella ramen och förekomsten av mellanstatliga avtal mellan Kina och Egypten.

(50) Efter ändringen av tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen i synnerhet de egyptiska myndigheterna att inkomma med upplysningar om hur SETC-zonen fungerar och vilken rättslig grund den bygger på, med särskild hänvisning till samarbetet mellan de egyptiska och de kinesiska myndigheterna för att inrätta och forma SETC-zonen som en affärsmiljö som kan locka investerare från Kina. Kommissionen efterfrågade även upplysningar om kontrollen och förvaltningen av SETC-zonen av investeringsföretaget Egypt-TEDA, TEDA Holding och den gemensamma egyptiska–kinesiska arbetsgruppen samt om vilken roll som utvecklingsfonden för Kina–Afrika (nedan kallad *CAD*) spelar inom ramen för kinesiska utgående investeringar. Kommissionen frågade dessutom de egyptiska myndigheterna om SETC-zonens ställning som en zon för ekonomi och samarbete som godkänts av det kinesiska handelsministeriet.

(51) I sitt svar på begäran om upplysningar inkom de egyptiska myndigheterna endast med en del av den begärda informationen, och lämnade en stor del av frågorna obesvarade.

(52) De egyptiska myndigheterna inkom med upplysningar om den rättsliga grunden för SETC-zonen genom att tillhandahålla de internationella avtal som de egyptiska och de kinesiska myndigheterna har ingått och som bildar den rättsliga grunden för deras samarbete för att gynna företag som är etablerade i SETC-zonen, såsom den exporterande tillverkaren.

(53) Kommissionen saknar emellertid fortfarande upplysningar om eventuella avtal, samförståndsavtal eller andra dokument som de kinesiska och de egyptiska myndigheterna har ingått om SETC-zonen. Som ett exempel fann kommissionen allmänt tillgängliga hänvisningar till de femåriga genomföranderiktlinjerna för att stärka det omfattande strategiska partnerskapet mellan Folkrepubliken Kina och Arabrepubliken Egypten från 2016.

(54) En gemensam förvaltningskommitté för SETC-zonen China-Egypt TEDA inrättades formellt i april 2017. I juli 2017 inrättades den mellanstatliga samordningskommittén och höll sitt första gemensamma möte. Kommissionen fick ingen skriftlig dokumentation över de möten som hållits inom ramen för dessa olika samrådsmekanismer, förutom om ett möte i förvaltningskommissionen.

(55) I avsaknad av dessa uppgifter ansåg kommissionen att den inte fått avgörande information som var relevant för denna aspekt av undersökningen.

(56) Kommissionen underrättade därför de egyptiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen för sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen av företag etablerade i SETC-zonen. De egyptiska myndigheterna invände mot detta och betonade att de hade samarbetat fullständigt med kommissionen. Kommissionen ansåg emellertid att exakta upplysningar om samarbetet mellan de två regeringarna för att inrätta och förvalta SETC-zonen var avgörande för den rättsliga bedömningen av ärendet, vilket förklaras i avsnitt 3.2.2. Kommissionen hade tyvärr endast fått in några relevanta handlingar efter de respektive kontrollerna, vilket innebar att den inte kunde kontrollera om handlingarna var äkta. Kommissionen kunde inte heller föra några uppföljningsdiskussioner med de egyptiska myndigheterna om viktiga detaljer som skulle kunna ge insikt i omfattningen och graden av samarbete mellan de två regeringarna i zonen.

(57) På grundval av ovanstående överväganden tillämpade kommissionen artikel 28 i grundförordningen och förlitade sig till tillgängliga uppgifter med avseende på dessa punkter.

3.2.2 *Rättslig bedömning*

(58) Driften av SETC-zonen utgör ett nära samarbete mellan de egyptiska och de kinesiska myndigheterna, ett samarbete som särskilt kommer till uttryck i ett samriskföretag för Egypten och Kina inom exportlandets territorium. Egyptens och Kinas regeringar har slagit samman sina resurser för att skapa gynnsamma förhållanden för tillverkaren av glasfiberarmering, som ger tillverkaren fördelar. Denna sammanslagning av resurser via ett sådant nära samarbete tjänar ett gemensamt syfte och gynnar en gemensam mottagare: Jushi Egypt.

3.2.3 *Finansiellt bidrag från en regering eller ett offentligt organ*

(59) Enligt artikel 3.1 a i grundförordningen föreligger en subvention endast om ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet förekommer. I artikel 1.1. a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder anges likaså att en subvention ska anses föreligga ”om ett finansiellt bidrag från en regering eller en offentlig myndighet förekommer”.

(60) De egyptiska myndigheterna har tillhandahållit mark till Jushi Egypt och erbjöd flera skattelättnader. Subventionerna hanteras och beviljas således direkt av Egyptens regering.

(61) Ända sedan samförståndsavtalet ingicks 1997 har de egyptiska myndigheterna dock aktivt strävat efter att stödja zonen, inte bara direkt genom att tillhandahålla mark och skattelättnader, utan även indirekt, via överenskommet stöd från den kinesiska regeringen för att utveckla SETC-zonen inom sitt territorium. Enligt villkoren i samförståndsavtalet ska de egyptiska myndigheterna uttryckligen ”uppmuntra relevanta ekonomiska sektorer i Kina att lämna bidrag till de projekt som ska etableras inom zonen”. Efter president Muhammad Mursis besök i Kina i augusti 2012 ”uppmärksammades och stöddes SETC-zonen på ett helt nytt sätt av den egyptiska regeringen” ([18]). Enligt artikel 1 i samarbetsavtalet från 2016 enades båda sidorna om att utveckla zonen ”i enlighet med (…) de båda ländernas befintliga lagar och andra författningar”.

(62) I artikel 1 i den lagstiftning som genomför samarbetsavtalet anges dessutom att ”förvaltningskommittén [som ansvarar för att samordna och styra det dagliga arbetet i samarbetszonen] inrättas enligt multilaterala och bilaterala avtal samt befintliga lagar och andra författningar som Folkrepubliken Kina och Arabrepubliken Egypten har undertecknat eller deltar i”. Enligt artikel 4 i samarbetsavtalet utlovar båda sidor att ”stödja och underlätta uppbyggnaden samt främja verksamheten i och driften av samarbetszonen”. I detta syfte har Egypten samtyckt till att Kina utser det som en ”utländsk handels- och samarbetszon”.

(63) I artikel 4.1 i samarbetsavtalet bekräftar Kina att zonen i fråga ”har rätt till relevant politiskt stöd och främjande åtgärder som den kinesiska regeringen tillhandahåller för utländska samarbetszoner för ekonomi och handel”. I artikel 5 i samarbetsavtalet gör de kinesiska myndigheterna en uttrycklig utfästelse om att den ”ska stödja” zonen, bland annat genom att ”uppmuntra relevanta finansinstitut att tillhandahålla ekonomiskt stöd” till företag och investeringar i zonen.

(64) Enligt artikel 2.IV i samarbetsavtalet om inrättande av en förvaltningskommitté för SETC-zonen är det dessutom förvaltningskommitténs ansvar att ”göra sitt yttersta för att på ett smidigt sätt genomföra alla incitament enligt Kinas och Egyptens lagar och andra författningar”, och enligt artikel 2.V att ”samordna och underlätta för relevanta finansinstitut, bland annat bankinstitut, försäkringsinstitut och olika fonder som ger kreditstöd till samarbetszonen och de företag som är etablerade där samt hjälpa samarbetszonen och dess företag att utforska fler finansieringskanaler”. Enligt artikel 7 i samma avtal åtar sig både de egyptiska och de kinesiska myndigheterna att säkerställa att befintliga eller eventuella framtida lagar som medför en mer gynnsam behandling än samarbetsavtalet ska ha företräde framför samarbetsavtalet. De kinesiska myndigheternas förmånliga finansiering för tillverkaren av glasfiberarmering i zonen är resultatet av dessa åtaganden och bör betraktas ur detta perspektiv.

([18]) TEDA, *10 Years Summary Report*, s. 41.

(65) De egyptiska och de kinesiska myndigheternas samarbete tjänade flera syften.

(66) För den egyptiska sidan, vilket har uttryckts på högsta politiska nivå ([19]), var syftet att locka kinesiska investeringar, kunnande och kapital för att främja SETC-zonens ekonomiska utveckling och skapa arbetstillfällen. Enligt Egyptens långsiktiga planeringsperspektiv till 2022, som offentliggjordes av Egyptens planeringsavdelning i november 2013, kommer SETC-zonen att spela en viktig roll för uppgraderingen av Egyptens industri genom inkomster i form av utländsk valuta genom export, beskattning och genom att lösa arbetslöshetsproblemet ([20]).

(67) För den kinesiska sidan var motivationen en annan. När det gäller företagen har Egypten vissa fördelar i form av lägre arbetskraftskostnader och kortare leveranstider till de viktigaste marknaderna, såsom EU. Dessutom nämns följande i det obligationsprospekt som utfärdades av Jushi Group 2014: ”Handelspolitiska skyddsåtgärder har lett till att marknadspriserna för Kinas export av fiberglas har höjts i skymundan, vilket har en negativ inverkan på Jushi Groups export av fiberglas. … efter det att Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd, inledde sin verksamhet 2013 kommer produktefterfrågan från ovanstående tre regioner ([21]) att tillgodoses av Jushi Egypt. De ovanstående tre regionerna kommer inte att införa antidumpningstullar på Jushis egyptiska produkter, och effekterna av antidumpningsåtgärder på Jushi Group kommer att minskas betydligt. Den preliminära prissättningsprincipen för Jushis egyptiska fiberglasprodukter för kunder i de ovanstående tre regionerna är att dela besparingarna i tullavgifter med kunderna och att emittenten tillgodogör sig hela besparingen i antidumpningstullar och transportkostnader.” Sedan 2011 ([22]) och fram till årsslutet 2014 ([23]) har import av glasfiberarmering varit föremål för antidumpningstullar och utjämningstullar i EU, och EU är en av de ”tre regioner” som avses i obligationsprospektet.

(68) Ur de kinesiska myndigheternas perspektiv är en av huvuduppgifterna enligt handelsministeriets trettonde femårsplan för utvecklingen av utländsk handel att inom ramen för initiativet ”One Belt, One Road” förstärka handelssamarbetet med länder i syfte att främja och öka exporten av bland annat högteknologiska produkter såsom glasfiberarmering. Följande anges i planen: ”Stabilisera exporten av fördelaktiga produkter, såsom arbetsintensiva produkter, till de förutnämnda länderna, utnyttja möjligheterna att anlägga infrastruktur för sådana länders räkning och driva på exporten av storskaliga och fullständiga uppsättningar av utrustning, tekniker, standarder och tjänster. Anpassa insatserna till tendensen av omställning och uppgradering av industrierna i dessa länder och öka exporten av elektromekaniska och högteknologiska produkter. (…) Öka insatserna för att expandera på tillväxtmarknader och, efter en grundlig utvärdering av den ekonomiska betydelsen, tillväxttakten, resursfördelningen, riskgraden och andra faktorer, välja flera tillväxtmarknader som ska prioriteras för expansion. Öka exporten av avancerad teknisk utrustning och främja export av jämförelsevis gynnsamma specialiserade produkter av hög kvalitet samt de industrier som tillverkar sådana produkter.” De planerade åtgärderna för att uppnå dessa mål är bland annat att ”på statlig nivå inrätta ekonomiska och tekniska utvecklingszoner och flera industriparker”.

(69) Följande sägs i en artikel: ”Under regeringsdepartementens vägledning inom ramen för initiativet ’One Belt, One Road’ och i samordning med värdlandets strategi på högsta nivå har utländska samarbetszoner blivit ett verktyg för att genomföra ’One Belt, One Road’ och samarbeta kring produktionskapacitet på internationell nivå” ([24]).

(70) Utländska zoner gynnar således flera strategiska mål för Kina. För det första kan de bidra till att öka efterfrågan på maskiner och utrustning tillverkade i Kina. För det andra kan kinesiska företag genom att tillverka utomlands och exportera till Europa eller Nordamerika undvika handelskonflikter och handelshinder som införs mot export från Kina. För det tredje kan de bidra till Kinas insatser för att driva på den inhemska omstruktureringen och röra sig uppåt i värdekedjan på hemmamarknaden ([25]).

([19]) Kommentarer från president Mursi under hans besök i Kina från augusti 2012, TEDA, *10 Years Summary Report*, s. 47 och 53; kommentarer från president Sisi under hans besök i Kina i december 2016, TEDA, *10 Years Summary Report* (2008–2018), s. 94.

([20]) TEDA, *10 Years Summary Report* (2008–2018), s. 59.

([21]) De tre regioner som nämns i texten är EU, Indien och Turkiet.

([22]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 av den 9 mars 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 67, 15.3.2011, s. 1).

([23]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1379/2014 av den 16 december 2014 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 367, 23.12.2014, s. 22).

([24]) *Annual Report on Development in Africa, No. 19 (2016–2017*, Yellow Books of Africa, s. 13).

([25]) D. Brautigam och Xiaoyang Tang, *Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas*, World Development vol. 63, 2014, s. 78–91.

(71) Av det ovanstående följer att den egyptiska regeringen förväntade sig och välkomnade kinesisk finansiering av det nära samarbetet inom SETC-zonen för att driva på utvecklingen av en av landets fattigaste regioner. Den kinesiska regeringen hoppades att kinesiska företag skulle kunna verka utanför Kinas territorier och öka sin export inom ramen för initiativet ”One Belt, One Road” (möjligen för att undvika handelspolitiska skyddsåtgärder).

(72) Under dessa omständigheter ansåg kommissionen att termen ”från de offentliga myndigheterna” i artikel 3.1 a i grundförordningen inte bara bör omfatta åtgärder som direkt härrör från de egyptiska myndigheterna, utan även åtgärder som vidtas av de kinesiska myndigheterna och som kan tillskrivas de egyptiska myndigheterna på grundval av tillgänglig bevisning.

(73) Som WTO:s överprövningsorgan slog fast i ärendet US-Gasoline ([26]) kan WTO-reglerna inte tolkas helt fristående från folkrätten. Allmänna folkrättsliga principer ingår därför i WTO:s rättsordning, som inte är ett slutet system ([27]). Enligt artikel 3.2 i överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning och artikel 31.3 c i Wienkonventionen om traktaträtten måste ”relevanta internationella rättsregler som är tillämpliga i förhållandet mellan parterna” beaktas i bedömningen av traktatens uttryck sedda i sitt sammanhang.

(74) Dessa ”regler” omfattar internationell sedvanerätt ([28]), som per definition är bindande för alla WTO-medlemmar, det vill säga även för Egypten, Kina och Europeiska unionen. En viktig gren av sedvanerätten är reglerna om staters ansvar, som har kodifierats av FN:s folkrättskommission (folkrättskommissionens bestämmelser om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar) ([29]) i enlighet med dess mandat i artikel 13.1 a i FN-stadgan.

(75) Folkrättskommissionens bestämmelser är även ”relevanta” i den mening som avses i artikel 31.3 c i Wienkonventionen, eftersom de ger vägledning för tolkningen av begreppet ”hänförande”, det vill säga när vissa handlingar eller försummelser kan hänföras till en stat, även om dessa handlingar eller försummelser inte härrör direkt från den staten. I detta avseende blir begreppet hänförande relevant för att tolka termen ”från de offentliga myndigheterna” i artikel 1.1 a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, närmare bestämt för att fastställa hänförandet av ett beteende i en situation av samarbete mellan två stater med avseende på subventioner, som i det aktuella ärendet ([30]).

(76) Folkrättskommissionens bestämmelser kan således användas för att tolka termen ”från de offentliga myndigheterna” i artikel 1.1 a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder för att tillskriva de egyptiska myndigheterna (beviljandet av en subvention), även i fall där det finansiella bidraget inte kommer direkt från dessa myndigheter.

(77) I detta avseende konstaterade kommissionen att det i artikel 11 i folkrättskommissionens bestämmelser föreskrivs att ”ett beteende som inte kan hänföras till staten enligt de föregående bestämmelserna emellertid ska anses utgöra en handling från den statens sida enligt folkrätten om och i den utsträckning staten bekräftar och anammar beteendet i fråga som sitt eget”. I sina anmärkningar till artikel 11 förklarar folkrättskommissionen att ”exempel på tillämpningen [av principen om hänförande till en stat genom att staten bekräftar och anammar ett beteende] återfinns i rättsliga beslut och staters praxis” ([31]). Såsom betonas i skäl 6 i samma anmärkningar ska staten ”identifiera och anamma beteendet i fråga”.

(78) Från starten av projektet 1997 anammade de egyptiska myndigheterna den kinesiska finansieringen av Jushi Egypt som sin egen politik för zonen. Under sitt besök i Kina i augusti 2012 välkomnade president Muhammad Mursi de investeringar och det kapital som Kina bidragit med, och Egyptens planeringsavdelning konstaterade i november 2013 att SETC-zonen som finansieras av Kina kommer att spela en viktig roll för uppgraderingen av Egyptens industri. Vid ett annat besök i Kina i december 2014 förklarade president Abd al-Fattah al-Sisi att ”president Xi Jinpings förslag om att gemensamt inrätta ’One Belt, One Road’ utgjorde en stor möjlighet för Egypten att återhämta

([26]) ”US – Reformulated Gasoline” (WT/DS2/AB/R), överprövningsorganets rapport av den 20 maj 1996, s. 17.

([27]) Se J. Pauwelyn, ”The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?”, *American Journal of International Law* (2001), sidan 535 och följande sidor; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

([28]) WT/DS379 – ”United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China”, överprövningsorganets rapport av den 11 mars 2011, paragraf 308, M.E. Villiger, ”Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties” (Martinus Nijhoff, 2009), s. 433.

([29]) FN:s folkrättskommission, utkast till bestämmelser om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar, november 2001, supplement nr 10 (A/56/10), chp.IV.E.1.

([30]) WT/DS379/AB/R, punkterna 304–322.

([31]) FN:s folkrättskommission, utkast till bestämmelser om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar, november 2001, supplement nr 10 (A/56/10), s. 52, skäl 3 till artikel 11.

sig och att den egyptiska parten var redo att aktivt delta i och stödja initiativet. Den egyptiska parten ville samarbeta med Kina för att utveckla projekten Suez Canal Corridor Development Plan, SETC-zonen och så vidare, och locka kinesiska företag att investera i Egypten" ([32]).

(79) De allmänna egenskaperna hos det kinesiska initiativet "One Belt, One Road" är allmänt kända. I artiklarna 30–36 i statsrådets vägledande yttranden om främjande av samarbete inom internationell produktionskapacitet och tillverkning av utrustning av den 13 maj 2015 förtecknas alla de politiska stöd som företag som "verkar utomlands" kan få. Stödåtgärderna omfattar finanspolitiskt och skattemässigt stöd, subventionerade lån, finansiellt stöd via syndikerade lån, exportkrediter och projektfinansiering, investeringar i eget kapital och exportkreditförsäkring. I artikel 31 i de vägledande yttrandena nämns "subventionerade lån", som ska "stödja företag så att de kan delta i exporten av storskaliga och fullständiga uppsättningar av utrustning, ingå projektkontrakt samt delta i storskaliga investeringsprojekt": I praktiken har denna politik lett till många fall av förmånlig finansiering från banker och till att en särskild fond, Silk Road Fund, har inrättats enligt artikel 35 i de vägledande yttrandena, vilket kommissionen nyligen konstaterade i ett annat ärende ([33]).

(80) Egyptens presidenter var utan tvivel medvetna om att det kinesiska initiativet "One Belt, One Road" omfattar kraftig statlig finansiering genom förmånlig finansiering och andra finansieringsinstrument, vilket innebär att sådant finansieringsstöd från de kinesiska myndigheternas sida för att gemensamt inrätta SETC-zonen med Kina tydligt bekräftades och godkändes på högsta politiska nivå.

(81) Det faktum att Egypten bekräftade och godkände den förmånliga finansieringen från Kinas sida styrks ytterligare av texten i samarbetsavtalet från 2016. Enligt artikel 1 i samarbetsavtalet godtog Egypten uttryckligen att Kina får tillämpa sina lagar på aktörer i SETC-zonen eller i samband med verksamhet i SETC-zonen. I detta syfte samtyckte även de egyptiska myndigheterna till att Kina utsåg SETC-zonen som ett "utländskt investeringsområde" enligt sina lagar. Eftersom "utländska investeringsområden" är ett verktyg i initiativet "One Belt, One Road", vilket nämns i skäl 66, och eftersom förmånlig finansiering är ett av de verktyg som används inom ramen för initiativet, ledde utnämnandet i artikel 4 i samarbetsavtalet, där Kina även bekräftade att zonen i fråga "har rätt till relevant politiskt stöd och främjande åtgärder från de kinesiska myndigheternas sida till förmån för utländska samarbetszoner för ekonomi och handel", till att Jushi Egypt kunde beviljas förmånliga lån från kinesiska policybanker och förmånliga exportförsäkringsvillkor. Egypten samtyckte också till artikel 5, enligt vilken de kinesiska myndigheterna även ska stödja samarbetszonen genom att "uppmuntra relevanta finansinstitut att tillhandahålla finansieringsmöjligheter till (…) investeringsprojekt inom samarbetszonen, under förutsättning att utlåningsvillkoren och kraven på hur lånen ska användas är uppfyllda". Såsom redan konstaterats i en tidigare undersökning anger den kinesiska förmånsfinansieringen inte tydligt föreskrivna finansieringsprogram med stränga urvalskriterier, utan högsta politiska nivå har i stället fastställt ett antal främjade industrier ([34]). Den officiella utnämningen av SETC-zonen i Egypten som ett utländskt investeringsområde för kinesiska företag till följd av en gemensam överenskommelse mellan de två presidenterna och omnämnandet av "främjande" i artikel 5, överensstämmer fullständigt med det vanliga kinesiska mönstret att aktivera förmånlig finansiering från sina policybanker.

(82) Kinas förmånliga åtgärder för kinesiska enheter som är etablerade i Egypten "identifierades" och "anammades" således av Egypten.

(83) Egyptiska tjänstemän deltog dessutom kontinuerligt i den genomförandemekanism med tre nivåer som nämns i skäl 45. Enligt artikel 2.V i genomförandeavtalet är genomförandemekanismens uppgift att "samordna och underlätta för relevanta finansinstitut, bland annat bankinstitut, försäkringsinstitut och olika fonder som ger kreditstöd till samarbetszonen och de företag som är etablerade där samt hjälpa samarbetszonen och dess företag att utforska fler finansieringskanaler". Enligt artikel 2.4 i samma dokument ska tjänstemännen "göra sitt yttersta för att på ett smidigt sätt genomföra alla incitament enligt Kinas och Egyptens lagar och andra författningar". Detta visar att

([32]) TEDA, *10 Years Summary Report* (2008–2018), s. 94.

([33]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1690 av den 9 november 2018 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1579 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/163 (EUT L 283, 12.11.2018, s. 1), skälen 409–412.

([34]) Genomförandeförordning (EU) 2018/1690, skäl 377.

Egypten och Kina är överens om att den kinesiska sidan inte tillhandahåller ekonomiska medel till sådana marknadsräntor som Jushi Egypt skulle kunna få från andra internationella marknadsinvesterare, utan proaktivt tillhandahåller statliga incitament, vilket är ett annat ord för fördelar eller förmåner.

(84) I och med att Egypten genomför denna bestämmelse har landet också uttryckt sitt fulla stöd för kinesisk förmånlig finansiering till fördel för tillverkaren av glasfiberarmering i området. Med tanke på de egyptiska myndigheternas delvis bristande samarbetsvilja kring denna centrala aspekt av undersökningen kunde kommissionen inte fastställa fler detaljer i detta avseende. Den tillgängliga bevisningen pekar dock på att de två ländernas myndigheter samarbetade såsom beskrivs ovan till förmån för den exporterande tillverkare av glasfiberarmering som är etablerad i zonen.

(85) Av bevisningen följer att de finansiella bidragen i form av förmånlig finansiering från kinesiska offentliga organ till Jushi Egypt kan tillskrivas Egyptens offentliga myndigheter i deras egenskap av offentliga organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium enligt artikel 3.1 a i grundförordningen. Bevisningen visade att de egyptiska myndigheterna godkände de kinesiska myndigheternas förmånliga finansiella stöd till tillverkaren av glasfiberarmering i zonen enligt de överenskomna åtagandena att utveckla och stödja de ekonomiska verksamheterna inom zonen.

(86) I detta sammanhang konstaterade kommissionen dessutom att myndigheternas möjligheter att indirekt ge finansiella stöd via privata organ inte kan övervägas separat från grundförordningen eller avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder ([35]). I situationer där myndigheter anförtror åt eller ålägger ett privat organ att bete sig på ett visst sätt, är en avgörande fråga att det måste finnas en ”påvisbar koppling” mellan myndighetens handling och det privata organets beteende ([36]). I detta ärende finns det en tydlig och uttrycklig koppling mellan de affirmativa åtgärder som Kina har vidtagit för att tillhandahålla det överenskomna finansiella stödet till den exporterande tillverkaren av glasfiberarmering och till de egyptiska myndigheterna.

(87) Kommissionen ansåg därför att den förmånliga finansiering som de kinesiska myndigheterna beviljat den exporterande tillverkaren av glasfiberarmering i zonen utgör finansiella bidrag från de egyptiska myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 i i grundförordningen ([37]).

3.2.4 *Förmån*

(88) Kommissionen övervägde därefter huruvida de finansiella bidrag som kunde tillskrivas de egyptiska myndigheterna skulle medföra en förmån för Jushi Egypt enligt artikel 3.2 i grundförordningen. Den erinrade om att detta företag verkar i Egypten och är bildat enligt egyptisk lag. Det var därför i princip lämpligt att undersöka huruvida mottagaren av finansieringen fick bättre villkor än den skulle ha fått på den egyptiska finansmarknaden. Kommissionen kontrollerade denna punkt och förvissade sig om att så var fallet, med en hög marginal.

(89) Kommissionen beaktade dock även de exceptionella omständigheterna i detta ärende. Såsom konstateras i skäl 44 ägs den exporterande tillverkaren i sista hand av SASAC. Kinesiska offentliga organ beviljade den förmånliga finansieringen efter förhandlingar och undertecknande av de relevanta dokumenten i Kina, och mottagarna fick tillgång till finansieringen direkt eller indirekt via sitt moderbolag i Kina (företagsinterna lån). Såsom anges i artikel 1 i samarbetsavtalet godtog de egyptiska myndigheterna dessutom att dess enheter fick förmånligt stöd, vilket omfattade billiga lån enligt kinesisk lag, dvs. på kinesiska villkor. De kinesiska offentliga organen tillhandahöll finansieringen enligt artikel 5 i samarbetsavtalet och enligt den politik för förmånlig finansiering som tillämpas i Kina. Såsom förklaras i skäl 42 kodifierades tidigare etablerad praxis genom dessa bestämmelser i samarbetsavtalet.

(90) Kommissionen fastställde därför att de egyptiska myndigheternas bekräftelse och godkännande av de finansiella bidragen från de kinesiska offentliga organen till Jushi Egypt även omfattade de förmåner som dessa bidrag medförde. Kommissionen fastställde således marknadsräntor för den förmånliga finansieringen och beräknade förmånen i enlighet med detta. Den konstaterade att detta rimliga tillvägagångssätt ledde till lägre subventionsbelopp än de belopp som tillämpningen av ett hypotetiskt egyptiskt referensvärde gav.

([35]) Se artikel 3.1 a iv i grundförordningen och artikel 1.1 a.1 iv i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

([36]) US – DRAMs (WT/DS296/AB/R), överprövningsorganets rapport, punkt 112.

([37]) De ifrågavarande omständigheterna kan för övrigt även övervägas mot bakgrund av artikel 16 i folkrättskommissionens bestämmelser. Det nära samarbetet mellan de egyptiska och de kinesiska myndigheterna ledde inte bara till att de egyptiska myndigheterna bekräftade och godkände de kinesiska myndigheternas agerande, utan innebar även ett eventuellt kringgående av de faktiska och eventuella framtida tullar som EU har infört eller kan införa för kinesisk export av den berörda produkten från Egypten.

3.2.5 *Selektivitet*

(91) När det gällde den tredje punkten om selektivitet undersökte kommissionen huruvida dessa subventioner var selektiva i enlighet med artikel 4.2–4.4 i grundförordningen.

(92) Genom att bekräfta och godkänna subventionerna var de egyptiska myndigheterna den beviljande myndigheten med avseende på den förmånliga finansieringen. De egyptiska myndigheterna har i synnerhet bekräftat och godkänt de kinesiska myndigheternas utnämning av SETC-zonen som ett utländskt investeringsterritorium enligt artikel 4 i samarbetsavtalet och godkände dess fullständiga genomförande, bland annat de kinesiska myndigheternas tillhandahållande av förmånlig finansiering.

(93) Dessa subventioner är endast tillgängliga för Jushi Egypt eftersom företaget verkar i SC-zonen (där SETC-zonen ingår). Kommissionen fastställde således att subventionerna utgjorde regionala subventioner i den mening som avses i artikel 4.3 i grundförordningen och att de ligger under den beviljande myndighetens behörighet i enlighet med artikel 4.2–4.4 i grundförordningen.

3.2.6 *Slutsats*

(94) Sammanfattningsvis fann kommissionen att både de subventioner som Egypten direkt beviljade företag som verkade i SETC-zonen (tillhandahållande av mark, skattelättnader) och de subventioner som beviljades indirekt via de kinesiska myndigheternas förmånliga finansiering är utjämningsbara enligt artiklarna 2–4 i grundförordningen. De förstnämnda subventionerna kan tillskrivas Egypten på grund av att landet har bekräftat och godkänt de kinesiska myndigheternas åtgärder i Egypten som sina egna, exempelvis genom samarbetsavtalet, det nära samarbetet och de olika nivåerna av samarbetsmekanismer. De finansiella bidragen medförde även förmåner och var selektiva. Kommissionen undersökte alla relevanta subventioner enligt nedan.

(95) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ([38]) bestred de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren dessa undersökningsresultat genom att framföra fem påståenden. För det första var det omöjligt enligt folkrätten att tillskriva de egyptiska offentliga myndigheterna suveräna handlingar som utförts av de kinesiska offentliga myndigheterna. För det andra hade kommissionen bortsett från sin egen grundförordning, enligt vilken den beviljande myndigheten måste vara en enhet baserad inom ursprungslandets eller exportlandets eget territorium. För det tredje utgör det faktum att handlingar från den kinesiska sidan tillskrivs Egypten även en överträdelse av WTO-reglerna, som inte kan tolkas mot bakgrund av artikel 11 om staters ansvar i folkrättskommissionens bestämmelser. För det fjärde var artikel 11 i folkrättskommissionens bestämmelser inte ens tillämplig på de föreliggande omständigheterna. För det femte uppfyllde de finansiella bidragen till Jushi inte kraven avseende selektivitet i artikel 3 i grundförordningen.

(96) I sitt första påstående hänvisade de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren till folkrättens suveränitetsprincip. Ur deras perspektiv kan en handling endast hänföras till en stat när den handlingen åläggs en myndighet i den staten. Handlingar som utförs enligt kinesisk behörighet kan därför endast hänföras till den kinesiska staten.

(97) Kommissionen tillbakavisade detta påstående. Enligt folkrättens princip om suverän likställdhet, som erkänns i artikel 2.1 i FN-stadgan, får en stat inte utöva sin behörighet inom en annan stats territorium mot den territorialstatens vilja. Det står dock staterna fritt att godkänna andra staters handlingar inom deras territorium. Den inbjudna statens handlingar inom värdstatens territorium kan då hänföras till värdstaten. Denna regel är exempelvis en direkt följd av FN:s generalförsamlings resolution 3314 (XXIX) från 1974 om definitionen av aggressionshandlingar, som allmänt anses utgöra en kodifiering av internationell sedvanerätt. Enligt artikel 3 lit. (f) i den resolutionen definieras en aggressionshandling från en stat mot en annan stat inte bara som direkta angrepp via den egna statens organ, utan även som ”handlingar som begås av en stat genom att den inom sitt territorium, vilket den har ställt till en annan stats förfogande, tillåter att det används av den andra staten för att begå en aggressionshandling mot en tredje stat”. Om Kuba skulle ha låtit Sovjetunionen angripa Förenta staterna med ryska missiler från kubanskt territorium 1962 skulle detta helt klart ha inneburit att Kuba skulle ha blivit ansvarigt för en aggressionshandling mot Förenta staterna. I folkrätten erkänns således möjligheten att tillskriva handlingar som utförts av en stat som bjudits in till värdstaten, och även påföljder för värdstaten om den gör så, om den inbjudna statens handlingar skadar en tredje stat.

([38]) Med ”definitivt utlämnande av uppgifter” avses samma sak som ”slutligt utlämnande av uppgifter” i avsnitt 1.4.

(98) För det andra hävdade de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren att EU:s grundförordning inte medger att de kinesiska offentliga myndigheternas agerande ska kunna hänföras till de egyptiska offentliga myndigheterna. Definitionen av ”offentliga myndigheter” i artikel 2 b i grundförordningen är enligt deras åsikt uttryckligen kopplad till den beviljande myndighetens territorium. Ordalydelsen ”inom [ursprungslandets eller exportlandets] territorium” i den artikeln syftade till att skapa rättssäkerhet och kunde inte tolkas på annat sätt mot bakgrund av WTO-reglerna eller folkrätten.

(99) I detta avseende noterade kommissionen att artikel 2 b i grundförordningen har följande lydelse: ”*offentliga myndigheter*: offentliga organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium.” Kommissionen höll med om att denna artikel omfattar handlingar som utförs av de offentliga myndigheter från vars territorium de subventionerade produkterna exporteras till Europeiska unionen. Så är fallet här. Den berörda produkten tillverkas i Egypten och exporteras från Egypten till Europeiska unionen. Egyptens regering, i egenskap av beviljande myndighet, är belägen inom Egyptens territorium.

(100) Artikel 2 b i grundförordningen behandlar dock inte den separata frågan om vilka handlingar de offentliga myndigheterna kan godkänna på sitt territorium och bekräfta som sina egna. Precis som begreppet ”offentligt organ” är begreppet ”offentliga myndigheter” öppet för tolkningar, med hänsyn till sammanhanget, målet och syftet. Handlingar som kan hänföras till de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet omfattar således inte bara handlingar som direkt härrör från sådana offentliga myndigheter, utan även handlingar som kan hänföras till sådana myndigheter. Detta bekräftas ytterligare av villkoren i artikel 3.1 a i grundförordningen, där det hänvisas till ett finansiellt bidrag ”från” de offentliga myndigheterna. Av samma skäl är de egyptiska myndigheternas argument när de hänvisar till flera bestämmelser i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (t.ex. artiklarna 1.1 a.1, 13, 18.1 a och fotnot 63) inte giltiga. Det är visserligen sant att ”bestämmelserna i grundförordningen så långt det är möjligt ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder” ([39]), men dessa bestämmelser utesluter inte att de territoriella offentliga myndigheterna bekräftar och inför ett bidrag från en annan stat som sitt eget.

(101) Det andra påståendet, som rör det påstått strikta begreppet territorialitet enligt artikel 2 b i grundförordningen och artikel 1.1 a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, förkastades därför.

(102) Den tredje invändningen rörde betydelsen av folkrättskommissionens bestämmelser om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar i detta avseende. Enligt de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren saknas det behörighet för att hänvisa till artikel 11 i folkrättskommissionens bestämmelser eftersom överprövningsorganet i målet US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China) ([40]) endast hänvisade till artiklarna 4, 5 och 8 i dessa bestämmelser.

(103) Kommissionen tillbakavisade detta påstående. Det finns ingen grund för påståendet att endast vissa principer i den internationella sedvanerätten, exempelvis de principer som erkänns i artiklarna 4, 5 eller 8 i folkrättskommissionens bestämmelser om staters ansvar, är relevanta för att tolka WTO-reglerna medan andra inte är det. WTO:s överprövningsorgan har alltid tillämpat begreppen i allmän sedvanerätt, som är relevanta för att bedöma de ifrågavarande omständigheterna. Förutom bestämmelserna om hänförande ingår exempelvis principerna om sakförhållande eller god tro också i WTO:s rättsordning. I det aktuella ärendet har de egyptiska myndigheterna inte invänt mot den faktiska omständigheten att de har uppmuntrat, bekräftat och underlättat genomförandet av kinesisk förmånlig finansiering till företag som verkar i Egypten. För dessa omständigheter kan artikel 11 i folkrättskommissionens bestämmelser användas som tolkningsvägledning, vilket även anges i internationell rättspraxis om investeringar ([41]). Artikel 11 i folkrättskommissionens bestämmelser är således en relevant regel i folkrätten i den mening som avses i artikel 31.3 c i Wienkonventionen om traktaträtten för att tolka begreppet ”av de offentliga myndigheterna” i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

(104) Enligt den fjärde invändningen är artikel 11 i folkrättskommissionens bestämmelser inte tillämplig på de ifrågavarande omständigheterna. Enligt denna artikel kan en stat efter ett markförvärv ta på sig ansvaret för ett beteende i egenskap av efterträdarstat. Offentliga myndigheter kan även själva bekräfta privat beteende från dess medborgares sida. Artikeln föreskriver dock inte att en stat anammar handlingar som begås av en utländsk suverän stat som sina egna.

([39]) Tribunalens dom (första avdelningen i utökad sammansättning) av den 10 april 2019, Jindal Saw Ltd och Jindal Saw Italia SpA/Europeiska kommissionen, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, punkt 101, även dom av den 11 juli 2017, Viraj Profiles/rådet, T-67/14 (ännu ej offentliggjord), EU:T:2017:481, punkt 88.

([40]) WT/DS379/AB/R, US – AD and CVD (China), överprövningsorganets rapport, punkt 309.

([41]) Mondev International Ltd/Förenta staterna (ICSID:s tilläggssystem, ärende nr ARB(AF)/99/2), beslut av den 11 oktober 2002, punkt 115 och anmärkning 47.

(105) Kommissionen avvisade även denna invändning. Rubriken för artikel 11 i folkrättskommissionens bestämmelser är ”beteende som bekräftas och anammas av en stat som dess eget”, utan att ange vem som ursprungligen begått handlingen. Denna regel är en direkt följd av FN:s generalförsamlings resolution 3314 (XXIX) från 1974 om definitionen av aggressionshandlingar, som allmänt anses utgöra en kodifiering av internationell sedvanerätt. Enligt artikel 3 lit. (f) i den resolutionen definieras en aggression som en stat begår mot en annan stat inte bara som direkta angrepp genom dess egna statliga organ, utan även som ”en handling som begås av en stat genom att den tillåter att dess territorium, som den har ställt till en annan stats förfogande, används av den andra staten för att begå en aggressionshandling mot en tredje stat”.

(106) Förutom FN:s generalförsamling i resolution 3314 (XXIX) från 1974 (se skäl 97) har även Internationella domstolen bekräftat att det står staterna fritt att anamma utländska handlingar som sina egna ([42]). Internationell praxis stöder dock inte Egyptens åsikt att hänförlighet enligt artikel 11 i folkrättskommissionens bestämmelser begränsas till fall av territoriell succession, eller att de offentliga myndigheterna bekräftar och anammar privata felaktiga handlingar inom statens eget territorium.

(107) I sin femte invändning hävdade de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren att de kinesiska myndigheternas finansiella bidrag till enheter i Egypten inte var selektiva. De citerade artikel 4.2 i grundförordningen, enligt vilken mottagaren av det finansiella bidraget måste ligga ”under den beviljande myndighetens behörighet”. Enligt deras åsikt innebär formuleringen ”beviljande myndighet” inte en ”myndighet som bekräftar och anammar” något. I tidigare undersökningar har den beviljande myndigheten för kinesiska enheter dessutom alltid varit de kinesiska offentliga myndigheterna. De egyptiska myndigheterna konstaterade att de kinesiska offentliga myndigheternas finansiella bidrag inte kan vara selektivt ”eftersom företag belägna i Egypten inte faller under Kinas behörighet”.

(108) Kommissionen upprepade att den ansåg att de egyptiska myndigheterna var den beviljande myndigheten i och med att de hade anammat och bekräftat den förmånliga utlåningen från Kina. Eftersom Jushi Egypt verkar i den särskilda ekonomiska zonen omfattas företaget också av de egyptiska myndigheternas behörighet. Mottagandet av detta finansiella stöd var också uttryckligen begränsat till företag som verkade i zonen, och var därför selektivt.

(109) Även om det var nödvändigt att bevisa att de kinesiska myndigheterna hade utövat behörighet över dessa företag innan de egyptiska myndigheterna kunde anamma det kinesiska beteendet som sitt eget, vilket inte var fallet, skulle resultatet inte ändras. Genom att underteckna artiklarna 1 och 4.1 i samarbetsavtalet hade de egyptiska myndigheterna samtyckt till att de företag som verkade i zonen skulle gynnas av ”relevant politiskt stöd och främjande åtgärder som den kinesiska regeringen tillhandahåller för utländska samarbetszoner för ekonomi och handel”, och att utvecklingen av zonen skulle ske enligt ”båda ländernas” lagar. Förutom att utöva sin egen territoriella behörighet tillät de egyptiska myndigheterna därför även att Kina tillhandahöll särskilt stöd som endast var riktat till företag som var etablerade i ”utländska samarbetszoner för ekonomi och handel”. Påståendet avvisas därför.

(110) Sammanfattningsvis bekräftade kommissionen sin slutsats att de egyptiska myndigheterna bekräftade och anammade stödet för kapitalinvesteringar, lånen till Jushi Egypt och TEDA Egypts tillhandahållande av mark som sitt eget, och således beviljade selektiva subventioner i den mening som avses i artiklarna 2–4 i grundförordningen.

3.3 **Förmånlig finansiering**

3.3.1 *Lån från policybanker till Jushi Egypt*

3.3.1.1 Delvis bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter

Tillämpning av artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på de egyptiska myndigheterna

(111) Såsom nämns i skäl 8 skickade kommissionen en begäran om upplysningar till de egyptiska myndigheterna för att fullständigt undersöka samarbetet mellan de egyptiska och de kinesiska myndigheterna till den exporterande tillverkarens fördel.

([42]) Internationella domstolen, *Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide* (Bosnia and Herzegovina/Serbia and Montenegro, dom av den 27 februari 2007, punkt 414). I det målet utgick Internationella domstolen från förutsättningen att det var lagligt möjligt för statsförbundet Serbien-Montenegro att bekräfta och anamma folkmord som begåtts av ”Republika Srpskas” organiserade militära styrkor, den faktiska serbiska staten, på Bosnien och Hercegovinas territorium under inbördeskriget i det landet 1991–1995. Domstolen fann dock att så inte hade skett i praktiken.

(112) En del av begäran om upplysningar handlade om de statsägda kinesiska finansinstitutens beteende, och i synnerhet deras beteende i egenskap av offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i i grundförordningen, jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och i enlighet med relevant rättspraxis från WTO, när de beviljade lån till den exporterande tillverkare inom ramen för samarbetet mellan de kinesiska och de egyptiska myndigheterna.

(113) I detta syfte begärde kommissionen uppgifter från de egyptiska myndigheterna i form av en översikt av finanssektorn i Kina och vilken roll policybanker såsom CDB och EXIM spelat genom att bevilja lån eller exportkrediter till Jushi Group. Kommissionen uppmanade de egyptiska myndigheterna att direkt eller via de kinesiska myndigheterna översända tillägg A till begäran om upplysningar till de ovannämnda bankerna.

(114) De egyptiska myndigheterna lämnade inte de begärda upplysningarna och hävdade att de inte förfogade över information om enheter belägna i Kina och tillämpliga regler i Kina, och att de inte var behöriga att begära sådana upplysningar. De egyptiska myndigheterna ansåg att kommissionen genom att begära sådana upplysningar överträdde de egyptiska myndigheternas rättigheter och principen om staters suveränitet.

(115) Kommissionen höll inte med om denna synpunkt. Som tidigare nämnts beslutade de egyptiska och de kinesiska myndigheterna att samarbeta för att inrätta SETC-zonen så att subventionerna från de kinesiska myndigheterna kunde tillskrivas de egyptiska myndigheterna. Kommissionen konstaterade dessutom att de egyptiska myndigheterna tillsammans med de kinesiska myndigheterna har inrättat en förvaltningsmekanism med tre administrativa nivåer enligt artikel 8 i 2016 års avtal om den egyptiska Suezkanalens ekonomiska zon (Suez Economic and Trade Cooperation Zone) mellan Kinas handelsministerium och den allmänna myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon (Suez Canal Economic Zone). Denna bestämmelse avser skyldigheten att samarbeta om frågor som påverkar driften av zonen (vilket kan inbegripa situationer där export från den zonen kan vara föremål för utjämningstullar från tredjeländer). Denna mekanism gav de egyptiska myndigheterna möjlighet att samla in de begärda upplysningarna från de kinesiska myndigheterna. Kommissionen ansåg även att de kinesiska myndigheterna i enlighet med internationell rätt (artikel 27 i Wienkonventionen om traktaträtten från1969) var skyldiga att fullgöra sina åtaganden gentemot de egyptiska myndigheterna i god tro genom att besvara den begäran om upplysningar som översänts av de egyptiska myndigheterna.

(116) Kommissionen ansåg därför att de egyptiska myndigheterna kunde få fram de begärda upplysningarna från de kinesiska myndigheterna men valde att inte göra det. Även om en del av de begärda upplysningarna endast kunde lämnas av de kinesiska myndigheterna ansåg kommissionen att de egyptiska och de kinesiska myndigheternas bristande samarbetsvilja i detta avseende innebar att kommissionen endast kunde grunda sina slutsatser om denna aspekt av undersökning på tillgängliga uppgifter. Varken de egyptiska myndigheterna eller någon annan berörd part (inbegripet de kinesiska myndigheterna) bestred de uppgifter som kommissionen grundade sin bedömning på (utan endast den rättsliga bedömningen av dessa uppgifter).

(117) I avsaknad av dessa uppgifter ansåg kommissionen att den inte fått avgörande information som var relevant för denna aspekt av undersökningen.

3.3.1.2 Bankerna EXIM och CDB

(118) Mot bakgrund av de egyptiska och de kinesiska myndigheternas bristande samarbetsvilja, som beskrivs i avsnitt 3.2.1, tillämpade kommissionen bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen för att bedöma EXIM och CDB som offentliga organ.

(119) I detta sammanhang gäller följande för prövningen av huruvida ett statsägt företag är att anse som ett offentligt organ ([43]): ”Det relevanta är huruvida en enhet har ålagts att utföra myndighetsuppgifter, snarare än hur detta uppnås. Det finns många olika sätt som staten snävt tolkat skulle kunna ge enheter befogenheter på. I enlighet därmed kan olika typer av bevisning vara relevanta för att visa att sådana befogenheter har anförtrotts en viss enhet. Bevisning för att en enhet faktiskt utför myndighetsuppgifter kan fungera som bevisning för att den har eller har anförtrotts myndighetsbefogenheter, särskilt när sådan bevisning pekar på ett kontinuerligt och systematiskt handlade. Enligt vår mening kan belägg för att staten utövar meningsfull kontroll över en enhet och dess agerande,

([43]) WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 11 mars 2011, DS 379, punkt 318. Se även WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), överprövningsorganets rapport av den 8 december 2014 (punkterna 4.9–4.10, 4.17–4.20) och WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 18 december 2014 (punkt 4.92).

under vissa omständigheter, användas som bevisning för att den berörda enheten har myndighetsbefogenheter och utövar dessa befogenheter genom att utföra myndighetsuppgifter. Vi betonar dock att vid sidan av en uttrycklig delegering av befogenheter i ett rättsligt instrument är den blotta förekomsten av rent formella kopplingar mellan en enhet och staten i en snäv tolkning sannolikt inte tillräckligt för att fastställa ett nödvändigt innehav av myndighetsbefogenheter. Till exempel visar alltså inte det rena faktum att en stat är majoritetsägare i en enhet att staten utövar meningsfull kontroll över den enhetens beteende, och än mindre att staten har gett den myndighetsbefogenheter. I vissa fall, om det visar sig finnas åtskilliga formella tecken på statlig kontroll, liksom belägg för att denna kontroll har utövats på ett meningsfullt sätt, är det dock möjligt att sluta sig till att den berörda enheten utövar myndighetsbefogenheter."

(120) Kommissionen inhämtade uppgifter om statligt ägande och formella tecken på statlig kontroll när det gäller de statsägda bankerna. Den analyserade även huruvida kontroll utövades på ett meningsfullt sätt. För detta ändamål var kommissionen tvungen att helt förlita sig på tillgängliga uppgifter till följd av vägran från de egyptiska myndigheterna och de statsägda bankerna att tillhandahålla bevisning.

Ägande och formella tecken på kontroll

(121) När det gäller ägande och formella tecken på kontroll av de kinesiska myndigheterna, har kommissionen i tidigare antisubventionsundersökningar ([44]) konstaterat att EXIM har grundats och fungerar i enlighet med tillkännagivandet om inrättandet av Kinas bank för import och export som utfärdats av statsrådet och EXIM:s bolagsordning. Enligt bolagsordningen utses EXIM:s ledning direkt av staten. Tillsynsstyrelsen utnämns av statsrådet i enlighet med interimsbestämmelserna för tillsynsstyrelserna för viktiga statsägda finansinstitut (statsrådets dekret nr 282) och andra lagar och författningar, och den är ansvarig inför statsrådet.

(122) I bolagsordningen anges också att EXIM:s partikommitté spelar en ledande och politisk nyckelroll för att se till att EXIM genomför partiets och statens politik och större insatser. Partiets ledning ska integreras i alla aspekter av bolagsstyrningen. I bolagsordningen anges vidare att EXIM ska ägna sig åt att stödja utvecklingen av utländsk handel och ekonomiskt samarbete, gränsöverskridande investeringar, initiativet "One Belt, One Road", samarbete inom internationell kapacitet och tillverkning av utrustning. Dess verksamhet omfattar kortfristiga, medelfristiga och långfristiga lån som godkänts och som ligger i linje med statens utrikes- och handelspolitiska verksamhet utomlands, t.ex. exportkredit, importkredit, utländska avtalade ingenjörslån, utländska investeringslån, kinesiska regeringens utländska stödlån och exportlån.

(123) Enligt sin webbplats ([45]) är EXIM "en statligt finansierad och statligt ägd policybank med ställning som en oberoende rättslig enhet. Banken står under statsrådets direkta ledarskap och ägnar sig åt att stödja Kinas handel och investeringar utomlands samt dess internationella ekonomiska samarbete".

(124) Vad beträffar CDB har kommissionen i tidigare antisubventionsundersökningar fastställt att denna bank är helägd av staten ([46]). Eftersom det inte har ingetts någon information som tyder på motsatsen i fråga om CDB drar kommissionen samma slutsats i den aktuella undersökningen.

([44]) Se skälen 183–185 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/72 av den 17 januari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av elcyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 16, 18.1.2019, s. 5) (nedan kallade *elcyklar från Kina*), skäl 91 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/969 av den 8 juni 2017 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 146, 9.6.2017, s. 17) (nedan kallade *varmvalsade platta produkter från Kina*) och skälen 175–177 i genomförandeförordning (EU) 2018/1690 (nedan kallade *däck från Kina*).

([45]) http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/ hämtad den 14 april 2020.

([46]) Se varmvalsade platta produkter från Kina, skäl 132, och däck från Kina, skäl 210.

Utövande av kontroll på ett meningsfullt sätt

(125) Kommissionen inhämtade information om huruvida de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över den statsägda banken vad gäller dess utlåningspolitik och riskbedömning för lån till glasfiberarmeringsindustrin. Mot bakgrund av de egyptiska myndigheternas bristande samarbetsvilja använde kommissionen bästa tillgängliga uppgifter, särskilt allmänt tillgängliga uppgifter och resultat från tidigare antisubventionsundersökningar ([47]).

(126) Följande författningar har beaktats för detta ändamål:

— Artikel 34 i den kinesiska lagen om affärsbanker (nedan kallad *banklagen*).

— Artikel 15 i de allmänna låne reglerna (som tillämpas av Kinas folkbank (nedan kallad *PBOC*).

— De tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning (beslut nr 40 2005 från statsrådet [nedan kallat *beslut nr 40*]).

— Tillämpningsföreskrifterna för Kinas banktillsynsmyndighet (nedan kallade *CBIRC*) för administrativa licensärenden för Kinafinansierade affärsbanker (CBIRC:s föreskrift [2017] nr 1).

— Tillämpningsföreskrifterna för banktillsynsmyndigheten för administrativa licensärenden för utlandsfinansierade banker (CBIRC:s föreskrift [2015] nr 4).

— Administrativa åtgärder för direktörers och äldre tjänstemäns kvalifikationer i finansinstitut inom banksektorn (CBIRC: föreskrift [2013] nr 3).

(127) Vid sin genomgång av dessa författningar fann kommissionen att finansinstituten i Kina har en allmän rättslig miljö som gör att de leds till att anpassa sig till målen för de kinesiska myndigheternas industripolitik när de fattar ekonomiska beslut, av följande skäl:

(128) Vad gäller EXIM fastställs dess offentligrättsliga uppdrag i tillkännagivandet om inrättande av EXIM och i dess bolagsordning.

(129) I artikel 34 i banklagen, som gäller för alla finansinstitut som är verksamma i Kina, fastställs rent generellt att ”affärsbanker ska bedriva sin utlåningsverksamhet i enlighet med behoven av ekonomisk och social utveckling i landet och med vägledning från den statliga industripolitiken”. Även om det i artikel 4 i banklagen föreskrivs att ”affärsbankerna i enlighet med lagstiftningen ska bedriva sin affärsverksamhet utan inblandning från någon enhet eller enskild person och att affärsbankerna själva bär det civilrättsliga ansvaret med all sin egendom som juridisk person”, visade undersökningen att artikel 4 i banklagen tillämpas om inte annat följer av artikel 34 i banklagen, dvs. när det finns en statlig politik ska bankerna tillämpa denna och följa statens instruktioner.

(130) Dessutom föreskrivs det i artikel 15 i de allmänna låne reglerna att i enlighet med den statliga politiken kan berörda avdelningar subventionera räntorna på lån för att främja tillväxten inom vissa branscher och den ekonomiska utvecklingen inom vissa områden.

(131) På samma sätt fastställs det i beslut nr 40 att alla finansinstitut ska ge kreditstöd särskilt till främjade projekt. Beslut 40 kapitel III innehåller en hänvisning till ”katalogen för vägledning av industriell omstrukturering”, som består av tre delar, nämligen delen om främjade projekt, delen om begränsade projekt och delen om avskaffade projekt. Följande anges i artikel XVII i beslutet: ”Investeringsprojekt omfattas av delen om främjade projekt ska undersökas, godkännas och registreras enligt relevanta nationella bestämmelser om investeringar. Alla finansinstitut ska tillhandahålla kreditstöd enligt kreditprinciperna. Importerad utrustning för eget bruk, med undantag för varor som

([47]) Se elcyklar från Kina, skälen 195–202, varmvalsade platta produkter från Kina, skälen 100–101, och däck från Kina, skälen 188–192.

omfattas av delen om ej undantagna importerade varor inom ramen för inhemska investeringsprojekt (ändrad 2000), utfärdad av finansministeriet, får undantas från importtull och importrelaterad mervärdesskatt, om inte nya bestämmelser i delen om ej undantagna investeringsprojekt antas. Andra prioriterade politiska åtgärder i samband med främjade industriprojekt ska genomföras enligt relevanta nationella bestämmelser."

(132) I katalogen för vägledning av industriell omstrukturering (2011 års version) (2013 års ändring) ([48]) anges följande under "kategori I Främjande": "XII. Byggmateriel: […] 6. Teknisk utveckling och tillverkning av tråddraget alkaliefritt glasfiber i tankugn samt högpresterande glasfiber och produkter med en årlig avkastning på 50 000 ton."

(133) Projekt som rör glasfiberarmering ingår därför i den "främjade" kategorin.

(134) Beslut nr 40 bekräftar således de tidigare undersökningsresultaten vad gäller banklagen, dvs. att bankerna utövat myndighetsbefogenheter i form av kredittransaktioner på förmånliga villkor. Kommissionen fann också att Kinas tillsynsmyndighet för banker och försäkringsbolag (nedan kallad *CBIRC*) har långtgående befogenhet att godkänna alla aspekter av förvaltningen av samtliga finansiella institut etablerade i Kina (inbegripet privatägda och utländskt ägda finansinstitut), såsom följande ([49]):

— Godkännande av utnämningarna av alla finansinstitutens chefer, både på huvudkontoret och på lokal filialnivå.

— Det krävs ett godkännande av Kinas bank- och försäkringstillsynsmyndighet för rekrytering till alla chefsnivåer, från de mest seniora posterna ner till avdelningschefer, och omfattar även chefer som tillsätts vid utlandskontor samt chefer med ansvar för stödfunktioner (t.ex. it-chefer).

— En mycket lång förteckning över administrativa godkännanden, bland annat godkännanden för att etablera filialer, för att starta nya affärsområden eller försäljning av nya produkter, för att göra ändringar i bankens bolagsordning, för att sälja mer än 5 % av sina aktier, för kapitaltillskott, för ändringar, för organisatoriska ändringar osv.

(135) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett normativt regelverk som måste följas av de chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar som utsetts av de kinesiska myndigheterna och som är ansvariga inför dem. Detta innebär att de kinesiska myndigheterna använde sig av det normativa regelverket för att utöva en meningsfull kontroll över de samarbetsvilliga statsägda bankerna när det gäller deras utlåning till glasfiberarmeringsindustrin.

(136) Förutom den allmänna rättsliga ramen gällde följande rättsliga bakgrund för de lån som EXIM och CDB beviljade Jushi Egypt.

(137) China-Africa TEDA och EXIM undertecknade ett samförståndsavtal om strategiskt samarbete den 6 november 2009, med en paketplan till ett belopp av sammanlagt 6 miljarder yuan renminbi för genomförandet av ett övergripande strategiskt samarbete i utländska zoner för handel och ekonomiskt samarbete.

(138) Den 7 november 2009 undertecknade sex afrikanska zoner för handel och ekonomiskt samarbete, däribland SETC-zonen, en gemensam mötespakt mellan Kinas utländska (afrikanska) zoner för handel och ekonomiskt samarbete och Kinas utvecklingsfond för Afrika (nedan kallad *CADF*), ett dotterbolag till CDB.

(139) Senare, under 2013, utfärdade det kinesiska handelsministeriet ett "tillkännagivande om aspekter avseende stöd från Kinas utvecklingsbank för inrättande och utveckling av utländska samarbetszoner för ekonomi och handel". Enligt tillkännagivandet ska handelsministeriet och CDB "tillhandahålla politiskt stöd för investering och finansiering för företag, däribland företag som verkar i stödberättigande samarbetszoner". CDB ska "klargöra de grundläggande villkoren för prioriterad finansiering i samarbetszonen i enlighet med handelsministeriets och finansministeriets krav", och CDB ska "selektivt stödja projekt under uppförande och samarbetsprojekt som handelsministeriet nära har följt tillsammans med värdmyndigheterna i samarbetszonen".

([48]) Den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2011 års version) (2013 års ändring), utfärdad genom föreskrift nr 9 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen den 27 mars 2011 och ändrad i enlighet med beslutet från den nationella utvecklings- och reformkommissionen om ändring av relevanta bestämmelser i den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2011 års version), utfärdad genom föreskrift nr 21 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen den 16 februari 2013).

([49]) Enligt bank- och försäkringstillsynsmyndighetens tillämpningsföreskrifter för administrativa licensärenden för Kinafinansierade affärsbanker (CBIRC:s föreskrift [2017] nr 1), banktillsynsmyndighetens tillämpningsföreskrifter för administrativa licensärenden för utlandsfinansierade banker (CBIRC:s föreskrift [2015] nr 4) samt administrativa bestämmelser om direktörers och äldre tjänstemäns kvalifikationer i finansinstitut inom banksektorn (CBIRC:s föreskrift [2013] nr 3).

(140) Följande anges i artikel 4 i samarbetsavtalet mellan Kina och Egypten från 2016: ”De kinesiska myndigheterna identifierar samarbetszonen som en av Kinas utländska samarbetszoner för ekonomi och handel. Samarbetszonen (…) har rätt att omfattas av relevant politiskt stöd och främjande åtgärder som de kinesiska myndigheterna tillämpar på utländska samarbetszoner för ekonomi och handel.” Enligt artikel 5 ska de kinesiska myndigheterna även stödja samarbetszonen genom att ”uppmuntra relevanta finansinstitut att tillhandahålla finansieringsmöjligheter till (…) investeringsprojekt inom samarbetszonen, under förutsättning att utlåningsvillkoren och kraven på hur lånen ska användas är uppfyllda”.

(141) I artikel 2.IV i ”samarbetsavtalet om inrättande av en förvaltningskommitté för SETC-zonen” som genomför det ovannämnda avtalet, anges dessutom att den förvaltningskommitté som har inrättats mellan de berörda avdelningarna vid Tianjins folkregering och den allmänna myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon ska ”göra sitt yttersta för att på ett smidigt sätt genomföra alla incitament enligt Kinas och Egyptens lagar och andra författningar”. Enligt artikel 2.V ska den ”samordna och underlätta för relevanta finansinstitut, bland annat bankinstitut, försäkringsinstitut och olika fonder som ger kreditstöd till samarbetszonen och de företag som är etablerade där samt hjälpa samarbetszonen och dess företag att utforska fler finansieringskanaler”.

(142) Kommissionen fastställde att alla statsägda kinesiska finansinstitut, inbegripet EXIM och CDB, genomförde den rättsliga ram som anges ovan i utövandet av sina myndighetsuppgifter med avseende på glasfiberarmeringssektorn. De var därför offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och i enlighet med relevant rättspraxis från WTO.

3.3.1.3 Statsägda banker som agerar som offentliga organ

(143) I överensstämmelse med de slutsatser som dragits i skälen beslutade kommissionen att använda sig av bästa tillgängliga uppgifter vid fastställandet av huruvida dessa statsägda banker är att anse som offentliga organ.

(144) I tidigare antisubventionsundersökningar ([50]) konstaterade kommissionen att följande banker som hade tillhandahållit lån till grupperna av exporterande tillverkare i urvalet helt eller delvis ägdes av staten eller av statsägda juridiska personer: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank. Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd, Sinotruk Finance Co., Ltd Eftersom inga upplysningar har inkommit som tyder på motsatsen drar kommissionen samma slutsats i den aktuella undersökningen.

(145) Eftersom det inte fanns någon särskild information från de berörda finansinstituten som tydde på motsatsen fastställde kommissionen det statliga ägandet och kontrollen på grundval av formella tecken av samma skäl som anges i avsnitt 3.3.1.2. Bland annat fastställdes det på grundval av tillgängliga uppgifter att chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar i de statsägda bankerna förefaller utses och vara ansvariga inför de kinesiska myndigheterna på samma sätt som i EXIM.

(146) Vad beträffar utövande av kontroll på ett meningsfullt sätt ansåg kommissionen att det normativa regelverk som analyseras i avsnitt 3.3.1.2 gäller på motsvarande sätt även för dem. Eftersom det inte finns något som tyder på motsatsen och på grundval av tillgängliga uppgifter gäller precis som var fallet för dem att det även här saknas konkret bevisning vad gäller kreditbedömningar, vilket innebär att analysen i avsnitt 3.3.1.2 om den konkreta tillämpningen av det normativa regelverket gäller på motsvarande sätt även här.

(147) På denna grundval drog kommissionen slutsatsen att de andra statsägda bankerna som tillhandahåller lån till företagen i urvalet är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen.

3.3.1.4 Slutsats om de statsägda finansinstituten

(148) Mot bakgrund av ovanstående överväganden fastställde kommissionen att alla de statsägda kinesiska finansinstitut som tillhandahållit lån eller finansiell leasing till den exporterande tillverkaren eller dennes grupp är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen.

([50]) Se skäl 132 i ärendet varmvalsade platta stålprodukter och skäl 211 i däckärendet.

(149) Dessutom fastställde kommissionen att de statsägda finansinstituten, vilket gäller även om de inte hade varit att anse som offentliga organ, av samma orsaker kunde anses ha anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas behörighet i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen (se skälen 131–133). Deras beteende kan därför i vilket fall som helst tillskrivas de kinesiska myndigheterna.

3.3.1.5 Anförtroende eller åläggande av funktioner till privata finansinstitut

(150) Kommissionen behandlade därefter de återstående finansinstituten. Följande finansinstitut ansågs vara privatägda, på grundval av slutsatserna i tidigare antisubventionsundersökningar ([51]), och kompletteras med offentligt tillgänglig information: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank och Ping An Bank. Kommissionen undersökte om dessa finansinstitut hade anförtrotts eller ålagts av de kinesiska myndigheterna att bevilja subventioner till glasfiberarmeringssektorn i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(151) Enligt WTO:s överprövningsorgan anses ”anförtroende” äga rum när en myndighet ger ansvar till ett privat organ och ”åläggande” avser situationer där en myndighet utövar sina befogenheter över ett privat organ ([52]). I båda fallen använder sig en myndighet av ett privat organ som ett ombud för att genomföra det finansiella bidraget och ”i de flesta fall kan det antas att ett anförtroende eller åläggande av funktioner till ett privat organ omfattar någon form av hot eller incitament” ([53]). Samtidigt medger led iv inte att medlemsstaterna inför utjämningsåtgärder för produkter ”i de fall en myndighet enbart utövar sina allmänna föreskrivande befogenheter” ([54]) eller när ett statligt ingripande som ”i vissa fall men inte i andra kan leda till ett visst resultat uteslutande beroende på de faktiska omständigheterna och marknadsaktörernas utövande av sitt fria val” ([55]). ”Anförtroende” eller ”åläggande” innebär i stället att ”myndigheterna har en mer aktiv roll än att bara inta en stödjande hållning” ([56]).

(152) Kommissionen noterade att det normativa regelverket för industrin som nämns i avsnitt 3.3.1.2 är tillämpligt på alla finansinstitut i Kina, även privatägda finansinstitut. Ett exempel på detta är att banklagen och CBIRC:s olika föreskrifter täcker alla Kinafinansierade banker och banker med utländska investeringar som står under CBIRC:s förvaltning.

(153) Eftersom de privata finansinstituten inte lämnat någon information som stred mot kommissionens resultat drog kommissionen slutsatsen att alla finansinstitut (även privata finansinstitut) i Kina som står under CBIRC:s tillsyn för såvitt angår glasfiberarmeringsindustrin har anförtrotts eller ålagts funktioner av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv första strecksatsen i grundförordningen i form av genomförande av politiska åtgärder och tillhandahållande av lån till förmånliga räntor till glasfiberarmeringsindustrin.

(154) Det normativa regelverk som gäller för alla banker i Kina är dessutom mycket mer omfattande än bara de två förordningarna som styr CBIRC, vilket framgår av skäl 106.

(155) Vad beträffar utövande av kontroll på ett meningsfullt sätt ansåg kommissionen att det normativa regelverk som analyseras i avsnitt 3.3.1.2 gäller på motsvarande sätt även för dem. Eftersom det inte finns något som tyder på motsatsen och på grundval av tillgängliga uppgifter gäller precis som var fallet för den samarbetsvilliga statsägda banken att det även här saknas konkret bevisning vad gäller kreditbedömningar, vilket innebär att analysen i avsnitt 3.3.1.2 den konkreta tillämpningen av det normativa regelverket gäller på motsvarande sätt även här.

(156) På denna grundval drog kommissionen slutsatsen att de andra statsägda bankerna som tillhandahåller lån till Jushi Egypt är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen.

([51]) Se ärendet varmvalsade platta produkter och däckärendet.
([52]) WT/DS/296 (DS296 United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea), överprövningsorganets rapport av den 21 februari 2005, punkt 116.
([53]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 116.
([54]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.
([55]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 114, i överensstämmelse med panelens rapport, DS 194, punkt 8.31 i detta hänseende.
([56]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.

3.3.1.6 Kreditbetyg

(157) I tidigare antisubventionsundersökningar ([57]) har kommissionen redan fastställt att kreditbetyg för kinesiska inhemska företag inte var tillförlitliga, grundat på en undersökning som offentliggjordes av Internationella valutafonden ([58]) och som visar en skillnad mellan internationella och kinesiska kreditbetyg, tillsammans med resultaten av undersökningen om de företag som ingick i urvalet. Enligt IMF ger de lokala kreditvärderingsinstituten över 90 % av de kinesiska obligationerna kreditbetyget AA till AAA. Detta är inte jämförbart med andra marknader, t.ex. EU eller Förenta staterna. Exempelvis får mindre än 2 % av företagen så höga kreditbetyg på den amerikanska marknaden. Kinesiska kreditvärderingsinstitut är således i hög grad inriktade på den övre delen av bedömningsskalan. De har mycket breda bedömningsskalor och tenderar att samla obligationer med väsentligt olika kreditrisker i en bred betygskategori ([59]).

(158) Dessutom skulle utländska kreditvärderingsinstitut som Standard and Poor's och Moody's i typfallet tillämpa en höjning över emittentens ursprungliga kreditbetyg baserat på en uppskattning av företagets strategiska betydelse för den kinesiska regeringen och styrkan av en implicit garanti när de värderar kinesiska obligationer som emitterats utomlands ([60]). Fitch visar exempelvis tydligt, i förekommande fall, att sådana garantier är en viktig drivkraft bakom deras kreditbetyg för kinesiska företag ([61]).

(159) På grundval av tillgänglig information fastställde kommissionen för det första att staten kan utöva ett visst inflytande över marknaden för kreditvärderingsinstitut. Enligt två studier som publicerades 2016 fanns det cirka tolv kreditvärderingsinstitut verksamma på den kinesiska marknaden, varav största delen är statligt ägda. Sammanlagt 60 % av alla företagsobligationer i Kina hade bedömts av ett statsägt kreditvärderingsinstitut ([62]).

(160) I tidigare undersökningar ([63]) har de kinesiska myndigheterna bekräftat att det fanns tolv kreditvärderingsinstitut verksamma på den kinesiska marknaden för obligationer, varav tio var inhemska kreditvärderingsinstitut, däribland Global Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co. Ltd, Golden Credit Rating International Co. Ltd, China Chengxin Securities Rating Co. Ltd, Pengyuan Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Bond Rating Co. Ltd, China Securities Index Co. Ltd, Shanghai Credit Information Services Co. Ltd Det fanns också två kinesiska-utländska kreditvärderingsinstitut som var samriskföretag, nämligen China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, och China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd. Eftersom det inte finns något som tyder på motsatsen ansåg kommissionen att denna situation inte har förändrats.

(161) För det andra finns det inte något fritt tillträde till den kinesiska marknaden för kreditvärderingsinstitut. Den är i huvudsak en stängd marknad, eftersom kreditvärderingsinstitut måste godkännas av Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet (nedan kallad *CSRC*) eller Kinas folkbank innan de kan inleda sin verksamhet ([64]). Kinas folkbank tillkännagav i mitten av 2017 att utländska kreditvärderingsinstitut skulle få utföra kreditvärderingar på en del av den inhemska obligationsmarknaden. Under undersökningsperioden hade dock inga kreditvärderingsinstitut godkänts ännu ([65]). Trots detta upprättade utländska institut under tiden samriskföretag med vissa lokala kreditvärderingsinstitut som tillhandahåller kreditbetyg för inhemska obligationslån. Dessa värderingar följer emellertid kinesiska värderingsskalor och är således inte helt jämförbara med internationella skalor, såsom förklaras ovan.

([57]) Elcykelärendet, skälen 238–244, däckärendet, skälen 237–242.

([58]) IMF:s arbetsdokument *Resolving China' s Corporate Debt Problem*, av Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

([59]) Livingston, M., Poon, W.P.H., och Zhou, L. (2017), "Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry", Journal of Banking & Finance, s. 24.

([60]) Price, A. H., Brightbill T. C., DeFrancesco R. E., Claeys, S. J., Teslik, A., och Neelakantan, U. (2017), *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, s. 68.

([61]) Se t.ex. Reuters (2016). "Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'", https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (hämtad den 21 oktober 2017).

([62]) Lin, L. W., och Milhaupt, C. J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper nr 543, s. 20; Livingston, M., Poon, W. P. H., och Zhou, L. (2017), *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, Journal of Banking & Finance, s. 9.

([63]) Elcykelärendet, skäl 241, däckärendet, skäl 240.

([64]) Se preliminära åtgärder för förvaltning av kreditvärderingsföretag rörande värdepappersmarknaden utfärdade av Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet, föreskrift [2007] nr 50 av den 24 augusti 2007. Tillkännagivande av Kinas folkbank om kvalifikationer i China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd, och andra institutioner som sysslar med kreditvärdering av företagsobligationer, YinFa [1997] nr 547 av den 16 december 1997 och meddelande nr 14 (2018) från Kinas folkbank och Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet om frågor rörande obligationsvärderingsverksamhet som utförs av kreditvärderingsinstitut på interbankmarknaden för obligationer och marknaden för börsnoterade obligationer.

([65]) Se meddelande från Kinas folkbank om frågor rörande kreditvärderingsverksamhet som utförs av kreditvärderingsinstitut på interbankmarknaden för obligationer, i kraft den 1 juli 2017.

(162) En studie som Kinas folkbank nyligen själv utfört bekräftar dessutom kommissionens undersökningsresultat. I studiens slutsatser anges att ”om investeringsnivån för utländska obligationer fastställs till det internationella kreditbetyget BBB- och över, kan den inhemska investeringsnivån för obligationer värderas vid nivån AA- och över, med tanke på skillnaden mellan den genomsnittliga inhemska kreditvärderingen och den internationella kreditvärderingen med sex steg eller fler” ([66]).

(163) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i skälen 137–142 drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska kreditbetygen inte ger en tillförlitlig uppskattning av kreditrisken i de underliggande tillgångarna. Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att även om den exporterande tillverkarens företag eller dess grupp tilldelats ett gott kreditbetyg av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut var dessa betyg inte tillförlitliga. Dessa kreditbetyg snedvreds också av de politiska målen att främja viktiga strategiska industrier, såsom glasfiberarmeringsindustrin.

3.3.1.7 Förmån och beräkning av subventionens storlek

(164) Såsom anges i skäl 85 ansåg kommissionen att det i princip för den stödmottagare som var etablerad i Egypten skulle vara lämpligt att undersöka om mottagarna av lånen fick bättre villkor än de skulle ha fått på den egyptiska finansmarknaden. Kommissionen kontrollerade denna punkt och bekräftade att storleken på subventionen skulle bli högre om jämförbara utlåningssatser i Egypten användes (17,8 %) ([67]). Med tanke på de exceptionella omständigheter som nämns i skäl 86 beräknade kommissionen emellertid storleken på den utjämningsbara subventionen med hänsyn till det faktum att mottagarna erhöll den förmånliga finansieringen i Kina. Vid beräkningen bedömde kommissionen den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen utgörs förmånen för mottagaren av skillnaden mellan det räntebelopp som företaget betalar för det offentliga lånet och det belopp som företaget skulle ha behövt betala för ett likvärdigt kommersiellt lån på marknaden.

(165) Kommissionen beslutade att fastställa marknadsräntorna för de förmånliga lånen från EXIM och CDB med avseende på hypotetiska referensräntor för kinesiska marknadsinvesterare i enlighet med artikel 6 b i grundförordningen. Eftersom bankerna inte var samarbetsvilliga lämnade de inga ytterligare uppgifter. Kommissionen beslutade därför att använda samma beräkningsmetod som för andra lån i utländsk valuta som utfärdas av kinesiska finansinstitut i Kina, och lade till riskpremien för investeringen i Egypten enligt följande:

(166) Kommissionen fastställde först Jushi Egypts kreditbetyg, som avspeglar företagets finansiella situation. Kommissionen konstaterade att flera företag i CNBM Group tilldelades kreditbetyg mellan AA- och AA+ av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut. Med hänsyn till att de kinesiska kreditbetygen är snedvridna rent generellt (se skälen 137–143) drog kommissionen slutsatsen att detta betyg inte är tillförlitligt.

(167) Kommissionen ansåg följaktligen att Jushi Groups övergripande ekonomiska situation motsvarade ett kreditbetyg på BB, vilket är det högsta betyg som inte längre betraktas som ”investeringsvärdighet”. Med tanke på att det fanns revolverande lån ansåg kommissionen att det skulle vara lämpligare att använda US B (i stället för BB) för att fastställa det marknadsbaserade referensvärdet.

(168) I linje med andra lån i utländska valutor som utfärdats av de kinesiska finansinstituten i Kina användes således företagsobligationer med kreditbetyg B och utgivna i US-dollar för att fastställa ett lämpligt referensvärde. Jushi Egypt är etablerat i ett land som genomgick inre och politiska oroligheter och utsattes för flera terroristattacker under den tid då lånen beviljades, vilket innebär att företagets kreditrisk skiljer sig från kinesiska företags när det gäller de yttre förhållanden som råder i landet. Kommissionen tillämpade därför ett pålägg på referensräntan för att inbegripa landets risk i marknadsräntan.

(169) Premien i samband med landets risk fastställdes på grundval av OECD:s klassificering av länders risker för exportkrediter samt motsvarande lägsta premiesats som fastställts av OECD ([68]). Landets risk i fråga om lån som tillhandahållits av EXIM-banken fastställdes till 2,37 % och till 2,44 % för lån från CDB.

([66]) Kinas folkbank, arbetsdokument nr 2017/5 av den 25 maj 2017, s. 28.

([67]) Statistik från Central Bank of Egypt: Genomsnittlig ränta för lån i egyptiska pund under undersökningsperioden, baserat på vägda genomsnittliga räntor för ett urval av banker vars insättningar motsvarar omkring 80 % av de sammanlagda insättningarna i banksystemet och beräknat per månad, se https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

([68]) Närmare uppgifter finns i ordningen om officiellt stödberättigande exportkrediter, januari 2019, TAD/PG(2019)1, och klassificeringar av landsrisker för deltagarna i ordningen om officiellt stödberättigande exportkrediter.

(170) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Jushi Egypt att kommissionen skulle ha använt två erbjudanden som företaget fått från en egyptisk bank 2013 och 2016 som referensvärde för att beräkna förmånen i samband med lånen. Kommissionen granskade dessa erbjudanden, men beslutade att de inte var representativa för ett jämförbart kommersiellt lån som företaget faktiskt kunde ha erhållit på marknaden.

(171) Kommissionen konstaterade att erbjudandena inte innehåller någon beskrivning av den faktiska finansiella produkt som erbjöds till företaget, utan hänvisar till en ränta för tillhandahållande av ”kreditfaciliteter” i allmänhet. Det är därför omöjligt för kommissionen att avgöra om erbjudandet verkligen avser ett lån som sådant eller andra finansiella produkter, såsom öppning av kreditramar eller handelsfinansiering (remburser, växlar, factoring osv.). Även om erbjudandet skulle anses handla om ett lån saknas annan viktig information, såsom löptiden för det påstådda lån som erbjuds av banken och omfattningen av de kreditramar som erbjuds (dvs. det högsta belopp som banken skulle vara villig att ge företaget). I detta sammanhang konstaterade kommissionen att de lån som beviljats av CDB och EXIM var långsiktiga lån för stora projekt avseende fasta anläggningar som uppgick till flera hundra miljoner US-dollar. Kommissionen ansåg därför att den inte kunde använda det närmevärde som lämnats av Jushi Egypt.

(172) Kommissionen konstaterade avslutningsvis att även om den skulle beakta det referensvärde som lämnats av företaget skulle beräkningen av förmånen ändå inte ändras i någon nämnvärd utsträckning, eftersom den ränta som föreslagits av den egyptiska banken låg i linje med den basränta som kommissionen fastställt för referensvärdet, vilken motsvarade ett lån i US-dollar som en kinesisk bank beviljat en inhemsk (kinesisk) kund med kreditbetyget BB. Dessa lån bekräftade därför bara att Jushi Egypt faktiskt gynnades av lägre räntor jämfört med marknadens referensräntor. Företagets påstående avvisades därför.

3.3.2 *Lån från policybanker till Jushi Egypt via moderbolaget Jushi i Kina*

(173) Under perioden från 2014 och fram till slutet av undersökningsperioden tillhandahöll Jushi (China) en rad företagsinterna lån till Jushi Egypt till ett totalt belopp av omkring 281,5 miljoner US-dollar.

(174) Kommissionen konstaterade emellertid att Jushi (China) självt hade finansierat dessa företagsinterna lån via extern finansiering från kinesiska finansinstitut. Detta innebär med andra ord att i stället för att Jushi Egypt beviljades lån direkt från de kinesiska bankerna fick Jushi (China) den förmånliga finansieringen från dessa institut och fördelade sedan förmånen från dessa lån till sin tillverkning i Egypten (Jushi Egypt). De lån som tillhandahölls direkt av EXIM och CDB är i sig inte tillräckliga för att nå upp till hela det belopp av extern finansiering som behövdes för att utveckla tillverkningen i SETC-zonen. Ytterligare indirekt finansiering i form av företagsinterna lån var därför nödvändig. Kommissionen kunde inte finna något specifikt lån som direkt kunde kopplas till projektet i Egypten. Under 2014 utfärdade Jushi (China) emellertid en obligation för att ersätta flera banklån och därmed förbättra sin skuldstruktur. Denna obligation, som innehåller flera hänvisningar till kapitalbehoven för projektet i Egypten, bekräftar att Jushi (China) var i behov av externt ekonomiskt stöd för sin tillverkning i Egypten. Kommissionen ansåg därför att även de underliggande förmånliga lån som kanaliserats via Jushi (China) kan hänföras till de egyptiska myndigheterna på samma sätt som de direkta lån som de kinesiska finansinstituten gett Jushi Egypt.

(175) Eftersom alla dessa lån i själva verket kan betraktas som lån som de egyptiska myndigheterna tillhandahållit till ett kinesiskt företag, vilket därefter fördelar förmånerna till tillverkning på annat håll, beslutade kommissionen att behandla dessa lån på samma sätt som inhemska kinesiska lån till en kinesisk glasfiberarmeringstillverkare. I detta sammanhang konstaterade kommissionen, såsom nämns i skäl 128, att alla statsägda kinesiska finansinstitut som tillhandahöll lån till Jushi (China) och Jushi Egypt var offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och i enlighet med relevant rättspraxis från WTO.

(176) Kommissionen beräknade därefter storleken på den utjämningsbara subventionen. I detta avseende konstaterade kommissionen att den nominella ränta som Jushi (China) tog ut av Jushi Egypt var 7,5 %. Ingen del av den finansiering som tillhandahölls till Jushi (China) hade dock en så hög ränta. Faktum är att den genomsnittliga ränta som togs ut av Jushi (China) under undersökningsperioden uppgick till omkring 4 %. Kommissionen jämförde således den genomsnittliga ränta som Jushi (China) betalar för det utestående beloppet för det företagsinterna lånet under undersökningsperioden med det belopp som företaget skulle behöva betala för ett jämförbart kommersiellt lån som kan erhållas på marknaden.

(177) För att ta hänsyn till bankernas ökade exponeringsrisk som följer av användningen av revolverande lån, beslutade kommissionen att göra en nedflyttning med ett steg i betygsskalan och använda amerikanska företagsobligationer med kreditbetyget B (i stället för BB) för att fastställa det marknadsbaserade referensvärdet.

(178) Alla inslag i den finansiering som beskrivs tidigare i detta avsnitt visar tydligt att Jushi (China) fördelade alla förmåner från den förmånliga finansiering som företaget fått från de kinesiska finansinstituten till Jushi Egypt. Av alla dessa skäl hänförs den förmån som räknats fram på detta sätt till Jushi Egypt.

(179) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Jushi Egypt att kommissionen inte skulle ha nedvärderat Jushi Egypts kreditbetyg från AA till B på grund av att Jushi Egypt inte följde sin återbetalningsplan till moderbolaget, eller för att Jushi Egypts moderbolag i några fall återbetalade lån för Jushi Egypts räkning. Det faktum att Jushi Egypts företagsgrupp beslutade att det var bättre att en annan enhet i gruppen bar kostnaderna för att upprätthålla kassaflödet i en annan enhet visar inte att denna andra enhet inte skulle ha fullgjort sitt åtagande om detta åtagande hade gjorts gentemot ett bankinstitut.

(180) För det första konstaterade kommissionen att den inte hade funnit något kreditbetyg som Jushi Egypt tilldelats av en extern part, och att Jushi Egypt inte heller hade inkommit med någon bevisning i det avseendet. Jushi Egypt hade därför aldrig haft kreditbetyget ”AA” som utgångspunkt. Kommissionen måste därför fastställa Jushi Egypts kreditbetyg med hjälp av tillgängliga uppgifter i ärendet. Med tanke på att de företagsinterna lånen från moderbolaget uppgick till betydande belopp och att Jushi Group hade agerat som borgensman för lånen från CDB och EXIM, fastställde kommissionen att Jushi Egypts kreditbetyg var nära kopplat till moderbolagets kreditbetyg som hade fastställts till ”BB”, vilket nämns i skäl 168. Kommissionen utgick således från kreditbetyget BB.

(181) För det andra, och som förklaras i skäl 178, beslutade kommissionen att göra en nedflyttning med ett steg i betygsskalan, dvs. från BB till B, med tanke på att företaget inte hade betalat tillbaka sina skulder under årens lopp. Kommissionen konstaterade nämligen att även om lånen till CDB och EXIM hade återbetalats enligt planen, ökade företagets totala skulder faktiskt under åren. Jushi Egypt hade därför ersatt externa skulder med företagsinterna skulder, men fullgjorde faktiskt inte sina åtaganden gentemot själva bankinstitutet. I motsats till Jushi Egypts påståenden finns det även tecken på att företaget inte skulle ha kunnat fullgöra sina åtaganden om alla dess gäldenärer hade varit externa bankinstitut. Ett exempel på detta är att trots att företaget gick med förlust under åren 2015 och 2016 och hade negativt eget kapital 2016 gjorde det ändå stora kapitalåterbetalningar till CDB på sammanlagt 54 miljoner US-dollar (omkring 546 miljoner egyptiska pund) under dessa år. Företaget skulle således inte ha kunnat fullfölja sina externa åtaganden utan finansiellt stöd från moderbolaget.

(182) Mot bakgrund av ovanstående överväganden avvisade kommissionen dessa påståenden.

(183) Samtliga subventioner som konstaterats föreligga fastställdes utifrån företagets totala omsättning. Subventionsbeloppet fördelades sedan över omsättningen för den berörda produkten såld till unionen.

(184) De subventionsbelopp som konstaterades för förmånlig finansiering genom lån från kinesiska policybanker, direkt eller via moderbolaget Jushi (China), uppgick till 6,46 % för Jushi Egypt.

3.3.3 *Stöd till utländska investeringar*

(185) Förutom direkta lån och företagsinterna lån måste Jushi Egypt även täcka sina finansiella behov genom att öka kapitalet.

(186) Tidigare undersökningar har visat att moderbolag för kinesiska grupper har beviljats betydande subventioner för att stödja investeringar i utlandet via ”One Belt, One Road”-initiativet, i form av bidrag, förmånlig finansiering och kapitaltillskott. Så var i synnerhet fallet i den nyligen avslutade antisubventionsundersökningen om däck (nedan kallat *däckärendet*) ([69]).

([69]) Genomförandeförordning (EU) 2018/1690, avsnitt 3.7.

3.3.3.1 Rättslig grund

— Trettonde femårsplanen för utvecklingen av utrikeshandeln, utfärdad av det kinesiska handelsministeriet (MOFCOM) den 26 december 2016.

— Statsrådets vägledande yttranden om främjande av samarbete inom internationell produktionskapacitet och tillverkning av utrustning, utfärdade 2015 (nedan kallade *vägledande yttranden*).

— Utvecklingsplan för byggmaterialindustrin 2016–2020, ministeriet för industri och informationsteknik, GXBG [2016] nr 315.

— Trettonde femårsplanen för fiber- och kompositmaterialindustrin.

— *Made in China 2025*, statsrådet, den 7 juli 2015.

3.3.3.2 Tillämpning av artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på Jushi Group

(187) I den begäran om upplysningar som nämns i skäl 8 begärde kommissionen information från Jushi Group om bland annat eventuella förändringar i kapitalstrukturen, inbegripet kapitalökningar och förändringar av aktieägarnas rättigheter, i Jushi Egypt och ett antal direkta och indirekta moderbolag som tillhör Jushi Group, som i sin tur ingår i China National Building Materials Group (nedan kallad *CNBM Group*).

(188) Undersökningen visade att China National Building Material Co. Ltd (nedan kallat *CNBM*) är ett kinesiskt statsägt företag, som till 41,27 % ägs direkt eller indirekt av China National Building Material Group Co., Ltd, som i sin tur är helägt av SASAC. CNBM är den största aktieägaren med ett innehav på 26,97 % i China Jushi Co., Ltd (nedan kallat *China Jushi*), som är den enda aktieägaren i Jushi Egypt ([70]).

(189) Till en början lämnade Jushi Egypt mycket begränsade upplysningar om de direkta och indirekta moderbolagen.

(190) På grund av detta skickade kommissionen den 18 mars 2020 en skrivelse till Jushi Egypt där den angav bristerna och informerade Jushi Egypt om att den eventuellt skulle tillämpa bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen. Jushi Group underlät bland annat att lämna de begärda upplysningarna om varför kapitalstrukturen hade ändrats och om hur kapitalökningarna för Jushi Egypt, Jushi Group, China Jushi Co. Ltd och CNBM finansierades.

(191) I sitt svar på denna skrivelse inkom Jushi Egypt med en inlaga med kommentarer om några av bristerna, särskilt hur förändringarna av kapitalstrukturen avspeglades i de olika gruppföretagens redovisningar. De upplysningar som lämnades om statliga och icke-statliga enheters deltagande (t.ex. statsägda kommersiella banker) bestod dock enbart av förklaringar utan styrkande bevisning, och informationen om skälen till förändringarna samt de finansiella uppgifterna var mycket knapphändiga.

(192) Såsom anges ovan ägs CNBM till stor del av staten, vilket är en viktig aspekt. Enligt allmänt tillgänglig information på CNBM:s webbplats ([71]) innehar hela ledningsgruppen för CNBM partiposter, såsom sekreterare i partikommittén, biträdande sekreterare i partikommittén eller ständig medlem i partikommittén. Cao Jianglin, verkställande direktör för CNBM och ständig medlem i partikommittén, tjänstgör även som styrelseordförande för China Jushi sedan 2002 ([72]). Påståendet om att alla beslut angående kapitalökningarna i de berörda företagen fattades på ett oberoende sätt av den berörda styrelsen utan att statliga enheter eller andra icke-statliga enheter var delaktiga i processen är därför inte trovärdigt med tanke på det statliga ägandet och ledningens partiengagemang.

(193) I avsaknad av dessa uppgifter ansåg kommissionen att den inte fått avgörande information som var relevant för denna aspekt av undersökningen.

(194) Kommissionen drog därför slutsatsen att den var tvungen att delvis förlita sig på tillgängliga uppgifter för sina slutsatser om Jushi Group, China Jushi Co. Ltd och CNBM.

3.3.3.3 Undersökningsresultat

(195) Under undersökningsperioden gynnades Jushi Egypt av bidrag som kanaliserades av CNBM, en statligt kontrollerad enhet, via kapitaltillskott, särskilt inbetalt kapital.

([70]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (senast hämtad den 20 november 2019).
([71]) http://www.cnbm.com.cn/EN/0000001600070008002/, hämtad den 24 april 2020.
([72]) Årsrapport 2019, CNBM.

(196) Under 2012 bidrog aktieägarna med ett betydande belopp på 42,6 miljoner US-dollar till finansieringen av Jushi Egypt. Därefter ökade Jushi Egypts kapital betydligt, upp till 162 miljoner US-dollar under undersökningsperioden. I slutet av undersökningsperioden var Jushi Egypts kapital omkring fyra gånger större än under 2012.

(197) Jushi Egypt är helägt av Jushi Group, som i sin tur är helägt av China Jushi. Den största aktieägaren i China Jushi är CNBM Holding, som kontinuerligt har innehaft mer än 25 % av företagets aktier sedan 2010.

(198) Parallellt med kapitalökningen i Jushi Egypt har CNBM:s deltagande i China Jushis kapitalstruktur ökat i liknande omfattning. CNBM ökade sexfaldigt sitt inbetalade kapitalbidrag till China Jushi från 2011 till årsslutet 2018, från 190 miljoner yuan renminbi (30,2 miljoner US-dollar) 2011 till 944 miljoner yuan renminbi (140,9 miljoner US-dollar) 2018.

(199) Likheterna i tendensen och storleken på kapitalökningen i både Jushi Egypt och China Jushi talar starkt för att CNBM anskaffade medel för att öka kapitalet i Jushi Egypt via China Jushi fram till undersökningsperioden.

(200) Förutom de inbetalade kapitalökningarna har stora belopp överförts från CNBM till China Jushi och Jushi Group via andra typer av kapitalkonton.

(201) För att fastställa typen av överföringar och de omständigheter under vilka ägarkapitalet inom de berörda företagen utvecklades ville kommissionen få tillgång till relevanta uppgifter från CNBM. Såsom förklaras i avsnitt 3.3.3.2 visade Jushi Egypt dock prov på bristande samarbetsvilja i undersökningen och inkom inte med de nödvändiga upplysningarna. I avsaknad av dessa uppgifter och till följd av tillämpningen av bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen var kommissionen tvungen att delvis förlita sig till tillgängliga uppgifter för sina slutsatser. Kommissionen var i synnerhet tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter för att identifiera källan till finansieringen av det kapital som CNBM tillhandahöll till Jushi Egypt, bland annat via China Jushi.

(202) För att komma fram till denna slutsats fastställde kommissionen att det förelåg ett tydligt åtagande från CNBM:s sida att investera utomlands i främjade industrier. I detta avseende marknadsför CNBM sig självt som ett företag som ”aktivt tillämpar initiativet ’One Belt, One Road’” i sin årsredovisning, på sin webbplats och på plats ute i fabrikerna. CNBM genomförde exempelvis ”312 cementprojekt i 75 länder och regioner världen över, fler än 60 fiberglasprojekt och 33 investeringsprojekt, byggde fem lagerlokaler i utlandet, drev 14 utländska byggvaruhuskedjor och ledde fler än 30 fabriker på olika håll i världen” ([73]).

(203) När det mer specifikt gäller glasfiberarmering inrättade CNBM Jushi Egypt år 2012, en tillverkare av glasfiberarmering i Egypten och dotterbolag till den kinesiska exporterande tillverkaren Jushi. Under de följande åren genomfördes flera viktiga investeringsprojekt för att öka Jushi Egypts produktionskapacitet.

(204) Jushi Group har dessutom inrättat ett antal utländska tillverknings- och handelsdotterbolag i Sydafrika, Sydkorea, Italien, Spanien, Frankrike, Kanada, Indien, Singapore, Japan, Förenta staterna och Hongkong. År 2016 anskaffade CNBM Group över 5 miljarder yuan renminbi (747,38 miljoner US-dollar) för sin globaliseringsstrategi enligt den trettonde femårsplanen (2016–2020), bland annat de egyptiska projekt som nämns ovan samt en investering på 300 miljoner US-dollar i en fabrik i Förenta staterna, där tillverkningen inleddes 2018 ([74]). I Indien är planen att uppföra en tillverkningsanläggning med kapacitet på 100 000 ton till mitten av 2020.

(205) Alla dessa utländska projekt passar in i det bredare sammanhanget för Kinas ”utåtriktade” politik. I detta avseende har exempelvis CNBM:s styrelseordförande Song Zhiping exempelvis sagt följande: ”Undertecknandet av Jushis Förenta staterna-projekt är en milstolpe i den strategiska utvecklingen av China Jushis globalisering och samtidigt ett viktigt steg framåt mot vår strävan efter högre mål. Undertecknandet är också en viktig referens för CNBM:s globalisering och även Kinas byggmaterialindustri i stort.”

([73]) Informationspanel vid ingången till Jushi Egypt-anläggningen.

([74]) China Jushi Online News Center, samt artikeln ”Jushi plans to establish a factory in India”, JEC Composites News, den 4 augusti 2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (senast hämtad den 3 februari 2020).

(206) Glasfiberarmering är även en främjad industri enligt initiativet Made in China 2025 ([75]), och är därmed berättigat till betydande statlig finansiering. Ett antal fonder har skapats för att stödja initiativet Made in China 2025 och därmed indirekt glasfiberindustrin, såsom den nationella fonden för integrerade kretsar, fonden för avancerad tillverkning och investeringsfonden för framväxande industrier ([76]).

(207) Glasfiberarmering hänförs ofta till kategorin ”nya material”. I färdplanen för Made in China 2025 ([77]) anges tio strategiska sektorer, som är viktiga industrier för de kinesiska myndigheterna. Inom sektor 9 beskrivs ”nya material” och deras underkategorier, inbegripet avancerade grundläggande material (punkt 9.1) och viktiga strategiska material (punkt 9.2), vilka inbegriper högpresterande fiber och kompositmaterial samt nya energimaterial ([78]). Nya material omfattas därför av de fördelar som härrör från de stödmekanismer som anges i dokumentet, bland annat politik för finansiellt stöd, finans- och skattepolitik samt statsrådets tillsyn och stöd ([79]).

(208) När det gäller dessa viktiga industrier anges i kapitel 3.9 i planen för Made in China 2025 att Kina kommer att göra följande:

— ”Stödja företagen så att de kan genomföra sammanslagningar, kapitalinvesteringar och riskkapitalinvesteringar i utlandet.

— *Aktivt delta i och främja internationellt industriellt samarbete och genomföra omfattande strategiska planer, såsom Silk Road Economic Belt och 21st Century Maritime Silk Road, för att påskynda uppförandet av infrastruktur som sammankopplas med grannländer och föra ett djupgående industriellt samarbete.*

— Tillämpa ’utåtriktning’ längs gränserna och anlägga ett antal utländska parker för samarbete kring tillverkning i stödberättigade länder.

— Främja överföring av högkapacitetsutrustning, avancerad teknik och stark industri till utlandet.”

(209) I en annan intervju nämnde Song Zhiping att CNBM som företag ägnade särskild uppmärksamhet åt de nationella politiska initiativen ”One Belt, One Road”, och att ”One Belt, One Road” verkligen ”är ett unikt tillfälle för Kinas byggmaterialindustri”. Han påpekade även att ”utåtriktning” är kopplat till finansiellt samarbete, och att det endast fungerar om ”vi kombinerar finans, samarbete med statsfonder, köpkrediter, finansiell leasing och andra sätt, så att vi har ett ömsesidigt ’utåtriktat’ samarbete”. I detta sammanhang förklarade Song Zhiping dessutom att ”internationellt kapacitetssamarbete måste kombineras med den nationella ’One Belt, One Road’-politiken, särskilt landets finanspolitik. Tidigare gjorde vi enkla investeringar, lånade pengar och lånade ut pengar till investeringar, och på så sätt får vi ingen bredd. Jag skulle vilja införa en modell liknande den modell som det kinesiska Guoxin Holdings, där företagen bidrar med 10 procent och statens valutareserver bidrar med 90 procent. Vi behöver förändra vårt långvariga beroende av lån och söka nya affärs- och organisationsmodeller för finansiering. Jag anser att vi bör ge fritt spelrum åt landets nuvarande starka finansiella fördelar, främja inrättandet av investeringsfonder för byggnadsmaterial och mobilisera mer kapital för att delta i investeringar för att stödja byggmaterialföretag att bli ’utåtriktade’”.

(210) Denna vision stöds av de kinesiska myndigheterna, vilket framgår av ett tal av Xiao Yaqing, direktör för statsrådets kommission för tillsyn och förvaltning av statsägda tillgångar (SASAC) vid en konferens som anordnades av CNBM: ”Centrala företag är ryggraden i den nationella ekonomin, och bör vara nära integrerade i den nationella ’One Belt, One Road’-strategin, utnyttja fördelaktig produktionskapacitet, betona viktiga områden och främja samarbete kring internationell produktionskapacitet och utrustning. De tar ledningen för att skapa ett nytt ’visitkort’ för landets ’utåtriktning’ (…). Under de senaste åren har China Building Materials och China Materials Group ökat takten i sin ’utåtriktning’, de har uppnått enastående resultat och det är mycket viktigt att gruppen omstrukturerar verksamheten så att den kan leda internationaliseringen av Kinas byggmaterialindustri (…). Efter omorganiseringen kommer företagets initialt planerade investeringsprojekt i länder längs ’One Belt, One Road’ att uppgå till över 90 miljoner yuan.” ([80])

([75]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm.
([76]) Se US-China Economic and Security Review Commission: *The 13th Five-Year Plan*, s. 12.
([77]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.
([78]) Se *Made in China 2025 Roadmap*. s. 142 och 152.
([79]) Se *Made in China 2025*, kapitel 4: *Strategic Support and Supply.*
([80]) Xiao Yaqing: *”to build a ’going out’ national new business card after the reorganization of the enterprise.” Källa:* Sina Finance, författare: Sina Finance, publicerad: den 29 augusti 2016.

(211) Undersökningen visade att China National Building Material Co. Ltd (nedan kallat *CNBM*) är ett kinesiskt statsägt företag, som till 41,27 % ägs direkt eller indirekt av CNBM:s moderbolag, som i sin tur är helägt av SASAC. CNBM äger 26,97 % av aktierna i China Jushi Co., Ltd, som är Jushis enda aktieägare ([81]).

(212) CNBM Building är följaktligen ett kinesiskt statsägt företag, som ägs direkt eller indirekt av CNBM:s moderbolag, som i sin tur är helägt av SASAC. SASAC är det centrala verktyg genom vilket de kinesiska myndigheterna på flera sätt kontrollerar statsägda företag i syfte att genomföra sin statliga politik och sina planer i stället för att följa en marknadslogik i sina affärsverksamheter ([82]). Utan att det påverkar slutsatsen om att CNBM är ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen, och på grundval av ovanstående bevisning, kan slutsatsen dras att CNBM och Jushi Group i sin tillverkning och export av den berörda produkten i allmänhet följer industripolitiska och statliga direktiv, även med avseende på ”One Belt, One Road”-initiativet och den utåtriktade politiken.

(213) Det är i detta sammanhang som CNBM mottog ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna för att genomföra denna politik, bland annat i syfte att finansiera sin investering i Egypten för tillverkningen av den berörda produkten. På grund av Jushi Egypts bristande samarbetsvilja på denna punkt kunde kommissionen inte fastställa den faktiska finansieringskällan och i detalj styrka om det var SASAC eller Silk Road Fund (nedan kallad *SRF*) som gav det finansiella bidraget som ett verktyg för att genomföra ”One Belt, One Road”-strategin. På grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 28 i grundförordningen drog kommissionen dock slutsatsen att både SASAC ([83]) och SRF ([84]) anses vara offentliga organ i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen när de tillhandahöll det finansiella bidraget till CNBM. Om de inte skulle utgöra offentliga organ skulle både SASAC och SRF i alla händelser anses ha anförtrotts och ålagts av de offentliga myndigheterna att genomföra statlig politik och utföra funktioner i enlighet med artikel 3.1 iv i grundförordningen ([85]).

(214) På grund av CNBM:s bristande samarbetsvilja och baserat på all bevisning ovan om finansiering enligt ”One Belt, One Road”-initiativet av projekt utanför Kina, inbegripet Egypten, samt baserat på slutsatserna i däckärendet, drog kommissionen slutsatsen att CNBM fick ett finansiellt bidrag i form av subventioner som därefter användes för successiva kapitalbidrag för att öka det kapital som Jushi Egypt hade tillgång till för sina verksamheter i Egypten.

(215) Eftersom CNBM inte lämnade ytterligare bevisning och på grundval av allmänt tillgänglig bevisning beslutade kommissionen att utjämna de successiva kapitalökningarna av Jushi Egypt som kapitaltillskott som stöds av staten i syfte att inrätta och utöka CNBM:s tillverkningsanläggningar i Egypten. Sådant stöd skulle i alla händelser omfattas av de punkter som Kina och Egypten enas om i samarbetsavtalet för att inrätta SETC-zonen, skulle tillskrivas Egypten av samma skäl som anges i skäl 91, och kan därför hänföras till de produkter som exporterats från Egypten.

3.3.3.4 Förmån

(216) Kommissionen analyserade därefter om det finansiella bidrag som de kinesiska myndigheterna gett via SASAC och/eller SRF medförde en förmån för Jushi Egypt. På grund av Jushi Egypts bristande samarbetsvilja var kommissionen återigen tvungen att grunda sina slutsatser på tillgängliga uppgifter enligt artikel 28 i grundförordningen.

(217) Bevisningen i underavsnittet ovan har visat att både SASAC:s och SRF:s uppdrag och mål är att genomföra politiska åtgärder och planer, bland annat genom att tillhandahålla finansiellt stöd och finansiering till de främjade sektorerna, där glasfiberarmeringssektorn ingår, för att genomföra strategin för utåtriktning. SASAC och SRF följer inte marknadsprinciper och tillämpar inte ett marknadsbeteende när de tillhandahåller finansiering, utan agerar för att genomföra de respektive statliga politiska åtgärderna. Ett anmärkningsvärt exempel på hur deras verksamheter är frikopplade från ett marknadsperspektiv återfinns i däckärendet, där SRF hade gett ett bidrag från gruppens

([81]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (senast hämtad den 20 november 2019).

([82]) Se bland annat arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, *Commission Staff Working Document on Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China* SWD(2017) 483 final/2 av den 20 december 2017, finns på https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

([83]) Den bevisning som styrker slutsatsen om att SASAC är ett offentligt organ återfinns bland annat i avsnitt 5 i kommissionens arbetsdokument SWD (2017) 483, se föregående fotnot.

([84]) Den bevisning som styrker slutsatsen om att SRF är ett offentligt organ återfinns bland annat i däckärendet, genomförandeförordning (EU) 2018/1690, särskilt avsnitt 3.7, skälen 341–360 i den förordningen.

([85]) Se även skäl 358 i däckförordningen.

moderbolag för ett förvärv av ett dotterbolag i EU. I däckärendet fastställde kommissionen dessutom att sådana projekt följde ett liknande mönster ([86]). Det är således rimligt att anta att CNBM, som ett stort centralt statsägt företag, skulle följa samma mönster och gynnas av liknande subventioner.

(218) Kommissionen konstaterade dessutom att beloppet för de successiva parallella kapitalökningarna av Jushi Egypt som företaget fick via China Jushi ungefärligen motsvarade det likviditetsgap som återstod för investeringsprojektet i Egypten efter den förmånliga finansieringen. Såsom förklaras i skälen 171–174 motsvarade omfattningen av och storleken på CNBM:s kapitalökningar av Jushi Group och China Jushi i stort de kapitalökningar som Jushi Egypt behövde just för att avhjälpa likviditetsgapet. Detta överensstämde fullständigt med syftet med SASAC:s och SRF:s verksamheter och finansiering.

(219) På grundval av bevisningen i ärendet och i enlighet med artikel 28 i grundförordningen drog kommissionen slutsatsen att det finansiella bidrag som tillhandahölls av SASAC och/eller SRF medförde en förmån i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen.

3.3.3.5 Beräkning av subventionens storlek

(220) Såsom förklaras i avsnitt 3.3.3.2 lämnade Jushi Egypt inte ett fullständigt svar på begäran om upplysningar. Det var därför omöjligt att kontrollera de subventioner som mottagits på nivån för moderbolaget i anknytning till gruppens utlandsinvesteringar i fråga om den berörda produkten och fastställa ett exakt förmånsbelopp.

(221) Kommissionen tillämpade därför artikel 28 i grundförordningen och använde bästa tillgängliga uppgifter för att fastställa det subventionsbelopp som SASAC:s eller SRF:s finansiella bidrag i form av subventioner medförde. Såsom förklaras ovan påvisade kommissionen parallella kapitalökningar i de olika gruppföretagen i Kina, som slutligen kanaliserades till Jushi Egypt i samma storleksordning och under samma period. Eftersom CNBM fick dessa medel från SASAC och/eller SFR och de var reserverade för investeringen i Egypten enligt ”One Belt, One Road”-initiativet och den utåtriktade politiken, användes CNBM enbart för att kanalisera dessa medel ända ned till Jushi Egypt, utan att behålla några förmåner eftersom detta inte skulle överensstämma med beslutet att öronmärka medlen. Detta bekräftas ytterligare av det faktum att beloppet för likviditetsgapet i den egyptiska investeringen i Jushi Egypt i stort motsvarade beloppet för kapitalökningarna.

(222) För att fastställa beloppet för de medel som kanaliserades av CNBM till Jushi Egypt i form av kapitaltillskott analyserade och spårade kommissionen de successiva kapitalökningarna i de berörda företagen, nämligen Jushi Egypt, Jushi Group och China Jushi, där CNBM är den största aktieägaren.

(223) När kommissionen spårade medlen undersökte den inte bara ökningarna av inbetalt kapital, utan även ökningar i andra kapitalinstrument. I synnerhet upptäcktes ett betydande belopp i form av kapitalöverskott i mellanbolagen China Jushi och Jushi Group. Vad beträffar dessa mellanbolag konstaterade kommissionen att i vissa kapitalökningar var de belopp som överförts till dessa företag större än de belopp som företaget sedan redovisade som inbetalt kapital. Företaget skulle därför ha tillgång till dessa medel utan den förväntade ändringen av andelen av ägandet i företaget. Genom att beakta kapitaltillskotten via inbetalt kapital och de belopp som påträffades under andra typer av kapitalkonton, såsom kapitalöverskott, kunde kommissionen fastställa att mer än 87 % av Jushi Egypts kapital skulle kunna hänföras till CNBM. Med användning av denna metod skulle det sammanlagda beloppet för mottagarens förmån uppgå till 142,8 miljoner US-dollar.

(224) På grund av begränsad tillgång till mer detaljerad information kunde kommissionen dock inte fastställa det exakta ursprunget för alla dessa medel, och kunde således inte med tillräcklig sannolikhet fastställa att alla belopp i andra kapitalkonton i Jushi Egypt hade kanaliserats och överförts av CNBM.

(225) Kommissionen använde därför en mer försiktig metod och inriktade sig enbart på utvecklingen av de inbetalda kapitalbelopp som med tillräcklig sannolikhet kunde sägas motsvara källan från CNBM. Kommissionen beaktade närmare bestämt endast ökningen av inbetalt kapital från CNBM till China Jushi sedan 2011 och den parallella utvecklingen av kapitaltillskott i Jushi Egypt sedan 2012. Kommissionen slöt sig till att 51 % av kapitalet i Jushi Egypt (eller 81,8 miljoner US-dollar) hade tillhandahållits av CNBM genom det finansiella bidrag som SASAC eller SRF fick.

([86]) Se genomförandeförordning (EU) 2018/1690.

(226) När kommissionen hade bestämt hela bidragsbeloppet kunde den beräkna den förmån som Jushi Egypt fått under undersökningsperioden enligt artiklarna 6 och 7 i grundförordningen. Förmånen i form av bidrag via kapitalökningar kunde hänföras till undersökningsperioden med beaktande av avskrivningsperioden för kapital, som inte är en anläggningstillgång och därför normalt omfattas av fördelningsbestämmelserna i artikel 7.4 i grundförordningen.

(227) På grund av Jushi Egypts bristande samarbetsvilja när det gällde att besvara begäran om upplysningar hade kommissionen ingen ytterligare information om några särskilda överenskommelser med SASAC eller SRF om hur bidraget i form av kapitalinvesteringar skulle användas. I däckärendet tillämpade kommissionen en avskrivning av bidragsbeloppet under sju år, eftersom detta motsvarade den genomsnittliga varaktigheten för SRF:s investeringar och löptiden för ett annat långfristigt lån som togs ut för den transaktionen ([87]). Mot bakgrund av den bristande samarbetsviljan och avsaknaden av uppgifter om överenskommelser mellan aktieägarna i detta ärende beslutade kommissionen att tillämpa en konservativ metod och använda den genomsnittliga nyttjandeperioden för Jushi Egypts tillgångar utifrån förutsättningen att finansieringen användes för att fylla likviditetsgapet för investeringsprojektet i enlighet med artikel 7.3 jämförd med artikel 7.4 i grundförordningen, som föreskriver att en annan avskrivningsperiod kan användas om omständigheterna motiverar detta. På denna grundval använde kommissionen en avskrivningsperiod på tolv år.

(228) Samtliga subventioner som konstaterats föreligga fastställdes utifrån företagets totala omsättning. Subventionsbeloppet fördelades sedan över omsättningen för den berörda produkten såld till Europeiska unionen.

(229) Detta gav ett subventionsbelopp på 2,01 %.

3.3.3.6 Synpunkter på stödet till utländska investeringar

(230) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren att kommissionen inte hade kunnat visa att kapitalet kan tillskrivas CNBM, och närmare bestämt att det inte härrörde från China Jushis eller Jushi Groups vinster. I detta sammanhang hävdade företaget även att kommissionen inte kunde förklara orsaken till omständigheten att trots att CNBM hade gett medel till China Jushi varje år sedan 2010 hade medel endast överförts till Jushi Group och Jushi Egypt under några av dessa år. Företaget hävdade likaså att kommissionen inte hade kunnat fastställa att stödet för kapitalinvesteringar kan tillskrivas ett offentligt organ, och att stödet därför inte kan utgöra en subvention. Den exporterande tillverkaren ansåg att kommissionen, om den skulle vidhålla sin ståndpunkt, måste förklara varför den anser att det finns ett mönster mellan stödet för kapital från CNBM till China Jushi och det mellan Jushi Group och Jushi Egypt.

(231) Vad beträffar ursprunget till medlen konstaterade kommissionen för det första att företaget inte hade inkommit med någon ytterligare bevisning för att styrka påståendet. Kommissionen hade dock granskat de berörda företagens räkenskaper närmare för att fastställa huruvida kapitalökningarna härrörde från deras vinst. Kommissionen konstaterade att ingen av kapitalökningarna härrörde från företagens vinst eller konton för balanserade vinstmedel. Kommissionen kunde likväl konstatera att vissa kapitalökningar i China Jushi som gjordes under åren 2012 och 2016 kan hänföras till kapitalreserver. Företaget har emellertid inte inkommit med upplysningar om ursprunget till medlen i kapitalreservkontona. Kommissionen fastställde därför att ej utdelade vinstmedel eller balanserade vinstmedel inte är källan till de medel som använts för kapitalökningar i Jushi Egypt sedan 2012.

(232) Vad gäller tidpunkten för överföringen av medlen till Jushi Group och Jushi Egypt konstaterade kommissionen för det andra att den exporterande tillverkaren inte har lämnat någon ytterligare bevisning för att styrka eller förklara CNBM:s kapitalökningsplan. Kommissionen konstaterade likaså att förutom tidsperioderna mellan kapitalöverföringarna från företag till företag, motsvarar kapitalökningarna även Jushi Egypts olika kapitalbehov i samband med investeringarna under den undersökta perioden.

(233) För det tredje, och när det gäller frågan om huruvida ursprunget till de medel som användes för kapitalökningen kan tillskrivas ett offentligt organ, konstaterar kommissionen i skäl 215 att även om de inte skulle utgöra offentliga organ anses både SASAC och SRF ha anförtrotts eller ålagts att genomföra politiska åtgärder och utföra funktioner i enlighet med artikel 3.1 iv i grundförordningen.

([87]) Se däckärendet, skäl 418.

(234) Vad gäller utlämnandet av uppgifter om hur kommissionen fastställt mönstret mellan stödet för kapital från CNBM till China Jushi och mellan Jushi Group och Jushi Egypt, påpekade kommissionen att denna information hade lämnats ut. Slutsatserna och den metod som använts för att beräkna subventionens storlek förklaras i detalj i skälen 186–231. I det särskilda utlämnandet av uppgifter fick den exporterande tillverkaren dessutom fullständig information om den bevisning som kommissionen förfogade över och dess analys av kapitalstödet från CNBM till China Jushi och för Jushi Group till Jushi Egypt.

(235) Mot bakgrund av ovanstående överväganden avvisade kommissionen dessa påståenden.

(236) Den exporterande tillverkaren hävdade också att kommissionen inte hade kunnat fastställa beloppet för förmånen och att den måste visa varför varje tillhandahållande av aktiekapital inte överensstämmer med sedvanlig investeringspraxis.

(237) Kommissionen erinrade om att den grupp som arbetade med ärendet ville få tillgång till de relevanta uppgifterna hos CNBM under undersökningens gång. Såsom förklaras i avsnitt 3.3.3.2 samarbetade varken CNBM eller Jushi Group fullt ut under undersökningen och kommissionen fick därför förlita sig till tillgängliga uppgifter för sina slutsatser. En beskrivning av hur förmånen har fastställts ges dessutom i skälen 218–221. Där anges i korthet att SASAC och SRF inte följde marknadsprinciper när de tillhandahöll finansiering, utan agerade för att genomföra sina respektive politiska åtgärder. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(238) Den exporterande tillverkaren gjorde dessutom gällande att det inte kunde anses att alla medel som tillhandahölls av CNBM härrörde från offentliga organ eftersom CNBM är ett börsnoterat företag som har flera andra möjligheter att anskaffa medel. Kommissionen kunde därför inte dra slutsatsen att hela det påstådda kapitalstödet från CNBM till China Jushi utgör en subvention. Företaget hävdade att förmånen inte kunde vara större än den subventionsnivå som hade konstaterats för CNBM i Kina i undersökningen i förordningen om glasfibermaterial ([88]), multiplicerat med kapitalstödbeloppet. Den exporterande tillverkaren hävdade dessutom att kommissionen inte kunde beräkna förmånen eftersom den inte ansåg att stödet för kapitalinvesteringen från CNBM beviljades i utbyte mot aktier, och därmed utdelningar.

(239) För det första konstaterade kommissionen att företaget inte hade inkommit med någon ytterligare bevisning för att styrka påståendet. Kommissionen erinrade också om att varken CNBM eller Jushi Group samarbetade fullt ut under undersökningen och att den var tvungen att förlita sig till tillgängliga uppgifter för sina slutsatser. I detta avseende erinrade kommissionen om att den subventionsnivå som konstateras för CNBM i avsnitten 3.4 och 3.8 i förordningen om glasfibermaterial grundas på lån och bidrag som det fanns uppgifter om i CNBM:s allmänt tillgängliga revisionsberättelse, och att kommissionen därför på ett mycket försiktigt sätt begränsade sina slutsatser till att endast omfatta vissa subventioner inom specifika subventionsordningar, vilka enkelt kunde identifieras och inte har samband med den subventionsordning som behandlas i denna undersökning. Därför hade kommissionen snarare varit försiktig i överkant.

(240) Kommissionen konstaterade avslutningsvis att den inte hade analyserat huruvida medlen överfördes från CNBM i utbyte mot aktier. Ingen bevisning fanns faktiskt för att CNBM mottog aktier i utbyte. Tvärtom, undersökningen visade att CNBM erhöll finansiella bidrag från myndigheterna för att kunna genomföra sina politiska åtgärder, och att dessa finansiella bidrag erhölls i form av subventioner som därefter användes som kapitalbidrag för att finansiera Jushi Egypts verksamhet.

(241) Mot bakgrund av ovanstående överväganden avvisade kommissionen detta påstående.

([88]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/776 av den 12 juni 2020 om införande av slutgiltiga utjämningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 189, 15.6.2020, s. 1).

3.4 **Tillhandahållande av varor mot för låg ersättning**

3.4.1 *Tillhandahållande av el mot för låg ersättning*

(242) Ingen förmån konstaterades för tillhandahållande av elektricitet mot för låg ersättning, eftersom eltaxorna fastställs på nationell nivå i Egypten och den exporterande tillverkaren betalar gängse taxa för industrianvändare inom ett visst spänningsintervall.

(243) Ingen förmån konstaterades för tillhandahållande av gas mot för låg ersättning. Gastaxor fastställs för vissa industrisektorer, men den exporterande tillverkaren omfattas av kategorin övriga industrianvändare, som inte gynnas av de lägsta taxorna. Det föreligger således ingen selektivitet och ingen förmån.

3.4.2 *Tillhandahållande av mark mot för låg ersättning*

3.4.2.1 Jushi Egypts inköp av mark

a) Rättslig grund

(244) Följande utgör den rättsliga grunden för detta program:

— Lag nr 83/2002 om särskilda ekonomiska zoner (nedan kallad *lag nr 83/2002*).

— Arabrepubliken Egyptens presidentdekret om lag nr 27/2015 om ändring av vissa bestämmelser i lagen om särskilda ekonomiska zoner utfärdad genom lag nr 83/2002 (nedan kallad *lag nr 27/2015*).

— Lag nr 8 från 1997 om garantier och incitament för investeringar (nedan kallad *lag nr 8/1997*).

— Investeringslag genomförd genom lag nr 72 från 2017.

— Premiärministerns utkast till resolution nr (2310) från 2017 om utfärdande av genomförandebestämmelser för investeringslagen utfärdad genom lag nr 72 från 2017.

b) Delvis bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter med avseende på TEDA Investment Co. Ltd – tillämpning av artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på de egyptiska myndigheterna

(245) Kommissionen skickade en begäran om upplysningar till de egyptiska myndigheterna som var avsedd för Tianjin TEDA och begärde tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma de egyptiska eller de kinesiska myndigheternas deltagande i kontrollen av företaget. Kommissionen ansåg att begäran om upplysningar var nödvändig mot bakgrund av den roll som företaget spelade i utvecklingen och uppförandet av SETC-zonen, vilket förklaras i skäl 34.

(246) I sitt svar på begäran om upplysningar inkom TEDA endast med uppgifter om Egypt TEDA Investment Co., Ltd, som redan hade lämnats som svar på det inledande frågeformuläret.

(247) Kommissionen konstaterade dock att de upplysningar som hade lämnats om Tianjin TEDA var mycket begränsade.

(248) I avsaknad av dessa uppgifter ansåg kommissionen att den inte fått avgörande information som var relevant för denna aspekt av undersökningen.

(249) Kommissionen underrättade därför de egyptiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen för sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen av företag etablerade i SETC-zonen. De egyptiska myndigheterna invände mot detta, framhöll att de hade samarbetat fullständigt med kommissionen och förklarade att de inte kunde lämna upplysningar om ett företag som inte omfattas av deras jurisdiktion.

(250) Kommissionen ansåg emellertid att upplysningarna om Tianjin TEDA var otillräckliga och att de egyptiska myndigheterna, såsom förklaras i skäl 16, var i stånd att tillhandahålla upplysningarna.

(251) På grundval av ovanstående tillämpade kommissionen artikel 28 i grundförordningen och förlitade sig till tillgängliga uppgifter med avseende på denna punkt.

c) Undersökningsresultat

(252) Enligt artikel 5 i lag nr 83/2002, ändrad 2015, ”ska ägande av mark i SC-zonen åläggas myndigheten inom zonen”. Sedan 2015 är det inte längre möjligt att köpa mark med full äganderätt från den allmänna myndigheten. För närvarande beviljar den allmänna myndigheten endast nyttjanderätt till mark till den huvudsakliga byggherren (nedan kallad *MDC*), ett egyptiskt företag. MDC utlyser sedan ett anbudsförfarande för nyttjanderätten till marken för underordnade byggherrar, såsom TEDA. Dessa underordnade byggherrar hyr ut marken till företagen i zonen.

(253) När Jushi Egypt började bygga sin fabrik 2011 var det dock fortfarande möjligt att förvärva full äganderätt till mark från de egyptiska myndigheterna. Vid den tidpunkten köpte Jushi Egypt en tomt från Egypt TEDA. TEDA köpte i sin tur tomten 1998 via sin föregångare, Egypt China Joint Venture Company, från Suezprovinsen till ett ytterst lågt pris (mindre än 1 US-dollar/m^2), och utan anbudsförfarande. Efter det första köpet 1998 investerade TEDA i grundläggande infrastruktur för att den underutvecklade ökenmarken skulle kunna användas för industriprojekt.

(254) I detta avseende kontrollerade kommissionen huruvida ECJV och TEDA agerade som offentliga organ i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen. Till följd av den bristande samarbetsviljan från de egyptiska myndigheternas sida måste kommissionen förlita sig till tillgängliga uppgifter. Kommissionen sökte således information om statligt ägande liksom formella indikationer på statlig kontroll av enheter. Den analyserade även huruvida kontroll utövades på ett meningsfullt sätt.

(255) För det första konstaterade kommissionen att ECJV och TEDA var närstående enheter och att de båda var helt statsägda. Såsom nämns i skäl 33 är Tianjin TEDA ett statsägt företag under Tianjins kommunalstyrelse, som bildade ett samriskföretag med förvaltningen av den egyptiska Suezkanalen, Egyptens nationalbank och ytterligare fyra egyptiska statsägda företag för att inrätta företaget ECJV, för att utveckla och bygga upp den ekonomiska zonen. Den kinesiska sidan ägde 10 % av aktierna i ECJV, och den egyptiska sidan 90 % ([89]). Såsom anges i skäl 36 etablerade Tianjin TEDA i oktober 2008 ett samriskföretag tillsammans med China-Africa Development Fund, ett dotterbolag till China Development Bank, för att inrätta China-Africa TEDA Investment Co., Ltd (nedan kallat *China-Africa TEDA*), som den huvudsakliga kinesiska investeringsenheten i samarbetszonen. China-Africa TEDA gick samman med ECJV för att inrätta ett nytt företag, TEDA, för att driva på utvecklingen av SETC-zonen i Egypten. Vid den tidpunkten ägde den kinesiska sidan 80 % av aktierna och den egyptiska sidan (företrädd av ECJV) 20 %.

(256) Kommissionen konstaterade dessutom att det fanns formella indikationer på att staten kontrollerade dessa investerare. Eftersom båda enheterna är helt statsägda har de kinesiska och de egyptiska myndigheterna full kontroll över dem. Eftersom det inte fanns någon särskild information som tydde på motsatsen ansåg kommissionen att det kan antas att direktörerna och de tillsynsansvariga vid enheterna i fråga utses av och är ansvariga inför staten, vilket är fallet för statsägda företag i dessa länder.

(257) Den inledande tilldelningen av marken till ECJV för ett inköpspris på mindre än 1 US-dollar/m^2 enligt den tillämpliga rättsliga ramen medförde således förvisso ett finansiellt bidrag från de egyptiska myndigheterna ([90]). Den påföljande överföringen av marken mellan ECJV och TEDA var i själva verket en transaktion mellan närstående företag, baserad på ett internpris och med samma aktörer på båda sidor av transaktionen.

(258) Vad beträffar Egypt TEDA:s försäljning av marken till Jushi Egypt konstaterade kommissionen att majoritetsägaren i Egypt TEDA, som äger 75 % av aktierna, är China Africa TEDA Investment Company, som även har majoriteten av platserna i TEDA:s styrelse. Den enhet som i sista hand kontrollerar China Africa TEDA Investment Company är China Development Bank, som redan har konstaterats vara ett offentligt organ. TEDA beskriver självt sin vision och sitt uppdrag på följande sätt: ”Vision: Bli en aktör i investeringar i och drift av en internationell industripark som stöder Kina med utgångspunkt i Egypten, och som riktas mot Afrika och hela världen. Uppdrag: Främja kinesiska företag som inleder verksamhet utomlands, och därefter främja internaliseringsprocesser hos kinesiska företag.” ([91]) I sina publikationer hänvisar TEDA också ofta till handelsministeriet och Tianjins kommunalstyrelse, som uppmärksammar, motiverar och stöder dess verksamheter.

([89]) Rapport från statsrådets utvecklings- och forskningscentrum, *The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone*, den 6 augusti 2019 (nedan kallad *statsrådets rapport*).

([90]) Artikel 38 bis A i lag nr 83/2002, ändrad 2015, artiklarna 20 bis och 28 i lag nr 8/1997.

([91]) TEDA, *10 Years Summary Report* (2008–2018), s. 4.

(259) Mot bakgrund av dessa överväganden fastställde kommissionen att de statligt kontrollerade enheter som tillhandahöll mark till Jushi Egypt är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen. De åtgärder som TEDA vidtagit under direkt kontroll av de kinesiska myndigheterna och inom ramen för det nära samarbetet mellan de egyptiska och de kinesiska myndigheterna kan, såsom förklaras i avsnitt 3.2.3, hänföras till de egyptiska myndigheterna som ett led i en uppsättning åtgärder för förmånligt stöd till tillverkare av glasfiberarmering i Egypten.

(260) På grundval av bevisningen i skälen 219–224 samt bevisningen för det nära samarbetet mellan de kinesiska och egyptiska myndigheterna ansåg kommissionen dessutom att de statligt kontrollerade enheterna, vilket gäller även om de inte hade ansetts som offentliga organ, av samma orsaker också kunde anses ha anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas behörighet i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. Deras beteende kan därför i vilket fall som helst tillskrivas de egyptiska myndigheterna.

(261) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter framhöll både de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren att kommissionen inte kan anse att handlingar från kinesiska offentliga eller privata organs sida som har anförtrotts eller ålagts av de kinesiska myndigheterna att utföra funktioner utgör subventioner enligt grundförordningen, eftersom sådana handlingar inte kan hänföras till de offentliga myndigheterna i ursprungs- eller exportlandet.

(262) Såsom redan nämns i skälen 258–262 ansåg kommissionen emellertid att TEDA inte bara är ett kinesiskt offentligt organ, utan även ett offentligt organ som kontrolleras gemensamt av de kinesiska och de egyptiska myndigheterna, och att åtgärder under direkt kontroll av de kinesiska myndigheterna kan tillskrivas de egyptiska myndigheterna, även med tanke på det nära samarbetet mellan de båda ländernas myndigheter. I detta avseende konstaterade kommissionen att det bland TEDA:s aktieägare även finns statsägda egyptiska offentliga organ, såsom förvaltningen av den egyptiska Suezkanalen och Egyptens nationalbank, som är företrädda i TEDA:s styrelse. Detta visar att de egyptiska myndigheterna var i stånd att bekräfta och anamma TEDA:s åtgärder. Såsom nämns i skäl 263 ansåg kommissionen dessutom att även om TEDA inte skulle anses utgöra ett offentligt organ hade det ändå anförtrotts eller ålagts funktioner av de kinesiska och de egyptiska myndigheterna.

(263) Förutom tillhandahållandet av mark 2011 köpte Jushi Egypt en angränsande tomt från en egyptisk byggherre 2016. Denna egyptiska byggherre hade i sin tur köpt denna tomt från samma tomtmark som tilldelades Egypt China Joint Venture Company 1998. Kommissionen undersökte om den egyptiska byggherren hade anförtrotts eller ålagts av de egyptiska myndigheterna att bevilja Jushi Egypt mark till förmånliga villkor i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(264) I detta avseende konstaterade kommissionen att det stod klart att myndigheterna för SC-zonen hade varit delaktiga i försäljningstransaktionen till Jushi Egypt. Den egyptiska byggherren var i själva verket tvungen att sälja tomten eftersom den inte hade tillräckligt med medel för att utveckla marken enligt bestämmelserna om industriutveckling i det ursprungliga köpeavtalet med de egyptiska myndigheterna. I detta sammanhang anges följande i artikel 3 i köpeavtalet: ”om köpeavtalet inte godkänns av den allmänna myndigheten för Suezkanalens särskilda ekonomiska zon inom sex månader, ska part B (Jushi Egypt) ha rätt att anse att part A (byggherren) har gjort sig skyldig till avtalsbrott och då ska detta avtal omedelbart hävas”. Enligt artikel 7 ”ska part B lämna en skriftlig ansökan till den allmänna myndigheten för Suezkanalens särskilda ekonomiska zon om anläggande av ett industriprojekt av part B för part A:s räkning och inhämta godkännanden (…). Den allmänna myndigheten för Suezkanalens särskilda ekonomiska zon samtycker till att registrera tomten i part B:s namn, granska och godkänna det slutliga tomtköpeavtalet och ansöka om lagfartsbevis vid notariekontoret i part B:s namn.”

(265) De egyptiska myndigheterna använde således ett privat organ som ett verktyg för att genomföra ett finansiellt bidrag, varigenom det privata organet inte hade något annat val än att sälja tomten till Jushi Egypt till det pris och enligt de andra villkor som fastställts av de egyptiska myndigheterna. Kommissionen drog därför slutsatsen att den egyptiska byggherren hade anförtrotts eller ålagts funktioner av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv första strecksatsen i grundförordningen i form av genomförande av politiska åtgärder som även anges i samarbetsavtalet, och tillhandahålla mark till ett förmånligt pris till Jushi Egypt.

(266) Kommissionen uppmanade de egyptiska myndigheterna att inkomma med statistik över de rådande markpriserna i SC-zonen samt de upphandlingsförfaranden som tillämpas på utvecklarnas inköpstransaktioner. De egyptiska myndigheterna kunde dock inte lämna någon statistik eller uppgifter om upphandlingsförfaranden för perioden eller de aktuella transaktionerna. De kunde endast lämna uppgifter om upphandlingsförfaranden för tilldelning av nyttjanderätt till TEDA för en annan tomt 2016.

(267) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren att kommissionen hade förlitat sig till felaktiga uppgifter för att dra slutsatsen att Wadi Degla hade anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner av de egyptiska myndigheterna. De hävdade närmare bestämt följande:

1) Wadi Degla är inte en byggherre, utan en tillverkare av rördelar av polyeten. och

2) Den allmänna myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon deltog inte i förhandlingarna mellan Jushi Egypt och Wadi Degla, utan godkände endast markförsäljningen och satte sin stämpel på avtalshandlingarna.

(268) När det gäller den första punkten är Wadi Degla enligt de uppgifter kommissionens har tillgång till via företagets webbplats ([92]) ett fastighetsbolag med projekt på flera orter, bland annat i Ain Sokhna, inte en rördelstillverkare.

(269) Vad gäller den andra punkten bekräftade kommissionen att Wadi Degla ville sälja marken, bland annat på grund av att företaget inte hade bebyggt den enligt sina rättsliga skyldigheter. Företaget kunde dock ha sålt marken till ett bättre pris på den öppna marknaden. Undersökningen visade att Jushi Egypts ledning inte bara förklarar varför Wadi Degla ville sälja sin mark, utan även tydligt anger att den allmänna myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon deltog i förhandlingarna om försäljningstransaktionerna, eftersom avtalet godkändes av ordföranden för SC-zonen.

a) Slutsats

(270) Undersökningsresultaten visar att priserna för tillhandahållande och förvärv av mark i SC-zonen fastställs av de egyptiska myndigheterna och att den prissättning som tillämpas i SC-zonen inte är transparent. Mark tilldelades enligt förmånliga villkor av offentliga organ eller privata organ som anförtrotts eller ålagts att göra detta av staten.

(271) De egyptiska myndigheternas tillhandahållande av mark mot för låg ersättning bör därför anses vara en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a iii och artikel 3.2 i grundförordningen som har formen av ett tillhandahållande av varor som innebär att de mottagande företagen beviljas en förmån.

(272) Programmet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom tillhandahållandet av mark till företag i SETC-zonen mot för låg ersättning är reserverat för vissa företag i ett visst geografiskt område.

b) Beräkning av subventionens storlek

(273) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Förmånen för mottagarna beräknas genom att beakta skillnaden mellan det belopp som den exporterande tillverkaren faktiskt betalade för marken och det belopp som normalt skulle ha betalats enligt ett marknadsbaserat riktvärde. Förmånen i samband med Jushi Egypts markinköp beräknades på följande sätt.

(274) De egyptiska myndigheterna kunde inte lämna några uppgifter eller statistik över markinköpspriser. De egyptiska myndigheterna lämnade endast upplysningar om transaktioner rörande nyttjanderätt till mark. År 2016 genomfördes en fastighetsvärdering av en expertkommitté för att fastställa en prissättningskarta för nyttjanderätten till mark i SC-zonen. Baserat på denna undersökning fastställdes det genomsnittliga årliga värdet på nyttjanderätt till mark i hela SETC-zonen. TEDA tecknade å sin sida ett avtal om nyttjanderätt till mark med MDC 2016 för att ytterligare utöka den befintliga SETC-zonen med 6 kvadratkilometer. Kommissionen multiplicerade det genomsnittliga årliga värdet på nyttjanderätt till mark i SC-zonen med löptiden för det avtal om nyttjanderätt till mark som ingåtts med TEDA för utökningen av zonen med 6 kvadratkilometer. Kommissionen ansåg att detta motsvarade det totala inköpsvärdet av obebyggd mark för byggherren.

([92]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (senast hämtad den 15 maj 2020).

(275) För att beakta byggherrens kostnader för att bebygga marken beräknades TEDA:s investeringskostnader per kvadratmeter därefter baserat på allmänt tillgänglig information. Enligt denna information ([93]) planerades en investering på 230 miljoner US-dollar för utökningsområdet på 6 kvadratkilometer. En vinst för byggherren lades också till.

(276) Det resulterande priset per kvadratkilometer bebyggd mark tillämpades på det område som köpts av Jushi Egypt, och jämfördes med det inköpspris som Jushi Egypt faktiskt betalat. För den tomt som köptes 2011 korrigerade 2016 års inköpspris för inflation och BNP-utveckling. Inflationen och BNP-utvecklingen beräknades på grundval av inflationstakten och utvecklingen av BNP per capita i löpande priser i US-dollar för Egypten, vilka offentliggjorts av IMF under 2016. För den tomt som köpts 2016 tillämpades ett pålägg för att beakta markens lämpliga geografiska läge för köparen (bredvid Jushi Egypts befintliga lokaler).

(277) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen om fördelning av subventionens storlek avseende tillgångar som inte har skrivits av har subventionsbeloppet fördelats över undersökningsperioden genom tillämpning av en tillgänglig och lämplig egyptisk utlåningsränta under undersökningsperioden enligt uppgifter som offentliggjorts av Världsbanken ([94]), för ett räntefritt lån.

(278) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Jushi Egypt att kommissionen gjort flera fel när den fastställde referensvärdet för markförsäljningen, nämligen följande:

1) Värdet på en nyttjanderätt under dess varaktighet är inte jämförbart med fullständig äganderätt till marken, eftersom nyttjanderätten till sin natur skiljer sig från fullständig äganderätt.

2) Den hypotetiska markvärdering som beställts av den allmänna myndigheten för Suezkanalens ekonomiska zon utgör inte ett jämförbart referensvärde eftersom den motsvarar ett hypotetiskt pris till vilket den allmänna myndigheten inte har lyckats sälja någon tomt.

3) Det fullständiga värdet för nyttjanderätt till en tomt är inte det årliga hyrespriset för nyttjanderätten multiplicerat med nyttjanderättens sammanlagda varaktighet, utan det årliga hyrespriset för nyttjanderätten, dividerat med den genomsnittliga räntabiliteten. Detta beror på att det ursprungliga årliga belopp som betalas för nyttjanderätten kommer att förlora värde varje år på grund av inflation. Detta innebär att kommissionen måste dividera det årliga priset per kvadratmeter i US-dollar med den genomsnittliga vinst som TEDA kan förväntas göra på marken.

4) Den investeringskostnad på 230 miljoner US-dollar som angetts av TEDA består av priset på nyttjanderätten till marken och investeringen för att anlägga bostadsområden, samhällstjänster och fabriker. De tomter som köptes av Jushi Egypt hade inget av detta, eftersom Jushi Egypt köpte oexploaterad mark.

5) Kommissionen måste använda den växelkurs som gällde vid försäljningstillfället för att omvandla referensvärdet i US-dollar till egyptiska pund.

(279) Vad gäller den första punkten bekräftar kommissionen att fullständig äganderätt skiljer sig från nyttjanderätt, men eftersom de egyptiska myndigheterna inte kunde lämna några uppgifter eller statistik över markinköpspriser, ansåg kommissionen att dessa uppgifter var de bästa som fanns tillgängliga för att fastställa referensvärdet.

(280) Vad beträffar den andra punkten erinrade kommissionen om att värderingen i fråga bestod av en oberoende studie som beställts av de egyptiska myndigheterna som angav markens inneboende värde, dvs. det pris som marken normalt skulle säljas till. Det faktum att tomterna inte såldes till det priset av de egyptiska myndigheterna påverkar inte markens inneboende värde.

([93]) Public Go-Global Service, handelsdepartementet i Guangdong-provinsen, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (senast hämtad den 2 januari 2020), samt ”China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone”, presentation på http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (senast hämtad den 2 januari 2020).

([94]) Världsbankens rapport *Doing Business 2020*, Arabrepubliken Egypten.

(281) Vad beträffar den tredje punkten ansåg kommissionen att värdet på en nyttjanderätt vanligen fastställs som en procentandel av marknadsvärdet på en underliggande tillgång (dvs. värdet på den fullständiga äganderätten), beroende på nyttjanderättens varaktighet, dvs. ju längre nyttjanderätt, desto närmare kommer värdet på nyttjanderätten att ligga värdet på den fullständiga äganderätten. Eftersom fullständig äganderätt till mark per definition är obegränsad i tid, ligger det referensvärde som kommissionen räknade fram genom att multiplicera den årliga avgiften för nyttjanderätten med 50 år alltid lägre än det faktiska värdet på den fullständiga äganderätten. Kommissionen konstaterade också att i det konkreta exemplet med det avtal om nyttjanderätt som TEDA undertecknade 2016 var företaget tvunget att betala hela beloppet för nyttjanderätten som ett engångsbelopp på startdatumet för nyttjanderätten. Eftersom det i praktiken inte förekom några årshyror är detta påstående ogiltigt.

(282) Vad gäller den fjärde punkten konstaterade kommissionen att Jushi Egypt mycket riktigt köpte obebyggd mark. Via tomten fanns det dock redan tillträde till alla nödvändiga allmänna nyttigheter, vägar, reningsverk, offentlig belysning, säkerhet och andra serviceanläggningar som tillhandahölls av TEDA. Tomtpriset i ett väl anslutet och väl utvecklat område kan inte jämföras med obebyggd ökenmark. Intäkterna för fastighetsbolag som TEDA kommer dessutom vanligen från markförsäljning och uthyrning av byggnader och infrastruktur som tillhandahålls inom området. Om byggkostnaden inte vägdes in i markens marknadspris skulle det inte finnas några incitament för byggherrar att investera över huvud taget.

(283) När det gällde den sista punkten påpekade kommissionen att den justerade 2016 års pris baserat på utvecklingen av Egyptens BNP i reala termer sedan 2011. Detta innebär att den inflation som devalveringen av det egyptiska pundet orsakade jämfört med US-dollarn redan hade vägts in i BNP-justeringen. Ytterligare justeringar för växelkursen skulle leda till dubbelräkning.

(284) På grundval av ovanstående argument avvisades företagets påståenden.

(285) Samtliga subventioner som konstaterats föreligga fastställdes utifrån företagets totala omsättning. Subventionsbeloppet fördelades sedan över omsättningen för den berörda produkten såld till Europeiska unionen.

(286) Det subventionsbelopp som fastställdes för tillhandahållande av mark mot för låg ersättning uppgick till 2,02 %.

3.5 **Uteblivna intäkter**

3.5.1 *Uteblivna intäkter genom program för befrielse från och nedsättning av direkta skatter*

(287) Efter det provisoriska och det slutliga utlämnandet av uppgifter påpekade de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren att 2016 års särskilda skattebestämmelse för behandling av valutaförluster som en skatteförlust inte kan utgöra en subvention eftersom den inte medför en förmån och inte är selektiv. För det första medför denna skattebestämmelse ingen förmån eftersom den tillämpades för att kompensera för en förlust som orsakats av staten. För det andra kunde alla enheter som påverkades av den förlust som staten orsakat utnyttja denna skattebehandling, vilket innebär att denna ordning inte kan anses vara specifik.

(288) I sina provisoriska undersökningsresultat bekräftade kommissionen att denna lagstiftning var allmänt tillämplig på alla företag i Egypten och syftade till att kompensera för de negativa verkningarna av devalveringen av den egyptiska valutan. Kommissionen påpekade dock även att företag som främst är exportinriktade och som nästan uteslutande använder utländska valutor, som US-dollar eller euro, för sina affärer, gynnades på ett oproportionerligt sätt av denna lagstiftning. Dessa företag drabbades inte heller av några större förluster till följd av devalveringen av det egyptiska pundet, eftersom de kunde kompensera de växelkursförluster som de ådrog sig för sina inköp/skulder i US-dollar med växelkursvinsterna på deras försäljning i US-dollar. Detta innebar att lagstiftningen i stället för att kompensera för den förlust som staten hade orsakat faktiskt skapade en skatteförmån, som tillämpades selektivt på denna typ av företag. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(289) Skälen 93–102 i förordningen om provisorisk tull bekräftas följaktligen.

3.5.2 *Uteblivna intäkter genom program för indirekta skatter och importtullar*

3.5.2.1 Momsbefrielse och importtullavdrag för användning av importerad utrustning

a) Undersökningsresultat

(290) Efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter tog de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren upp flera frågor. För det första hävdade de att det faktum att det nu föreligger en utebliven intäkt med avseende på den skattebehandling som är tillämplig på dem enligt de bestämmelser som gäller SETC-zonen inte beror på att Jushi Egypt tidigare inte alltid beviljades fullständiga momsåterbetalningar i tid från de egyptiska myndigheterna (när de inte omfattades av SETC-zonen).

(291) För det andra ansåg de att kommissionen jämförde den bestridda skattebehandlingen med en hypotetisk skattebehandling som extrapolerats från Jushi Egypts situation innan det gick in i SETC-zonen, i stället för att jämföra den bestridda skattebehandlingen med Egyptens momsregler för import av utrustning och råvaror.

(292) För det tredje anförde de att kommissionen inte tog upp eller diskuterade förvaltningen av mervärdesskatt i Egypten med de egyptiska myndigheterna under kontrollbesöket.

(293) För det fjärde erinrade de egyptiska myndigheterna om att artikel 27 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver en särskild och differentierad behandling av utvecklingsländer som är medlemmar i WTO. Kommissionen borde därför inte bestraffa de egyptiska myndigheterna på grund av att de inte alltid hade resurser för att återbetala momstillgodohavandet i tid.

(294) För det femte erinrade de egyptiska myndigheterna om att det referensvärde för subventionen som kommissionen hade fastställt motsvarar situationen för företagen innan de anslöt sig till SETC-zonen. Företag som inte omfattas av SETC-zonen får till slut tillbaka en del av den inbetalade momsen från de egyptiska myndigheterna, dock inte i tid och inte i hela beloppet. Hela det momsbelopp som normalt betalas ut kan därför inte utgöra förmånen, eftersom Jushi Egypt har rätt att få tillbaka en del av denna moms från de egyptiska myndigheterna. Eftersom Jushi Egypts momstillgodohavande nu minskar på grund av att företaget får tillbaka mindre moms borde dessutom hela det momsbelopp som normalt betalas ut delvis ha räknats av mot den moms som företaget hade rätt att få återbetalad. I början av 2020 reglerades den moms på import som Jushi Egypt skulle betala för perioden 2017–2018 och de egyptiska myndigheterna räknade av detta belopp mot Jushi Egypts momstillgodohavande. Detta innebär att det inte längre föreligger en förmån.

(295) Eftersom kommissionen korrekt ansåg att inga importtullar skulle ha betalats för insatsvaror för exporterade produkter borde kommissionen ha tillämpat samma resonemang för moms på insatsvaror för exporterade produkter. Av detta följer att kommissionen för att beräkna förmånen måste fördela det momsbelopp som skulle betalas under undersökningsperioden över de materialmängder som användes för tillverkningen av varor som endast såldes på hemmamarknaden.

(296) Som svar på dessa påståenden vill kommissionen klargöra att dess syfte inte är att bestraffa de egyptiska myndigheterna för att de saknar resurser eller att kritisera Egyptens momssystem som sådant. Samtidigt påpekar kommissionen att artikel 27 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder inte är relevant för de egyptiska myndigheternas påstående i detta sammanhang. Den mest relevanta bestämmelsen som är tillämplig i förfaranden avseende utjämningstullar är punkt 10 i artikel 27, som endast handlar om vissa minimitrösklar, medan de andra bestämmelserna i artikel 27 främst rör utvecklingsländers exportsubventioner. I detta fall hänvisar de egyptiska myndigheterna till artikel 27 för att motivera att de inte har återbetalat momskrediter till skattebetalarna, och denna bestämmelse är irrelevant i ett sådant fall.

(297) Vad beträffar påståendet om begäran om upplysningar om momssystemet, begärde kommissionen redan i början av undersökningen upplysningar om hur momssystemet i Egypten fungerar, via frågeformuläret. Dessutom togs allmänna frågor om hur mycket skatt som tagits ut av de exporterande tillverkarna upp under kontrollbesöket. Kommissionen ansåg därför att den hade fått tillräcklig information om momssystemet som sådant under undersökningen.

(298) Kommissionen konstaterade dock att momsbehandlingen skiljer sig åt mellan företagen i SC-zonen. Företag i SC-zonen måste nämligen inte betala moms i förskott (nedan kallat *scenario 1*). Skattebetalare som befinner sig i en jämförbar situation, nämligen företag utanför SC-zonen, måste däremot betala moms i förskott (nedan kallat *scenario 2*). Huruvida momsen ska betalas eller återbetalas är irrelevant i detta skede. Det viktiga är att de egyptiska myndigheterna inte kommer att driva in några momsintäkter i scenario 1, medan de egyptiska myndigheterna driver in momsintäkter i samtliga fall i scenario 2.

(299) Enligt det relevanta normativa regelverket i Egypten skulle företagen betala in det slutliga regleringsbeloppet på regleringsdatumet i scenario 1, medan en del av de momsintäkter som de egyptiska myndigheterna drivit in skulle återgå till företagen i scenario 2 (om momsen ska återbetalas). Om regleringsprocessen är snabb och tillförlitlig skulle förmånen att inte behöva betala i förskott enligt scenario 1 motsvara en likviditetsförmån för hela den tid som återbetalningen skulle ha tagit. Kommissionen påpekade i detta sammanhang att den lagstadgade tidsfristen för sådana regleringar är sex månader från den dag då krediten skapas.

(300) Kommissionen konstaterade dock att regleringen och den motsvarande återbetalningen för företag som omfattas av scenario 2 i Egypten i praktiken och i bästa fall skedde med mycket stora förseningar, och att kriterierna för att beviljas återbetalning var oklara. Kommissionen konstaterade i detta avseende att de egyptiska myndigheterna inte bestred detta faktum i sig. Likviditetsförmånen för företag inom SC-zonen härrör således från det faktum att de egyptiska myndigheterna inte driver in någon moms alls från företag inom SC-zonen fram till den slutliga regleringen, vars datum är osäkert (scenario 1), i motsats till företag utanför SC-zonen, där momsintäkterna drivs in omedelbart och återbetalas på ett mycket senare och osäkert datum (scenario 2). Till följd av detta gynnas företag inom SC-zonen av en förmånlig momsbehandling jämfört med företag utanför SC-zonen. Det belopp som inte drivs in av de egyptiska myndigheterna med avseende på företag inom SC-zonen utgör uteblivna eller ej indrivna intäkter i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen.

(301) För att ytterligare åskådliggöra detta, utöver den relevanta momsramen i Egypten, undersökte kommissionen situationen för de exporterande tillverkarna före och efter det att de anslutit sig till SC-zonen. Innan de exporterande tillverkarna anslöt sig till SC-zonen var deras situation mycket riktigt jämförbar med situationen för företag utanför SC-zonen under undersökningsperioden enligt scenario 2. I detta avseende bestred de egyptiska myndigheterna inte det faktum att Jushi Egypt hade ackumulerat ett mycket stort momstillgodohavande innan företaget anslöt sig till SC-zonen, och att de egyptiska myndigheterna inte hade möjlighet att återbetala denna kredit. Jushi Egypts kreditsituation, som uppkom innan företaget anslöt sig till SC-zonen, visar således att den situation som beskrivs i det föregående skälet motsvarar de verkliga förhållandena för företag utanför SC-zonen under undersökningsperioden.

(302) När det gäller den femte punkten som anfördes av de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren ändrar inte slutdestinationen för de momsbelagda varorna och den omständigheten att Jushi Egypt kunde räkna av en del av den moms som företaget skulle betala mot sitt ursprungliga momstillgodohavande över tid inte kommissionens undersökningsresultat, eftersom dessa omständigheter inte påverkar den ursprungliga skillnaden i behandling mellan företag inom och utanför zonen, och dessa avräkningar i alla händelser inte har samband med en proaktiv återbetalning från de egyptiska myndigheternas sida, utan snarare till en momsskuld som företaget hade ådragit sig.

(303) Kommissionen noterade att den nya momslagen i Egypten antogs först kort före undersökningsperioden, och att genomförandelagstiftningen ännu inte hade införts fullständigt under undersökningsperioden. Mot bakgrund av denna övergångsfas förstod kommissionen de egyptiska myndigheternas argument att avräkningsperioden för momsåterbetalningar kunde försenas avsevärt, med tanke på att Egypten är ett utvecklingsland som inte har möjlighet att avsätta tillräckligt med administrationspersonal som ska ansvara för det nya systemet och med eventuella budgetbrister som gör det svårt att verkställa momsåterbetalningar inom den föreskrivna tidsfristen. Mot bakgrund av dessa exceptionella och förhoppningsvis tillfälliga omständigheter i Egypten beslutade kommissionen att endast beakta likviditetsförmånen för den exporterande tillverkaren i beräkningen av förmånen i form av momsbefrielser. Metoden för att beräkna förmånen, som redovisas i skäl 258, anpassades i enlighet med detta.

(304) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att kommissionens undersökningsresultat visar att företag utanför SC-zonen erhöll moms- och skatteåterbetalningar ”i bästa fall med mycket stora förseningar” och enligt oklara kriterier, vilket de egyptiska myndigheterna inte bestred. Enligt deras kännedom granskas och beslutas ansökningar om återbetalningar till de egyptiska myndigheterna av en myndighetskommitté som har inrättats med det särskilda syftet att granska återbetalningsansökningar. Under sådana omständigheter och med tanke på att de egyptiska myndigheterna framhåller att deras system är långtifrån perfekta eftersom Egypten är ett utvecklingsland, är det rimligt att dra slutsatsen att återbetalningsprocessen är ytterst byråkratisk och godtycklig och att endast företag som har de nödvändiga politiska kontakterna får återbetalning inom rimlig tid, om alls. Enligt klaganden finns det ingen bevisning i de icke-konfidentiella ärendehandlingarna för att ”normala” företag, dvs. företag utan politiska kontakter, får återbetalningar av moms och importskatt över huvud taget (eller inom rimlig tid). Det faktum att Jushi Egypt under 2020 slutligen fick importskatt och inbetald moms återbetalad innan företaget inbegreps i SC-zonen är ingen sådan bevisning, utan stöder snarare slutsatsen att det enda sättet för företagen att få återbetalningar är att ha politiska kontakter. Med andra ord bör kommissionen behandla både undantaget för SC-zonen och den återbetalning som Jushi Egypt fick för perioderna innan företaget etablerade sig i SC-zonen som subventioner i form av uteblivna intäkter.

(305) I detta sammanhang erinrade kommissionen om att den beslutade att endast beakta likviditetsförmånen för den exporterande tillverkaren i beräkningen av förmånen i form av momsbefrielser mot bakgrund av att den nya momslagen i Egypten antogs först kort före undersökningsperioden, och att genomförandelagstiftningen ännu inte hade införts fullständigt under undersökningsperioden. Mot bakgrund av denna övergångsfas förstod kommissionen de egyptiska myndigheternas argument att savräkningsperioden för momsåterbetalningar kunde försenas avsevärt, med tanke på att Egypten är ett utvecklingsland som inte har möjlighet att avsätta tillräckligt med administrationspersonal som ska ansvara för det nya systemet och med eventuella budgetbrister som gör det svårt att verkställa momsåterbetalningar inom den föreskrivna tidsfristen. Påståendet avvisades därför.

(306) Mot bakgrund av ovanstående överväganden och i avsaknad av andra synpunkter bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 53–66 i förordningen om provisorisk tull.

b) Beräkning av subventionens storlek

(307) När det gäller uteblivna intäkter i form av faktisk momsbefrielse beräknades förmånen till en början i form av hela det momsbelopp som normalt sett skulle betalas, men som inte betalades under undersökningsperioden, för inköp av importerad utrustning (under undersökningsperioden). Såsom nämns i skäl 256 beslutade kommissionen med anledning av synpunkterna på det provisoriska utlämnandet av uppgifter att endast beakta likviditetsförmånen för den exporterande tillverkaren i beräkningen av förmånen i form av momsbefrielser. Den metod som användes för att beräkna förmånen anpassades i enlighet med detta. Likviditetsförmånen i form av innehållen moms ansågs därför motsvara den genomsnittliga räntan för insättningar i Egypten under undersökningsperioden (12,03 %), som tillämpades på de momsbelopp som hade innehållits för varor som köpts sedan 2017.

(308) Det ändrade subventionsbelopp som fastställdes för denna typ av subventioner med avseende på maskiner för de exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgick till 0,02 % för momsbefrielse och 0,17 % för tullbefrielse för import.

3.5.2.2 Momsbefrielse och tullbefrielse för import av insatsvaror som används i färdiga varor som exporteras

a) Undersökningsresultat

(309) Efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter hävdade de egyptiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren att Jushi Egypt hade betalat en deposition för tullarna i början av 2019. De inkom även med ytterligare bevisning, enligt vilken alla tullar för åren 2017 och 2018 nu hade reglerats och betalats. De hävdade dessutom att även om tullbeloppen inte skulle ha reglerats 2020 kunde kommissionen ändå inte begära att ett utvecklingsland som Egypten ska ha en perfekt skatteförvaltning. I detta avseende var de egyptiska myndigheterna särskilt snabba med att inrätta ett tullrestitutionssystem för Jushi Egypt, eftersom förbrukningsrapporterna hade införts och övervakades av de egyptiska myndigheterna redan inom några få månader efter det att Jushi Egypt anslöt sig till SETC-zonen. Tre år senare hade de egyptiska myndigheterna drivit in all tull som skulle betalas av Jushi Egypt. Till följd av detta hävdade de egyptiska myndigheterna att de hade infört ett lämpligt tullrestitutionssystem så att inga alltför stora eftergifter förekom.

(310) De egyptiska myndigheterna hävdade att de enligt artikel 377 i den egyptiska civillagen och domslut nr 915/43 från IMF:s förvaltningsdomstol har fem år på sig att driva in importtullar. Detta innebar att det inte förekom uteblivna intäkter från de egyptiska myndigheterna till dess att denna period hade löpt ut, eftersom de egyptiska myndigheterna fortfarande hade rätt till och till slut drev in de tullar som skulle betalas inom tidsfristen.

(311) Jushi Egypt hävdade dessutom att försäljningen till Hengshi Egypt, ett företag som köper glasfiberarmering från Jushi Egypt och även det är etablerat i SC-zonen, enligt egyptisk lag behandlas på samma sätt som exportförsäljning med avseende på importtullar på råvaror, eftersom Hengshi Egypt är etablerat i SETC-zonen. Hengshi Egypt hade för övrigt ingen inhemsk försäljning alls, eftersom företaget exporterade hela sin produktion. Detta innebar att även om Jushi Egypt inte skulle ha befriats från importtullar på råvaror hade företaget ändå inte ådragit sig importtullar på råvaror för inhemsk försäljning till Hengshi Egypt.

(312) Kommissionen granskade den bevisning som lämnats om betalning av tullar, och konstaterade att de egyptiska myndigheterna hade inlett en kontroll av den exporterande tillverkarens lokaler i slutet av 2019 på grund av kommissionens undersökning. Till följd av kontrollen återkrävde de egyptiska myndigheterna ett belopp avseende tull på importerade material från företaget för åren 2017, 2018 och 2019. På grundval av den bevisning som lämnats och med tanke på att det är omöjligt att kontrollera denna nya bevisning på plats till följd av reserestriktionerna med anledning av covid-19-pandemin, godtog kommissionen detta argument och drog av det tullbelopp som hade betalats för importerade material under undersökningsperioden i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen.

(313) Kommissionen ansåg dock inte att dessa regleringar ifrågasatte undersökningsresultaten om subventionsordningen som sådan. I detta avseende konstaterade kommissionen att indrivningen av tullarna föranleddes av kommissionens undersökning, snarare än av de egyptiska offentliga myndigheternas egen övervaknings- och kontrollram för indrivning av tullar. De egyptiska myndigheterna bestred inte heller det faktum att det inte fanns någon sådan ram under undersökningsperioden. Vad beträffar argumentet att avsaknaden av övervakning och kontroll var tillfällig, konstaterade kommissionen att även om Jushi Egypt anslöt sig till SC-zonen först 2017 gjordes den senaste ändringen av ramen för indrivning av tullar redan 2015, då ansvaret för indrivning av tullar överfördes till den allmänna myndigheten för SC-zonen. En detaljerad rapport från tullmyndigheten, som de egyptiska myndigheterna har lämnat som bilaga I till sina synpunkter på det provisoriska utlämnandet av uppgifter, bekräftar dessutom att den allmänna lagstiftningen om uppbörd av tullar hade varit i kraft sedan 2006. De egyptiska myndigheterna hade därför gott om tid på sig för att genomföra ett fungerande system för uppbörd av tullar.

(314) Vad beträffar försäljningen från Jushi Egypt till Hengshi Egypt konstaterade kommissionen att försäljningen av insatsvaror mellan företag etablerade inom den särskilda zonen aldrig har varit föremål för några skatter, vilket visar att SC-zonen är en särskild zon med särskilda egenskaper som särskiljer den från andra zoner.

(315) Det faktum att Hengshi Egypt endast har exportförsäljning är därför irrelevant i denna bemärkelse, och ändrar inte kommissionens slutsatser. De egyptiska myndigheternas och den exporterande tillverkarens påståenden om giltigheten av kommissionens slutsatser i allmänhet och om försäljningen till Hengshi Egypt i synnerhet avvisades därför.

(316) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att så inte är fallet när en offentlig myndighet avslutar en definierad subventionsordning till följd av en antisubventionsundersökning och den ordningen följaktligen inte längre finns tillgänglig. Enligt klaganden har de egyptiska myndigheterna endast tagit ut medel från Jushi Egypt för att ge företaget en fördel i EU-undersökningen, men utan att införa ett ordentligt uppbördssystem. Eftersom det inte finns någon rättslig ram kan det inte garanteras att de egyptiska myndigheterna kommer att ta ut framtida tullar och moms från Jushi Egypt på eget initiativ, eller ens att de egyptiska myndigheterna inte kommer att betala tillbaka de uttagna medlen till Jushi Egypt så snart kommissionen har avslutat sin undersökning. Med andra ord avspeglar de egyptiska myndigheternas åtgärder inom ramen för samarbetsavtalet mellan Kina och Egypten endast ett etablerat och kontinuerligt mönster av tillfälliga förmåner som beviljas Jushi Egypt, och motiverar på intet sätt en annorlunda värdering av den förmån som Jushi Egypt har fått.

(317) I detta sammanhang upprepade kommissionen att den granskade den bevisning som inkommit om betalning av tullar, och att den, på grundval av den bevisning som lämnats och med tanke på att det är omöjligt att kontrollera denna nya bevisning på plats till följd av reserestriktionerna med anledning av covid-19-pandemin, godtog detta argument och drog av det tullbelopp som hade betalats för importerade material under undersökningsperioden i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen. Dessutom är det inte faktamässigt korrekt att det inte finns någon

rättslig ram, vilket framgår av den rättsliga grund som anges i skäl 70 i förordningen om provisorisk tull. Lagstiftningen genomförs dessutom för närvarande, vilket förklaras i skälen 78–82 i förordningen om provisorisk tull. Påståendena om att de egyptiska myndigheterna kommer att betala tillbaka de uttagna medlen till Jushi Egypt styrktes inte heller av någon bevisning. Dessa påståenden avvisades således.

(318) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Jushi Egypt samma synpunkter på beräkningen av befrielse från moms och importtullar, utan att ta hänsyn till de faktauppgifter och förklaringar som lämnats av kommissionen. Eftersom de synpunkter som inkom redan hade behandlats krävdes inga ytterligare förklaringar.

(319) Mot bakgrund av ovanstående överväganden och i avsaknad av andra synpunkter bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 69–86 i förordningen om provisorisk tull.

b) Beräkning av subventionens storlek

(320) Efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter anpassade kommissionen metoden för beräkning av förmånen i form av en faktisk momsbefrielse, såsom nämns i skäl 256. Till följd av detta ansågs likviditetsförmånen i fråga om innehållen moms motsvara den genomsnittliga räntan på insättningar i Egypten under undersökningsperioden (12,03 %), tillämpad på de momsbelopp som innehölls för material som köpts in sedan 2017, och beräknade pro rata för momsbelopp som innehölls under undersökningsperioden. Eftersom det inte fanns några uppgifter tillgängliga om mängden material som köpts in före undersökningsperioden ansåg kommissionen att detta belopp motsvarade de belopp som konstaterats under undersökningsperioden, justerade för kostnadsskillnaden för sålda varor mellan de två perioderna.

(321) Det subventionsbelopp som fastställdes för denna typ av subventioner med avseende på material för de exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgick till 1,08 % för momsbefrielse och 0,24 % för tullbefrielse för import.

3.6 **Slutsats beträffande subventionering**

(322) De slutgiltiga subventionsnivåerna med avseende på de åtgärder som beskrivs ovan, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Tabell 1

Slutgiltiga subventionsnivåer

Företag	Slutgiltig subventionsnivå
Jushi Egypt för Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Alla övriga företag	13,1 %

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(323) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande definitionen av unionsindustrin samt tillverkningen i unionen, bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 106–109 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 **Förbrukning i unionen**

(324) I avsaknad av synpunkter på förbrukningen i unionen bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 110–112 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 **Import från Egypten och prisunderskridande**

(325) Efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter mottog kommissionen synpunkter från den egyptiska exporterande tillverkaren Jushi Egypt rörande prisunderskridande.

(326) Jushi Egypt påpekade att kommissionen i sin beräkning av prisunderskridandet hade dragit av försäljningskostnader och skälig vinst från det försäljningspris som deras närstående försäljningsföretag tog ut av den oberoende kunden i unionen.

(327) Jushi Egypt uppgav att de inte ansåg att denna metod var förenlig med tribunalens dom i mål T-301/16, Jindal Saw Ltd och Jindal Saw Italia mot Europeiska kommissionen, punkt 187 (nedan kallat *Jindal Saw-målet*) ([95]).

(328) Kommissionen instämde inte i Jushi Egypts åsikt att domen i målet Jindal Saw var relevant för detta ärende. I Jindal Saw-målet ansåg tribunalen att kommissionen gjorde fel då den drog av försäljningskostnaderna för Jindals närstående importörer i unionen från försäljningen till den första oberoende köparen, medan försäljningskostnaderna för försäljningsenheter närstående unionsindustrin inte drogs av från unionsindustrins försäljningspris till den första oberoende köparen.

(329) Tribunalen ansåg därför att de båda priserna inte jämfördes symmetriskt i samma handelsled i en situation där de exporterande tillverkarna främst sålde till unionen via närstående försäljningsenheter, jämfört med hur unionstillverkarna sålde den berörda produkten.

(330) Kommissionen påpekade att en jämförelse mellan detta ärende och Jindal-ärendet inte är relevant, eftersom den respektive exportförsäljningen var utformad på olika sätt. Jushi Groups försäljning utgörs främst av direkt försäljning från Egypten till den första oberoende kunden i unionen, medan nästan hela den exporterande tillverkarens exportförsäljning i Jindal-ärendet skedde via närstående enheter som var etablerade i EU.

(331) I detta ärende har två av de tre unionstillverkare som ingick i urvalet inga närstående försäljningsföretag, och det tredje har centraliserad försäljning och ett faktureringssystem där produkterna transporteras direkt från tillverkningsanläggningarna. Kommissionen ansåg därför att det i detta ärende inte fanns någon asymmetri mellan den exporterande tillverkarens handelsled och att Jindal-ärendet inte är tillämpligt. Användningen av priserna för Jushi Groups närstående försäljningsenheter skulle inte heller inverka nämnvärt på priseffektanalysen ([96]).

(332) Kommissionen hänvisar dessutom till skäl 157 i förordningen om provisorisk tull, där den drar slutsatsen att det förekom en tydlig prisnedgång under undersökningsperioden. Därför är detta påstående i alla händelser irrelevant, eftersom slutsatsen om prisnedgång redan i sig är tillräcklig för att påvisa den subventionerade importens negativa effekter på priserna i enlighet med artikel 8.2 i grundförordningen.

(333) Kommissionen bekräftade därför sina slutsatser i skälen 122 och 123 i förordningen om provisorisk tull om att priserna på importen från Egypten under undersökningsperioden kraftigt underskred unionsindustrins försäljningspriser, och påpekade att slutsatsen om prisnedgång i skäl 157 i förordningen om provisorisk tull i alla händelser gjorde detta påstående irrelevant.

(334) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Jushi Egypt samma synpunkter på beräkningen av prisunderskridande, utan att ta hänsyn till de faktauppgifter och förklaringar som lämnats av kommissionen. Eftersom de synpunkter som inkom redan hade behandlats krävdes inga ytterligare förklaringar.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(335) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen skälen 124–129 i förordningen om provisorisk tull.

([95]) Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234, punkt 187.

([96]) En jämförelse mellan unionsindustrins priser och den exporterande tillverkarens försäljningspriser, både direkt och indirekt via dess närstående enheter till oberoende kunder i unionen, visar att den exporterande tillverkarens priser ligger betydligt lägre än unionsindustrins priser (14,89 %). Oavsett hur prisjämförelsen görs skulle därför de subventionerade importpriserna fortfarande ligga väsentligt lägre än unionsindustrins priser, vilket visar att denna parts argument inte har någon praktisk inverkan i detta ärende, förutom att det inte är rättsligt relevant.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1 Tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(336) I avsaknad av synpunkter beträffande tillverkning, tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 131–132 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(337) I avsaknad av synpunkter beträffande försäljningsvolym och marknadsandel, bekräftade kommissionen sina undersökningsresultat i skäl 134 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.3 Sysselsättning och produktivitet

(338) I avsaknad av synpunkter beträffande sysselsättning och produktivitet, bekräftade kommissionen sina undersökningsresultat i skäl 136 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.4 Storleken på utjämningsbara subventioner och återhämtning från tidigare subvention eller dumpning

(339) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 138 och 139 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

(340) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter inkom Jushi Egypt med synpunkter på beräkningen av de mikroekonomiska indikatorer som fastställdes i förordningen om provisorisk tull, och begärde mer information om hur dessa indikatorer hade beräknats.

(341) Kommissionen hänvisar Jushi Egypt till skäl 126 i förordningen om provisorisk tull, där det klargörs att de mikroekonomiska indikatorerna grundade sig på uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet, som kontrollerades och därefter sammanställdes.

(342) Syftet med att sammanställa uppgifterna är att säkerställa att urvalet behandlas som en enda datakälla och inte som tre separata datakällor med företagsspecifika tendenser som måste förklaras. Om uppgifterna sammanställs kan kommissionen betrakta hela urvalet som representativt för unionsindustrin och använda uppgifterna som vägledning för alla tillverkares resultat.

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(343) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 141–142 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

(344) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 144 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.3 Lager

(345) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 146 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(346) I avsaknad av synpunkter beträffande lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga, bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 149–153 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.4 *Slutsats om skada*

(347) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen slutsatserna om skada som anges i skälen 154–161 i förordningen om provisorisk tull.

5. ORSAKSSAMBAND

5.1 Verkan av den subventionerade importen från Egypten

(348) I förordningen om provisorisk tull drog kommissionen preliminärt slutsatsen att den subventionerade importen från Egypten vållade unionsindustrin väsentlig skada.

(349) Kommissionen fastställde att den ökade importen under undersökningsperioden och prisunderskridandet och prisnedgången av unionsindustrins priser till följd av den subventionerade importen ledde till att unionsindustrin förlorade marknadsandelar och lönsamhet.

(350) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som fastställts i skäl 164 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 Andra kända faktorer

5.2.1 *Import från tredjeländer*

(351) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 167–171 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.2 *Unionsindustrins exportresultat*

(352) Kommissionen fick inte in några synpunkter om unionsindustrins export.

(353) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 174 i förordningen om provisorisk tull.

5.3 Slutsats om orsakssamband

(354) Kommissionen bekräftade slutsatserna om orsakssamband som anges i skälen 175–176 i förordningen om provisorisk tull.

6. UNIONENS INTRESSE

6.1 Unionsindustrins intresse

(355) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 185–186 i förordningen om provisorisk tull.

6.2 Icke-närstående importörers intresse

(356) I avsaknad av några ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 192 i förordningen om provisorisk tull.

6.3 Användarnas intresse

(357) I avsaknad av några ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 207 i förordningen om provisorisk tull.

6.4 Subventioners handelssnedvridande effekter och återställande av effektiv konkurrens

(358) I avsaknad av några ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 209 i förordningen om provisorisk tull.

6.5 **Slutsats om unionens intresse**

(359) I avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 210–213 i förordningen om provisorisk tull.

7. **RETROAKTIVT UTTAG AV UTJÄMNINGSTULLAR PÅ DEN REGISTRERADE IMPORTEN**

(360) Såsom anges i skäl 220 i förordningen om provisorisk tull lät kommissionen importen av glasfiberarmering vara föremål för registrering under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand enligt kraven i artikel 24.5a i grundförordningen genom att offentliggöra kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/199 (nedan kallad *registreringsförordningen*) ([97]).

(361) Såsom anges i skäl 222 i förordningen om provisorisk tull måste kommissionen besluta huruvida antisubventionsåtgärderna ska tillämpas retroaktivt genom uttag av tull på importen under treveckorsperioden för registreringen, med tanke på att import av glasfiberarmering från Egypten har registrerats.

(362) Kriterierna för om tull kan beläggas för treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand anges i artikel 16.4 i grundförordningen. I artikeln anges att tull endast kan beläggas om

a) importen har registrerats enligt artikel 24.5,

b) kommissionen har gett de berörda importörerna tillfälle att yttra sig,

c) det föreligger kritiska omständigheter som innebär att den berörda subventionerade produkten vållas skada som är svår att avhjälpa på grund av omfattande import under en relativt kort tid av en produkt som har förmån av utjämningsbara subventioner enligt bestämmelserna i denna förordning, och

d) det anses nödvändigt att införa retroaktiva utjämningstullar på denna import för att hindra att en sådan skada uppkommer på nytt.

(363) Kommissionen anser att registreringsförordningen uppfyller kriterium a, nämligen att importen av glasfiberarmering med ursprung i Egypten har registrerats i enlighet med artikel 24.5 i grundförordningen.

(364) Kommissionen anser att importörerna har getts möjlighet att inkomma med synpunkter enligt kriterium b i och med offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull och av registreringsförordningen.

(365) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter fick kommissionen in synpunkter från europeiska användare och distributörer av glasfiberarmering, som uppgav att de ansåg att en sådan möjlighet att inkomma med synpunkter inte grundade sig på kommissionens registreringsbeslut, utan på kommissionens förslag att ta ut tullar.

(366) Kommissionen håller visserligen med om att kriterium b i artikel 16.4 måste tolkas som att parterna ges möjlighet att yttra sig över retroaktiv uppbörd av tullar på import som registrerats under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand i detta skede, men påpekar att den lämnade ut den fullständiga analysen som motiverar ett retroaktivt uttag med alla de senaste uppgifterna som finns tillgängliga i avsnitt 7 i det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Genom att göra detta gav kommissionen således alla parter, inbegripet dessa användare och distributörer, möjlighet att yttra sig enligt denna bestämmelse, vilket även framgår av de argument och motbevis som anges i skälen 322–326. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(367) Vad beträffar testet i kriterium c i artikel 16.4 i grundförordningen började kommissionen med att analysera statistik över import av glasfiberarmering från Egypten som hämtats från Surveillance 2-databasen. Syftet med analysen var att utröna om ”omfattande import” enligt villkoren i kriterium c hade identifierats för registreringsperioden. De senaste tillgängliga uppgifterna redovisas i tabell 2 nedan.

([97]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/199 av den 13 februari 2020 om registrering av import av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten (EUT L 42, 14.2.2020, s. 10).

Tabell 2

Import av glasfiberarmering från Egypten

	Ton per vecka	Ton per månad	Importpris, euro/ton
Undersökningsperioden (april 2018–mars 2019)	2 805	12 156	904
Perioden efter undersökningsperioden (april 2019–januari 2020)	2 598	11 358	882
Registreringsperioden (14 februari–6 mars 2020)	3 858	15 432	813

Källa: Surveillance 2-databasen, hämtat den 26 mars 2020.

(368) Under treveckorsperioden för utlämnandet av uppgifter på förhand importerades totalt 11 574 glasfiberarmering från Egypten. Med tanke på att detta inte är en standardperiod och att den i sig inte är jämförbar med andra perioder, har jämförelsen gjorts veckovis (dvs. 21 dagar dividerat med 3) och månadsvis (med beaktande av att en genomsnittlig månad har fyra veckor). Det är viktigt att notera att perioden för utlämnandet av uppgifter på förhand uppgår till 21 kalenderdagar, medan Surveillance 2-databasen endast innehåller 15 datapunkter.

(369) Tabell 2 visar att räknat i volymer var importen av den berörda produkten omfattande. Treveckorsperioden före införandet av provisoriska åtgärder visar en skarp uppåtgående trend jämfört med importen under undersökningsperioden, och även under perioden mellan april 2019 och januari 2020, det vill säga efter undersökningsperioden och fram till registreringen.

(370) Kommissionen drog följaktligen slutsatsen att importen under treveckorsperioden för utlämnandet av uppgifter på förhand i genomsnitt var väsentligt högre än importen under undersökningsperioden. Denna slutsats styrkte ytterligare slutsatsen att importen under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand kan anses vara omfattande enligt kriterium c.

(371) Tabell 2 visar också att importen fortsatte efter slutet av undersökningsperioden, i omfattande kvantiteter.

(372) Kommissionen beaktade även dagliga importuppgifter från Surveillance 2-databasen.

(373) Uppgifterna visar att under en dag av treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand importerades strax över 3 000 ton glasfiberarmering från Egypten, vilket är betydligt mer än den genomsnittliga importen per vecka under undersökningsperioden.

(374) Detta styrkte ytterligare slutsatsen att importen under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand kan anses vara omfattande enligt kriterium c ovan.

(375) Nästa steg i testet enligt kriterium c är att utröna huruvida importen, som nu anses vara omfattande, kan ha vållat ”skada som är svår att avhjälpa”.

(376) Kommissionen konstaterade för det första att priserna för importen underskred unionsindustrins priser och orsakade sänkta priser för unionsindustrin. Volymerna och priserna för importen av den berörda produkten har inverkat negativt på försäljningsvolymerna och priserna på unionsmarknaden samt på unionsindustrins marknadsandel. Detta har i sin tur haft en väsentlig negativ inverkan på unionsindustrins resultat överlag och dess ekonomiska situation. Import av den berörda produkten konstateras således ha vållat den skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden.

(377) Såsom visas i tabell 2 fortsatte importpriset på glasfiberarmering från Egypten att falla efter undersökningsperiodens slut, och särskilt under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand. Kommissionen ansåg därför att importen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand skedde till ökade volymer och till och med lägre priser än under undersökningsperioden, och att den därför vållade unionsindustrin ytterligare skada som kommer att vara svår att avhjälpa utan uttag av dessa tullar.

(378) Kommissionen fann också att med tanke på de mängder glasfiberarmering från Egypten som importerades till unionen under de tre veckorna före införandet av provisoriska tullar kunde det även anses att importörerna lade upp lager av egyptisk glasfiberarmering, eftersom de den 14 februari visste att provisoriska åtgärder skulle införas den 6 mars.

(379) Kommissionen ansåg därför att importen under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand vållade unionsindustrin skada som är svår att avhjälpa både i fråga om mängd och i fråga om pris.

(380) Kommissionen fastställde således att kriterium c var uppfyllt och att retroaktiva tullar bör införas på denna import enligt kriterium d för att hindra att en sådan uppkommer på nytt.

(381) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter fick kommissionen in synpunkter från importörer och distributörer av glasfiberarmering, med invändningar mot flera aspekter av kommissionens ovanstående bedömning.

(382) För det första bestred dessa importörer och distributörer att importen under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand kunde anses vara omfattande. I sin inlaga föreslog de att kommissionen skulle överväga att tillskriva ”omfattande import” innebörden ”det bör ske en ökning av importen som är både plötslig och dramatisk” och att kommissionen borde jämföra olika uppgifter med treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand, bland annat månadstoppar i importen jämfört med andra toppar i importen. På denna grundval gjorde de gällande att ingen sådan ökning har skett.

(383) För det andra hävdade de att kommissionen inte hade definierat ”skada som är svår att avhjälpa”, och kom med sin egen definition, ”permanent och oåterkallelig skada för unionsindustrin”.

(384) För det tredje påpekade importörerna och distributörerna att ökningen av importen under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand motsvarar 0,4 % av den årliga förbrukningen i unionen. Detta är att förvänta eftersom registreringsperioden är så kort, och har därför ingenting att göra med analysen av huruvida skada har vållats eller ej.

(385) För det fjärde påstod de att skälet till att importpriserna föll efter slutet av undersökningsperioden var att unionsindustrin sänkte priserna för att behålla sin marknadsandel.

(386) För det femte instämde dessa importörer och distributörer inte i kommissionens slutsats att det med tanke på de mängder glasfiberarmering från Egypten som importerades till unionen under de tre veckorna före införandet av provisoriska tullar föreföll som att importörerna lade upp lager av egyptisk glasfiberarmering, eftersom de informerades den 14 februari om att provisoriska åtgärder skulle införas den 6 mars.

(387) De uppgav att så inte var fallet, eftersom importen i december och januari var mycket mindre, och att importen precis före införandet av provisoriska tullar gjordes för att kompensera för den tidigare lägre importen.

(388) Enligt sina argument ovan ansåg de att kommissionen borde överväga huruvida det är nödvändigt eller ej att ta ut tull för den registrerade importen enligt artikel 16.4 d.

(389) De bad kommissionen att överväga detta med tanke på att registreringen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand i allt väsentligt är obligatorisk, men att uttag av tullar på sådan registrerad import däremot inte borde vara obligatoriskt, eftersom den fördel perioden för utlämnande av uppgifter på förhand ger importörer och distributörer skulle gå förlorad då.

(390) Dessa synpunkter diskuteras nedan.

(391) När det gäller det första påståendet instämmer inte kommissionen i dessa parters tolkning av begreppet ”omfattande import”, vilken saknar rättslig grund. Grundförordningen hänvisar inte till ökad import, och inför absolut inga villkor på att ”omfattande import” måste vara ”plötslig och dramatisk”. Såsom framgår av tabell 2 har kommissionen redan på en mycket detaljerad nivå jämfört genomsnittliga importerade kvantiteter från Egypten per månad och per vecka för att fastställa huruvida importen var omfattande eller ej.

(392) Alla uppgifter bekräftar att importen var omfattande och visade en uppåtgående tendens, vilket tydligt förklaras i skälen 315–317. Kommissionen ser ingen anledning att grunda sin metod på en jämförelse mellan olika toppar. I alla händelser påverkar det faktum att det kan ha förekommit några toppar och dalar som dessa parter selektivt pekar ut inte på något sätt slutsatsen att standardkravet ”omfattande import” var uppfyllt i dessa omständigheter.

(393) Dessutom är det irrelevant om den omfattande importen under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand gjordes för att ”kompensera för” den lägre importen under december 2019 och januari 2020 eller ej, vilket dessa parter också hävdar, eftersom det inte görs någon åtskillnad mellan skälen till sådan omfattande import i grundförordningen.

(394) Kommissionen stod därför fast vid sin slutsats att importen under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand var omfattande enligt artikel 16.4 c i grundförordningen. Denna slutsats bekräftas ytterligare av de orsaker som beskrivs i skälen 402–405.

(395) Vad gäller det andra påståendet föreslog dessa parter återigen en definition som inte motsvarar det som sägs i grundförordningen. De grundade därför sina argument på denna inkorrekta standard. Grundförordningens begrepp ”skada som är svår att avhjälpa” kan inte tolkas godtyckligt så att det ges innebörden ”permanent och oåterkallelig skada”. Detta påstående saknar därför rättslig grund. I samband med den analys av de olika inslagen i skadebedömningen som görs i skäl 376 förklarar kommissionen i alla händelser hur detta krav ansågs vara uppfyllt i detta fall.

(396) Det tredje påståendet avseende importens marknadsandel och där parterna ifrågasätter att importen kan vålla unionsindustrin skada under en sådan kort tidsperiod, är dessutom vilseledande.

(397) För det första är den siffra på 0,4 % som parterna presenterar som importens marknadsandel under registreringsperioden en ren spekulation, eftersom det inte finns några uppgifter i ärendehandlingarna om förbrukningen i unionen efter undersökningsperioden. För argumentationens skull påpekar kommissionen att även utifrån antagandet att förbrukningen i unionen inte skulle ha förändrats efter undersökningsperioden såsom dessa parter föreslår, vilket även det är en spekulation, skulle importen under treveckorsperioden för utlämnande av uppgifter på förhand utgöra 1,12 % av förbrukningen i unionen bara under treveckorsperioden. En sådan marknadsandel anses normalt inte vara försumbar och kan vålla skada under ett helt år. I alla händelser är redan den totala importnivå som anges i tabell 2, vilket är en kontrollerad siffra, i sig sannerligen inte försumbar.

(398) Påståendet om att importvolymer som motsvarar 1,12 % av marknadsandelen under en period på bara tre veckor kan inte anses vara omfattande och att en sådan andel inte skulle vara tillräcklig för att vålla unionsindustrin skada strider således klart mot grundförordningen och kommissionens fasta praxis avseende försumbar import.

(399) För det andra upprepar kommissionen sina slutsatser i skäl 376 och hänvisar till alla faktorer som visar hur denna omfattande import från Egypten vållade skada som är svår att avhjälpa. Denna analys är heltäckande och grundar sig på en bedömning av all relevant bevisning.

(400) På grundval av denna bedömning har kommissionen fastställt att de importerade kvantiteterna, särskilt med tanke på de betydande volymer som importerades under denna korta tidsperiod, både i absoluta och relativa tal var tillräckligt betydande för att anses som omfattande i den mening som avses i artikel 16.4 c i grundförordningen och således kunde vålla skada som är svår att avhjälpa.

(401) När det gäller det fjärde påståendet om att unionsindustrin sänkte priserna för att behålla sin marknadsandel konstaterade kommissionen att unionsindustrin har vållats skada av importen från Egypten, som har tagit marknadsandelar från unionsindustrin och tvingat den att konkurrera även på bekostnad av sin lönsamhet. Kommissionen kan därför inte godta argumentet att importpriserna har minskat som en reaktion på unionstillverkarnas sänkta priser, eftersom den i själva verket har konstaterat att subventionerad import var orsaken till de sjunkande priserna på unionens marknad. På denna grundval måste påståendet avvisas.

(402) Vad beträffar det femte påståendet har kommissionen inget behov att sätta den omfattande importen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand i ett sammanhang, och det faktum att importvolymerna precis före införandet av provisoriska tullar syftade till att kompensera för lägre importvolymer i december och januari är därför irrelevant.

(403) Kommissionen instämmer inte heller i dessa parters antagande att registreringen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand är obligatorisk, men att uttag av tullar på sådan registrerad import däremot inte borde vara obligatoriskt, eller i deras slutsats att detta innebär att den fördel perioden för utlämnande av uppgifter på förhand ger importörer och distributörer skulle gå förlorad. För det första är registrering under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand inte obligatorisk ”i allt väsentligt”, utan omfattas av stränga villkor som anges i artikel 16.4 baserat på alla uppgifter och all bevisning som finns tillgänglig vid tidpunkten för utlämnandet av uppgifter på förhand. Detta har bekräftats i praktiken, när ingen registrering gjordes under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand om dessa villkor inte var uppfyllda ([98]).

(404) För det andra är kommissionen väl medveten om att retroaktivt uttag av tullar som registrerats under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand inte heller är obligatoriskt, men det omfattas av ett strängt krav på att alla villkor i artikel 16.4 i grundförordningen ska vara uppfyllda på grundval av de senaste uppgifter som finns tillgängliga i det slutliga skedet. Detta kan också bekräftas i praktiken ([99]).

(405) För det tredje hänvisar kommissionen till skäl 4 i moderniseringsförordningen ([100]), som är den senaste ändringen av grundförordningen, där både perioden för utlämnande av uppgifter på förhand och registrering under den perioden motiveras. Följande anges uttryckligen i skälet: ”För att begränsa risken för en betydande importökning under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand bör kommissionen registrera import där det är möjligt”, med beaktande av att ”en framtidsanalys av de risker som är förknippade med registreringen krävs samt sannolikheten för att dessa omständigheter underminerar åtgärdernas positiva effekter”.

(406) Även när registrering under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand inte är möjlig, på grund av att de relevanta rättsliga villkoren inte är uppfyllda, bör kommissionen enligt samma skäl och artikel 15.1 femte stycket i grundförordningen i efterhand återspegla den ytterligare skada som unionsindustrin vållats av en ytterligare betydande importökning under denna period.

(407) Retroaktivt uttag av tullar i dessa situationer är därför långtifrån en automatisk procedur, utan omfattas av villkor: det måste förekomma omfattande import under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand eller ytterligare skada som vållas av en sådan ökning i frånvaro av registrering, samtidigt som alla andra villkor som anges i artikel 16.4 i grundförordningen måste vara uppfyllda.

(408) Tvärtemot vad dessa parter hävdar är resonemanget bakom och fördelen med den period för utlämnande av uppgifter på förhand som införs genom moderniseringsförordningen att ”förbättra öppenheten och förutsägbarheten” för de parter som berörs av undersökningarna, ”särskilt importörer” ([101]). Resonemanget bakom perioden för utlämnande av uppgifter på förhand var sannerligen inte att ge parterna ett instrument för att på ett omfattande sätt öka importen under denna period i syfte att dra fördel av det sista fönstret innan tullar införs, såsom de anför. Därför avvisades även detta argument.

(409) På grundval av samtliga ovanstående överväganden anser kommissionen inte att det finns någon bevisning för att ändra slutsatsen att tullar bör tas ut på den registrerade importen.

([98]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1693 av den 9 oktober 2019 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av stålhjul med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 259, 10.10.2019, s. 15), skäl 4.

([99]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1688 av den 8 oktober 2019 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (EUT L 258, 9.10.2019, s. 21), skälen 285–288.

([100]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/825 av den 30 maj 2018 om ändring av förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 143, 7.6.2018, s. 1).

([101]) Förordning (EU) 2018/825, skäl 4.

(410) I enlighet med artikel 16.3 i grundförordningen bör nivån på den tull som ska tas ut retroaktivt fastställas vid nivån för de provisoriska tullar som infördes genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/379, eftersom den slutgiltiga utjämningstullen är högre än den provisoriska tullen.

8. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

(411) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse bör slutgiltiga utjämningstullar införas för att undanröja den väsentliga skada som unionsindustrin vållats på grund av den subventionerade importen från Egypten.

8.1 Nivån på utjämningsåtgärderna

(412) I artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen anges att beloppet för utjämningstullen inte får överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner.

(413) I artikel 15.1 fjärde stycket anges vidare att ”Om kommissionen på grundval av samtliga lämnade uppgifter klart och tydligt kan slå fast att det inte ligger i unionens intresse att bestämma omfattningen av åtgärderna i enlighet med tredje stycket, ska beloppet för utjämningstullen vara lägre om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin”.

(414) Inga sådana upplysningar har inkommit till kommissionen och nivån på utjämningsåtgärderna kommer därför att fastställas med hänvisning till artikel 15.1 tredje stycket.

(415) Med tanke på att de slutgiltiga åtgärderna i detta ärende kommer att grunda sig på de utjämningsbara subventionernas storlek har ingen skademarginal fastställts.

8.2 Slutgiltiga åtgärder

(416) Slutgiltiga utjämningsåtgärder bör införas för import av glasfiberarmering med ursprung i Egypten, i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen, som anger att den slutgiltiga tullen ska motsvara det sammanlagda beloppet av den fastställda utjämningsbara subventionen.

(417) På denna grundval fastställs följande slutgiltiga utjämningstullsatser, uttryckta i priset cif unionens gräns, före tull:

Företag	Utjämningstull
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Alla övriga företag	13,1 %

(418) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för ”övriga företag”) gäller alltså enbart för import av den berörda produkten med ursprung i Egypten vilken tillverkats av dessa företag. Importerade berörda produkter som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, kan inte dra nytta av dessa tullsatser och ska omfattas av den tullsats som gäller ”alla övriga företag”.

(419) Ett företag får begära att dessa individuella tullsatser ska fortsätta tillämpas, även om företaget senare ändrar sitt namn eller ändrar namnet på någon av sina enheter. Denna begäran ska riktas till kommissionen. Begäran ska innehålla all relevant information för att företaget ska kunna visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den individuella tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det, kommer ett meddelande om namnbytet att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(420) Om utvecklingen efter undersökningsperioden leder till en varaktig förändring i sakförhållandena får lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.

(421) Enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([102]), när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol eller till följd av en uppgörelse i godo ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

8.3 **Slutgiltigt uttag av de provisoriska tullarna**

(422) Enligt artikel 16.2 i grundförordningen ska kommissionen besluta i vilken omfattning den provisoriska tullen slutgiltigt ska tas ut.

(423) Mot bakgrund av undersökningsresultaten i detta ärende bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en provisorisk utjämningstull genom kommissionens förordning om provisorisk tull tas ut slutgiltigt.

(424) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ([103]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs härmed på import av huggen glasfiber i längder om högst 50 mm, roving av glasfiber, utom roving av glasfiber som har impregnerats och behandlats med ett ytskikt och har en glödgningsförlust på mer än 3 % (enligt ISO-standard 1887) och mattor av glasfiberfilament, utom mattor av glasull, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (Taric-nummer 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 och 7019 12 00 39) med ursprung i Egypten.

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig utjämningstullsats	Taric-tilläggsnummer
Jushi Egypt för Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %	C540
Alla övriga företag	13,1 %	C999

3. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. En provisorisk utjämningstull införs härmed på import av huggen glasfiber i längder om högst 50 mm, roving av glasfiber, utom roving av glasfiber som har impregnerats och behandlats med ett ytskikt och har en glödgningsförlust på mer än 3 % (enligt ISO-standard 1887) och mattor av glasfiberfilament, utom mattor av glasull, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (Taric-nummer 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 och 7019 12 00 39) med ursprung i Egypten, vilka registrerades enligt genomförandeförordning (EU) 2020/199.

([102]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([103]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar av Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig tullsats som gäller för registrerad import	Taric-tilläggsnummer
Jushi Egypt för Fiberglass Industry S.A.E.	8,7 %	C540
Alla övriga företag	8,7 %	C999

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska utjämningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2020/379 ska tas ut slutgiltigt.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juni 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande